HALKIN KURTULUŞU

10 EKİM 1977 — 400 KURUŞ — 77

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

CHP NEREYE GİDİYOR ?

Bundan birkaç ay önce Türkiye'nin emekçi yığınları yeni bir umut ve derin bir öfkeyle hakim sınıfların seçim faaliyetlerinin puslu ortamına girmişti.

İşçiler, köylüler, CHP ve onun çevresindeki sözde "sol" tarafından kendilerine kurtuluş yolu olarak gösterilen seçim sandıklarına yöneliyorlardı.

Emekçiler, karanlığı yırtmak, zulmün ve sömürünün boyunduruğunu kırmak için şahlanıyor ve yol arıyorlardı. Ve başta "Karaoğlan", "umudumuz" Ecevit olmak üzere CHP yönetimi, bu kendiliğinden şahlanışı gemlemek için ortaya fırlıyor ve dört dönüyorlardı:

"Ak oylar kara silahları susturacak!..."
"Tek yol oy!"
"Halk iktidarını (seçimle) kuracağız!.."
"Hesap soracağız!.."
"Analar, çocuklarınızı oylarınızla koruyun!.."
"Can güvenliği!."
"Kalkınma köyden başlayacak!"

CHP, propaganda torbasında ne kadar cazip slogan varsa, halkın haklı isteklerini alabildiğine sömüren ne kadar "anti-faşist" kokulu sahte vaad varsa, bunları cömertçe piyasaya sürüyordu.

Sonra seçimler ve herkesin çok iyi bildiği şimdiki durum...Faşist diktatörlük -her ne kadar Ecevit seçimlerden hemen sonra "halkın . oylarıyla iktidardaki faşizmi""alaşağı" ettiğini" ilan eylediyse de! sapasağlam yerinde durmakta, 1. MC'nin yerini 2. MC almış bulunmaktadır. Siyasal baskılar her gün daha da artmakta, emekçilerin yaşama koşulları misli görülmemiş bir şekilde(hızda) daha da kötüleşmektedir.

CHP ile işbirlikçi hakim sınıflar arasında gittikçe daha sıkı fıkı bir ilişkinin gelişmesi ile sağcı çığlıkların daha da yükselmesi arasında kuşkusuz, doğrudan bir ilişki bulunmaktadır.

Şimdiki CHP yönetimi işbirlikçi hakim sınıfların çıkarlarını savunmayı giderek her şeyin önüne çıkarmakta,bir AP koalisyonuyla da durumlarını sağlamlaştırmayı hiç de uzak bir olasılık olarak görmemektedirler.CHP'nin şimdiki yönetimi "kısa zamanda" hükümet olabilme ola-

Dev.Sa.6.Sü.4'de

Faşistler devlet kademelerindeki mevzilerini sağlamlaştırıyorlar

Faşist diktatörlüğün 2. MC hükümeti, yeni faşist düzenlemelerin peşinde. Bütün bakanlıklar eli kanlı faşist çetelerle dolduruluyor. Böylece de faşist "kurumlaşma",sivil faşist çeteler aracılığıyla pekiştirilmeye çalışılıyor. Gümrük ve Tekel Bakanlığı'nda girişilen uygulama, bu konuda son örneklerden biri. Bu bakanlığa gümrük muhafaza memuru adı altında dolduru-

Dev.Sa.7.Sü.5'de

Yeni faşist tedbirler karşısında boyun eğmeyeceğiz

İkinci MC hükümetinin profesyonel halk katilleri, her gün yeni, birbirinden iğrenç faşist yasa önerileri, tedbirler veya uygulamalarla faşist diktatörlüğü pekiştirme gayretlerini sürdürmektedirler.

Bundan bir-iki ay önce "polisin kötü silahlarla dövüşmek zorunda kaldığı" "anarşistlerin silah üstünlüğü olduğu" vb. gibi, mantığı yerinde ve bir miktar hayat tecrübesi olan hiç kimseyi kandıramayacak, ucuz demagojilerle başlatılan, "zavallı" (!) polis teşkilatını her bakımdan güçlendirme ve geliştirme çabaları devam etmektedir.

Polis ve diğer iç güvenlik kuvvetleri tam da modern istibdat devleti faşist diktatörlüğün niteliğini sergilercesine her türlü silahla donatılırken, polis kadrolarıyla ilgili yeni bir uygulamaya gidileceği geçtiğimiz hafta gazetelerde yer aldı.

Bildirildiğine göre polis teşkilatına alınmak için askerliğini yapmış olma zorunluluğu ortadan kaldırılacak, sadece 18 yaşını doldurmuş olmak polis olmak için yeterli sayılacaktır. Bu uygulamanın amacı, "komando", "ülkücü" ve belki de cüzi miktarda "akıncı" sürüsünün devlet resmi kadrosu olarak faaliyetlerini sürdürebilmelerini sağlamaktır. Bu şekilde "resmileştirilmiş" faşist sürüleri daha kolay ve rahat "çalışma" imkanı bulurken, "zavallı" polis teşkilatımız(!) da rahat bir nefes almış olacak! Zaten şimdiye kadar bütün ana gövdesi ve belkemiği faşist kadrolardan oluşturulan, faşist uygulamalara en ufak bir itirazı bulunanların derhal sürülüp etkisiz hale getirildiği polis teşkilatı için bu elbette bazılarının sandığı gibi nitelik bir değişme olmayacaktır. Fakat bu yeni faşist tedbir, daha dünkü faşist uygulamaların bile faşist diktatörlüğü halkın mücadelesinin ateşinden korumaya yetmediğini ortaya koyması açısından önemlidir.

Devlet kadrolarının faşistleştirilmesi çabaları özellikle son MC döneminden bu yana artmıştır.

Şimdi de polis teşkilatının yanısıra, Gümrük ve Tekel Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı kadroları elenmekte, ayrıca açılan 5000 den fazla yeni kadro, Ül-

Dev.Sa.7.Sü.5'de

DİSK İÇİNDEKİ SON GELİŞMELER

Sosyal-faşistlerin,DİSK içinde çöreklendikleri yerlerden yuvarlanma tehlikesiyle ciddi bir şekilde karşı karşıya kaldıkları bugünlerde,bu gelişmenin gerçek nedenlerini doğru saptamak ve yeni gelişmeler karşısında ilkeli bir tutum içinde olmak biz proleter devrimcilere düşen önemli bir görevdir.

Herkesin üzerinde birleşebileceği kadar açık olan bir nokta,sosyal-faşist sendika ağalarının koltuklarının sallantıda olduğudur. Bunların en kodamanları DİSK'in yetkili organlarınca tasfiye edilmektedir. Çıkan şiddetli mücadelelerin ilk raundunda sosyal-faşistler ağır yenilgiler almış bulunmaktadırlar.Sosyal-faşistlerin hiç bir organa danışmadan aldıkları olağanüstü genel kurul kararı iptal edilmiş, Genel Sekreter Mehmet Karaca onur kuruluna verilmiş,yetkileri elinden alınmış, "UDC" konusunda DİSK genel merkezinden bir karar çıkartılamamıştır.

Sosyal-faşistler DİSK içinde görünür bir gerileme içindedirler.

Bu gerilemenin temel nedeni,işçi sınıfının sosyal-faşizme karşı mücadeleşidir. Sosyal-faşistlerin, işçi sınıfının en ileri kesimini zorbalık ve tahakküm altına almaları; sınıfın çıkarlarının tamamen tersine bir karşı-devrimci siyaset izlemeleri; işçi sınıfının sosyal emperyalizme ve genel olarak emperyalizme sadık kullar olarak ilelebet zincire vurulmuş kalması için faşist demagoji ve zor yöntemleriyle kitleleri ezmeleri ve aldatmaları karşısında işçi sınıfının başkaldırısıdır. Sosyal-faşistleri yerlerinden savuran güç işçi sınıfının gücüdür. Ne var ki, bu güç siyasi bilinç taşıyan, proleter siyasi çizgiye ve önderliğe sahip bir güç değil, işçi sınıfının sezgisel, içgüdüsel, kendiliğinden gücüdür. Bu yüzden, sosyal-faşistlerin DİSK içinde, işçi sınıfı üzerinde etkinliklerini yitirmelerine kalıcı ve kesin bir yenilgi olarak bakmak yanlıştır. Sosyal-faşistler uyguladıkları iğrenç yöntemleri; kırbaçlı, işten attırmalı, grev kırıcısı patron siyasetleriyle işçi yığınlarının önünde kısmen teşhir olmuş bulunmaktadırlar. Fakat onların gerçek niteliklerinin işçi sınıfı tarafından belirgin bir biçimde kavrandığını, işçi sınıfının sosyal-faşizme karşı siyasi, ideolojik anlamda tam bir uyanıklık kazandığını söyleyemeyiz. Bu nedenle, sosyal-faşistlerle işçi sınıfı arasındaki hesaplaşma bitmiş olmaktan çok uzaktır.

İşçi sınıfının sosyal-faşistler karşısında henüz sadece bilinçsiz,kendiliğinden mücadeleler vermesi ve ülkemizde pro-

Dev.Sa.7.Sü.5'de

Adana'da faşist polis gazetemize el koydu

Gazetemizi faşist diktatörlüğün uşaklarına teslim etmeyelim

Faşist diktatörlüğün gazetelerimiz "Halkın Kurtuluşu" ve Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik"e saldırıları sürüyor. Son saldırılardan biri de Adana'da yapıldı. Olay şöyle başladı ve gelişti.

15.9.1977 tarihinde Halkın Kurtuluşu'nun 73. sayısından 100 tanesi ve Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik'in 13. sayısından bir bölümü yasak gerekçesiyle polis tarafından alındı.

18.9.1977 tarihinde Halkın Kurtuluşu'nun 73. sayısından 200 tanesine gerekçesiz elkondu. Dağıtımcı arkadaşımız karakola götürüldü ve iki gün kara -

Dev.Sa.6.Sü.6'da

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ

Ülkenin her yerinde olduğu gibi devrimci hareket karşı-devrimci hareketi doğurarak ilerliyor.

Bir aydan beri faaliyetini sürdüren derneğimiz, (Karşıyaka Yurtsever Devrimci Gençlik.Derneği) sürekli olarak polisin gözetimine ve derneğe arkadaşlarımızı tedirgin edecek hareketlerine maruz kalmaktadır. Kararlı mücadelemizi yıldırma hayali içinde olan faşist MC ve polisleri, üzerimizdeki baskılarını her geçen gün daha da arttırıyorlar.

Gerçek marksist-leninist yol izleyen bizlerin kendi saltanatları açısından tehlikeli olacağını bilen hakim sınıflar Karşıyaka'daki faaliyetlerimizi engellemek için ellerinden geleni yapıyorlar.

Yaşamını sürdürebilmek için baskı ve şiddete başvuran hakim sınıflar tarafından gün geçmesin ki dövülmeyelim. Gün geçmesin ki işkenceye maruz kalmayalım.

Örneğin yine gazetemizin 72. sayısının satışını engellemek isteyen polisin,saldırısına hedef olduk.

Dev.Sa.6.Sü.4'de

HALKIN ÖRGÜTLENME HAKKI GASPEDİLEMEZ!

Bundan bir süre önce Halkın Kurtuluşu'nun siyasetini savunan proleter devrimciler tarafından kurulmuş olan Bayramiç Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği kapatılmıştır. Kapatmanın yanında dernek kurucuları hakkında da soruşturma açılmıştır.

Bayramiç Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği kurulduğundan bu yana, bütün halk örgütlenmeleri gibi faşist diktatörlüğü tedirgin etmiş, Çanakkale Valisi ve Bayramiç Kaymakamlığı tarafından kuruluşu ve faaliyetleri sürekli olarak engellenmeye çalışılmıştır.

BYDGD'ne yapılan saldırılar, Bayramiç halkının ekonomik, demokratik örgütlenmelerine yapılan utanmaz bir saldırıdır.

Ancak Bayramiçli proleter devrimciler ve Bayramiç halkı bu saldırılarla yıldırılamayacak, mücadele her geçen gün daha da yükselerek sürecektir.

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET !

HALKIN KURTULUŞU

Emperyalizme karşı uyanıklığı pekiştirelim

NATO "KARARLILIK 77" (DİSPLAY DETERMİNATİON 77) tatbikatı ve bu tatbikatın bir parçası olan "SORES 77" çıkarması geçtiğimiz günlerde yapıldı.

Karşı-devrimci amaçlarla yapılan bu tatbikat Amerikan emperyalizminin ve NATO'nun ülkemize fiili bir emperyalist saldırısı niteliği taşıdığı halde tatbikatın yapıldığı günlerde devrimci, yurtsever ve de demokrat saflarda görülen suskunluk ve pasiflik dikkat çekicidir. Bu, işçi sınıfı ve emekçi halkın demokrasi ve bağımsızlık için verdiği mücadele açısından oldukça olumsuz ve tehlikeli bir durumdur. Bu duruma en çok sevinenler emperyalistler, işbirlikçileri ve onların devrimci hareket içerisindeki uzantıları olan sağ oportünistlerdir.

Geçmiş yıllarda ve özellikle 1968-70'lerde Amerikan emperyalizminin ülkemizdeki ekonomik, siyasi ve askeri varlığına ve bunu daha da pekiştirme yolunda atılan her yeni adıma karşı geniş kitleler kendiliğinden de olsa harekete geçiyor, Amerikan emperyalizmini ve NATO'yu protesto ediyorlardı. Üstelik bu kitlevi hareketler proleter devrimci bir hareketin, proleter devrimci bir siyasi çizginin olmadığı dönemlerde oluyordu. Proleter devrimci bir önderliğin olmaması, ve Sovyet-sosyal emperyalizmi olgusunun o yıllarda ülkemizde henüz kavranamamış olması bu kitlevi anti-emperyalist hareketlerin en temel zaafıydı. Dolayısıyla Amerikan emperyalizmi ve onun müttefiki emperyalistlere karşı verilen mücadele Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı verilen mücadeleyle birleştirilemiyordu. Bu, devrimcilerin ve kitlelerin yurtseverlik ruhundaki bir zayıflığın sonucu değil, tamamen, Sovyetler Birliği'nin sosyal-emperyalist bir ülke haline geldiğini görememenin, kavrayamamanın bir sonucuydu.

1975 yılından itibaren Sovyet sosyal-emperyalizmi olgusu, 1971'de ortaya çıkan siyasi hareketlerin kendilerini aşmaları ve proleter devrimci bir çizgide gelişmeye başlamalarıyla geniş kitleler tarafından kavranmaya başlandı. "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye", "Kahrolsun Emperyalizm ve Sosyal-Emperyalizm" şiarları geniş emekçi yığınlara maloldu.

Fakat bu gelişmeden çok kısa bir müddet sonra devrimci ve yurtsever saflarda tehlikeli bir eğilim geliştirilmeye çalışıldı. Ortaya çıktığından

Dev.Sa.7.Sü.8'de

41"demokratik" kitle örgütünün İstanbul'daki eylem birliği sosyal-faşistlerin çıkarınadır

İstanbul'da 41 "demokratik" kitle örgütü bir araya gelerek, faşizme,emperyalizme ve şovenizme karşı eylem birliği oluşturduklarını ilan ettiler. Eylem birliği içinde TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED, Mühendis ve Mimar Odalarının İstanbul şubeleri ve temsilcilikleri, DEV-GENÇ gibi kuruluşların yanında, Rus sosyal emperyalizminin beşinci kolu durumundaki sosyal-faşist İ.G.D., İ.K.D. de bulunmaktadır.

Revizyonistlerin ve

Dev.Sa.6.Sü.4'de

İŞKENCECİLERDEN VE KATİLLERDEN HESAP SORULACAKTIR!

Pir Ahmet yoldaşın cenaze töreninde faşistlere karşı kinimiz, mücadele azmimiz tazelendi

DERSİM, BİR ŞEHİDİNİ DAHA BAĞRINA GÖMDÜ

Elazığ Cezaevi'nde bulunan tutuklu ve hükümlüler:

"Biz cezaevinde Pir Ahmet'in faşistleri kudurtan kararlılığına tanık olduk"

Bir proleter devrimci daha faşist işkenceler altında katledildi. PİR AHMET SOLMAZ yoldaş 2/9/1977 akşamı Kırkdutlar mevkiinde polislerce yoldan alınmıştır. Götürüldüğü 1. Şubede 6/9/1977 akşamına kadar vücudunda sigara söndürülerek, falakaya çekilerek, göbeğinden, sol memesinden, hayalarından, el ve ayak küçük parmaklarından cereyana verilerek, aç,susuz ve uykusuz işkenceye çekilmiştir.

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Sınıf mücadelesinin bu kızgın döneminde yiğit Dersim halkı bir şehidini daha kalbine gömdü. Dersim'in yiğit evladı PİR AHMET SOLMAZ Dersimlilerin yüreklerindeki közü daha da yakıcı kılarak, faşist diktatörlüğe karşı mücadelede şehit düştü. Pir Ahmet Solmaz bir yoksul köylü çocuğuydu. Yoksulluğun ve ezilmişliğin ne olduğunu yaşıyarak bilenlerdendi. Daha lise sıralarında devrimci fikirlerden etkilenmiş, devrimci mücadeleye katkıda bulunmaya başlamıştı. Kitle eylemlerine katılmış ve bir mitingde de miting tertip komitesinde yer almıştı. Tertip komitesinde yer aldığı için hakkında tutuklama kararı çıkınca okulu bırakarak devrimci mücadeleye atılmıştı. Ovacık'tan ayrılarak esas olarak Elazığ'da çalışmaya başlamıştı.

Pir Ahmet Solmaz yoldaş, 3 Eylül gecesi faşist devletin eli kanlı cellatları tarafından yakalandı. 9 Eylül gününe kadar işkence altında kaldı. 10 Eylül'de yarı baygın bir şekilde, gezemeyecek ve konuşamayacak bir durumda cezaevine getirildi. Durumu gören Cezaevi Müdürü,mesuliyeti kabullenemeyeceğini ve bu vaziyette bir tutukluyu teslim alamayacağını belirterek durumu bir zabıtla tesbit etti.Hastaneye sevkedilen Pir Ahmet Solmaz'a faşist doktor (MİT'in suç ortağı) Musa Duman "sağlamdır" ve "işkence edilmemiştir" raporu verdi. Tekrar cezaevine götürüldü. Her tarafı sigara izleri ile doluydu. Burnundan,kulaklarından ve cinsel uzvundan elektrik verilmişti. Ayağının tırnakları çekilmişti.

Pir Ahmet Solmaz 13 Eylül günü faşist cellatların işkenceleri sonucu, film çektirmek için kaldırıldığı hastanede sıra beklerken öldü. Ölüm haberinin duyulması üzerine, Elazığ halkı, faşist diktatörlüğe olan nefreti belirtmek ve ölüyü almak için hazırlıklara başladı. Korkuya kapılan faşist güçler hastanenin etrafını çevirdiler ve gece askeri birliklerle cenazeyi kaçırarak Pir Ahmet'in köyü olan Ovacık Kozluca köyüne götürdüler. Her şeyin kısa sürede olması devrimcilerin hiç denecek kadar az propaganda yapmalarına sebep oldu. Haber alanlar Ovacık'a gittiler. Pir Ahmet'in vücudu morluklar içindeydi.Si-

Dev.Sa.7.Sü.1'de

BARIŞÇI SLOGANLAR, SALDIRGAN DAVRANIŞLAR!

Geçtiğimiz günlerde saldırgan NATO bloku Batı Almanya topraklarında, blokun her türlü silahla donatılmış birliklerin onbinlerce askerin katıldığı yeni askeri manevralar yapmıştır. Aynı zamanda, koordine edilmiş bir plana göre Batı Almanya topraklarında...NATO'nun...... adlı askeri manevralarına başlanmıştır.

Avrupa ve diğer bölgelerde bugünkü olayların gelişimi Amerikan emperyalizminin öteki süper devlet Sovyet sosyal-emperyalizmiyle rekabet ederken NATO'nun vurucu askeri potansiyelini sürekli güçlendirdiğini gittikçe daha açıkça göstermektedir. Bu yeni kuvvet gösterisi de bu çerçeveye girmektedir. Bunun aracılığıyla Pentagon elebaşıları ve takipçileri ve özellikle Wehrmacht'ın eski generalleri çok yanlı hazırlıklarını arttırmakta ve saldırgan Kuzey Atlantik (NATO) Bloku'nun savaş hazırlığını daha da mükemmelleştirmektedirler.

Vaşington'un dikta planlarının bir parçası

NATO'nun İtalyan sularında, Dogu Akdeniz'de, Atlantik Okyanusu'nda ve Kuzey Denizinde kısa bir süre önce yaptığı manevralar genel olarak Kuzey Atlantik kumandanlığının ve özel olarak Amerikan emperyalizminin yeni saldırılara hazırlanma, Avrupa, Akdeniz, ve Orta Doğu'nun çeşitli halkları ve bölgeleri üzerinde baskı ve şantaj uygulama, bu halklara Vaşington'un diktasını kabul ettirme planlarının bir parçasıdır.

Sovyet emperyalistleri de kuvvet gösterisinde

Nato manevralarının yanısıra, Sovyet sosyal emperyalistleri de saldırgan Varşova paktı çerçevesinde güçlerini göstermekten vazgeçmemektedirler. Sovyetler Birliği, Doğu Almanya ve Polonya askeri birliklerinin katıldıkları temmuz ayında Batı Baltık'ta yapılan büyük manevralardan sonra Macaristan ve Çekoslovakya topraklarında ve daha sonra Karpat bölgesinde Sovyet generallerinin kumandanlığında çeşitli biçimlerde silahlarla donatılmış binlerce askerin katıldığı yeni manevralar yapılmıştır.

Aynı derecede tehlikeli en büyük düşman

Sözde "güç dengesi"nin korunması bahanesi altında iki uluslararası jandarma:Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal emperyalizminin Avrupa'daki ve dünyanın diğer bölgelerindeki silah şakırtıları, onların; halkların özgürlüğü ve bağımsızlığının en büyük ve aynı derecede tehlikeli düşmanı olduğunu göstermektedir. Hayat, Parti'nin 7. Kongre'sinde Enver Hoca yoldaşın, belirttiği gibi "NATO ve Varşova paktlarının ve bu bloklara üye ülkelerin burjuva ve revizyonist ordularının, kapitalist ve revizyonist sistemin esas kalkanları, ve devrime, sosyalizme, halkların özgürlüğü ve bağımsızlığına karşı en büyük silahlı güçler olarak kaldıklarını gittikçe daha fazla doğrulamaktadır."

Olaylar, halkların özgürlüğünü ve bağımsızlığını aynı ölçüde tehdit edenlerin; şu veya bu süper devletin şemsiyesine sokulmalarını zorla kabul ettirmek üzere diğer ülkelerin halklarının üzerine baskı ve şantaj uygulayanların tam da iki süper devlet olduğunu açıkça göstermektedir. Böylece Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal emperyalizminin sürekli askeri kuvvet gösterilerinin hegemonya ve kölelik sistemine hizmet ettiği anlaşılmaktadır.

Bir diğer yan: Yeni silahların geliştirilmesi

Askeri manevralar, iki emperyalist süper devletin çok yanlı saldırı hazırlıklarının bir yanıdır. Diğer yan, savaş bütçelerinin artmasında; Amerika Birleşik Devletlerin'deki Nevada'da ve merkezi sibirya'daki nükleer deneme sahalarındaki sürekli yeni nükleer patlamalarda; yeni Amerika ve Sovyet füze tiplerinin tecrübe edilmelerinde; Amerikan B.1 ve Sovyet Backfire(tu.28) adlı yeni stratejik uçakların yapımında; daha büyük kapasitedeki ve nükleer silahlar ve füzelerle donatılmış savaş gemileri ve denizaltıların yapımında açıkça görülmektedir.

"BARIŞ" SALDIRI VE GERÇEKLER

Beyaz Saray'ın ve kremlin'in elebaşıları geniş boyutlardaki bu silah yarışını ve iki süper devlete hizmet eden caniyane amaçlarını her türlü barışçı sloganlar, iki süper devletin örgütlediği ve onların güdümündeki sözde Avrupa güvenliği, silahsızlanma ve kuvvet indirimi hakkındaki her türlü toplantıyla izlemektedirler. Aynı zamanda, sanki insanlık, gerginliğin azaltılması durumunda bulunuyormuş gibi, sanki soğuk savaş ve tehlikeli çalışmalar yerini "yumuşama"ya, "uluslararası işbirliği"ne bırakmış gibi bir izlenim yaratmak üzere yoğun bir emperyalist ve revizyonist propağanda sürmektedir. Bu ideolojik saldırıyla, halkların aldatılması, uyanıklıklarının köreltilmesi hazırlıksız yakalanmaları, halkları tehdit eden iki süper devletin emperyalist devletlerin ve uluslararası gericiliğin arttırdıkları ciddi tehlikelerin önünde silahsızlandırılması amaçlanmaktadır.

Fakat gerçek, iki süper devletin Akdeniz'de, Orta Doğu'da Afrika kıtasında, Hint Okyanusu bölgesinde ve mümkün olan her yerde yaratıp teşvik ettikleri gerginlik odakları, çatışmalar, silahlı çatışmalar, bu barış sloganlarına, Amerikan emperyalistlerinin, Sovyet sosyal emperyalistlerinin ve onların her türden takipçilerinin bu ideolojik saldırısına karşı çıkmaktadır.

Bu şartlarda halkların özgürlüğü ve bağımsızlığının ve gerçek güvenliğinin menfaatleri, barışçı sloganlarla ve iki süper devletin düzenlediği toplantılar ve konferanslarla ilgili hayallerin, boş ve tehlikeli ümitlerin reddedilmesini gerektirmektedir; Amerikan emperyalizmine, Sovyet sosyal emperyalizmine ve takipçilerine karşı mücadelelerin, yabancı kuvvetlerin sınır dışı edilmeleri için, yabancı askeri güçlerin ortadan kaldırılmaları için (aynı yoğunlukta ve hemen başlamak üzere) halkların uyanıklıklarının ve karalı mücadelelerinin yükseltilmelerini gerektirmektedir. Özgürlüğe aşık halklar ancak bu şekilde milli özgürlüğü ve bağımsızlığı savunabilecek ve haklı uluslar arası güvenlik özlemlerini gerçekleştirebilecek lerdir.

(TİRAN RADYOSU'NUN 24 EYLÜL TARİHLİ YAYININDAN AKTARILMIŞTIR)

Kararlılık 77 bitti, yeni manevralar başlıyor

*** Saldırgan NATO savaş hazırlıklarını sürdürüyor**

18 Eylülden 7 Ekime kadar süren Display Determination (Kararlılık Gösterisi 77) koduyla Akdeniz ve Ege'de yapılan ve kara, deniz, hava kuvvetlerinin katıldığı manevra sona ermiş bulunuyor.

Son zamanlarda NATO 31 manevra ve birçok askeri tatbikat yapmıştır. Bunlardan 10'u Batı Almanya topraklarında yapılmaktadır. Ağustos ayının sonunda, NATO Avrupa Kuvvetleri Başkomutanı General Alexander Haig(ABD) içinde bulunduğumuz ekim ve kasım ayları da dahil olmak üzere üç ay boyunca 300 binden fazla Amerikan, Batı Alman, Belçika askerlerinin katılmasıyla -ya da geçen yılın benzeri çapta manevralarına oranla %50 fazla askerin daha katılmasıyla- (Kararlılık Gösterisi 77) koduyla bir dizi manevranın yapılacağını bildirmiştir. NATO sadece Batı Almanya topraklarında 100 binden fazla asker ve subayın katılacağı 10 manevra yapacaktır.

Amerikan emperyalizmi temel niteliklerini kaybederek "zararsız", "dişleri dökük" bir "emperyalist" haline gelmiş midir?

Bu, burjuvaziyle; sınıf işbirliği yolunu tutmuş bulunan ve hala o yolu seçmekte olan revizyonist ve oportünistlerle Marksist-Leninistler arasında süren sınıf mücadelesinde önemli bir tartışma konusudur.

Marksist-Leninistler, diyalektik materyalizmin, Marksizm-Leninizmin öğretilerine ve ilkelerine sadık kalarak; Lenin'in emperyalizm tahlillerine sadık kalarak Amerikan emperyalizminin ya da herhangi bir başka emperyalizmin, bir proleter devrimiyle siyasi iktidardan uzaklaştırılıp tasfiye edilmedikçe, temel niteliklerini kaybederek, "barışçı" "zararsız" bir niteliğe kavuşacağı safsatasını her zaman reddetmişlerdir.

Amerikan emperyalizmi, emperyalist olmanın ona kazandırdığı hiç bir temel niteliği yitirmiş degildir. Üstelik bugün dünya hegemonyasını elinde bulunduran ve onu korumakta kararlı olduğunu sürekli göstermekten geri durmayan yine Amerikan emperyalizminin ta kendisidir.

İki süper devletten biri olan Amerika diğer süper devlet kadar barış düşmanı ve savaş kundakçısıdır. İki süper devletten biri olan Amerika en az diğeri kadar tehlikeli ve dünya halklarının ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin, barışın ve özgürlüğün can düşmanıdır.

Saldırgan askeri örgütler NATO ve VARŞOVA'yı incelerken bu konuyu da ele alan TİRAN RADYOSU'nun 22 Temmuz tarihli yayınının bir bölümünü günümüz koşullarında degerli bir yol gösterici olarak görüyor ve yayınlıyoruz:

İki süper devlet insanlığın en tehlikeli düşmanları

NATO ve VARŞOVA paktları; iki süper devletin hegemonyacı siyasetlerinin dayandığı esas direklerdir

Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizminin yönetiminde ve güdümündeki iki saldırgan blok NATO ve Varşova Paktı, onların emperyalist sistemlerinin esas kalkanlarıdır. Bu sebeple Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi bir yandan bu bloklarının güçlendirilmesine özel bir önem vermekte, öte yandan sözde müttefiklerine karşı diktalarını korumaya ve güçlendirmeye, yayılmacı ve hegemonyacı siyasetlerinin gerçekleştirilmesi için onları askeri, siyasi ve ekonomik bakımdan bu bloklarda bütünleştirmeye ve önderlik etmeye çalışmaktadırlar. Enver Hoca yoldaş AEP 7.Kongresinde şunun üzerinde durdu:

"Geçmişte olduğu gibi bugün de süper devletlerin yayılmacı ve hegemonyacı siyasetlerin dayandırıldığı temel direkler, onların emperyalist sistemlerini savunan esas kalkanlar, rekabet ve savaş hazırlıklarında temel silahları olan NATO ve Varşova Paktı, kapitalist ve revizyonist ülkelerin siyasi ve askeri ittifakları ve yabancı ülkelerdeki üsleri ve ordularıdır"

İki saldırgan blok, birbirleriyle rekabet ederek, sadece Avrupa halklarının değil, fakat dünyanın diğer halklarının özgürlük ve gerçek güvencesi için gerçek bir tehlike oluşturmaktadır. İki emperyalist süper devlet, NATO ve Varşova Paktının Avrupa halklarını, sözde bloklardan birisinin, diğerinin tehlikesine karşı savunulmasına hizmet ettiği şeklinde haklı gösterici sloganı kullanarak bu blokları güçlendirmek için çılgınca bir yarışa girip, dişine kadar silahlanmaktadırlar. Devasa askeri harcamalar yıldan yıla artmaktadır. Nitekim çeşitli verilere göre dünya harcamalarının % 85'inin iki saldırgan blok tarafından yapıldığı hesaplanmıştır. Sadece 1975 yılı için NATO ve Varşova Paktı savaş amacıyla toplam 261 milyar dolar harcamışlardır. Hakimiyet, dikta ve hegemonya stratejilerinde Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal emperyalizminin askeri kuvvetlerinin Avrupa'ya yığılmasına yani Amerikan ve Sovyet ordularının Avrupa'nın çeşitli ülkelerini doğrudan veya dolaylı işgal altında tutmasına özel bir önem verilmektedir.

Geçtiğimiz günlerde yabancı basının bildirdiğine göre Amerikan emperyalistlerinin Avrupa'da 300 bin kişilik askeri kuvveti, NATO'nun ise 2 milyon askeri vardır. Sadece Orta Avrupa'da NATO'nun 800 bin kişilik askeri kuvveti ve 7 binden fazla zırhlı aracı vardır. Sovyet askeri kuvvetlerinin sayısı ise 800 binden fazladır. Varşova Paktının yaklaşık 3 milyon askeri kuvveti, sadece Orta Avrupa'da ise 1,3 milyondan fazla askeri kuvveti ve yaklaşık 18 bin tankı vardır. ABD ve SB, bu saldırgan kuvvetlerinin çizmesi altına koydukları halkları ve ülkelerin bağımsızlığı ve egemenliğini sözde savunduklarını iddia etmektedirler. Fakat yabancı iki uluslararası jandarma Amerikan emperyalistleri ve Sovyet sosyal emperyalistlerinin füzeleri nükleer silahları ve tanklarının işgali altında egemenlik ve özgürlük söz konusu olamaz.

İki süper devletin yönetiminde ve güdümündeki iki saldırgan pakt aracılığıyla onların askeri şantajı Avrupa halklarını daha fazla tehdit etmektedir. NATO ve Varşova Paktının düzenli bir şekilde yaptıkları sürekli askeri manevralar bunu açıkça göstermektedir. Bu manevraya hoşnutsuzluğunu ve bertaraf etme eğilimlerini az da olsa ifade etmeye cesaret edecek olan ülkelerin başının üzerinde tehdit olarak durmaktadır. Aynı zamanda onlar diğer ülkelere ve halklara egemenliğin, bağımsızlığın geçici olduğunu ve şu veya bu süper devletin menfaatlerinin gerektirdiği zamanlar bastırıldığını göstermeyi amaçlamaktadır. Geçtiğimiz yıl Batı Avrupa'da NATO 30 askeri manevra, Varşova Paktı ise küçüklerinden söz etmezsek onlarca büyük manevra yapmıştır. Amerikan emperyalistleri ve Sovyet sosyal emperyalistleri sadece içinde bulunduğumuz yıl bazı büyük askeri manevralar düzenlemiştir. Nitekim bir süre önce Amerikan emperyalistleri İngiliz ve İtalyan deniz birliklerinin katıldıkları, İtalya kıyılarının yakınında manevra yapmıştır. Yakında ise ABD'nin ve saldırgan NATO bloğunun diğer ülkelerin çeşitli hava, kara ve deniz birliklerinin katıldıkları geniş çapta yeni askeri manevralara başlanacaktır.

Sovyet sosyal emperyalistleri de Demokratik Almanya Cumhuriyeti askeri birlikleri ve Polonya ile birlikte 1 ilâ 2 Temmuz'da askeri deniz manevraları yapmış, 11-17 Temmuz tarihleri arasında ise saldırgan Varşova Paktının askerleri Karpat bölgesinde büyük manevralar yapmışlardır. Saldırgan NATO ve Varşova Paktının saldırgan faaliyeti ve savaş kışkırtıcısı amaçları Avrupa ve dünya halklarının önünde her geçen gün teşhir olmaktadır. Cenevre, Helsinki ve Belgrad konferansları gibi iki süper devletin örgütlediği ve teşvik ettiği silahsızlanma, kuvvet indirimi ve Avrupa güvenliği toplantıları ve konferansları, saldırganlıklarını maskelemeyi ve halklarda hayaller yaratmayı, Amerikan ve Sovyet emperyalizminin savaş kışkırtıcısı ve hegemonyacı faaliyetine karşı uyanıklığını köreltmeyi amaçlamaktadırlar. 7 Temmuz 1977'de yayınlanan AEP MK Organı Zeri i Popullit gazetesinin makalesinde şöyle denilmektedir:

"Bugünkü deliller emperyalist dünyanın dağılışından değil, fakat bugün özelliği iki büyük emperyalist bloğun varlığı olan tek bir emperyalist dünya sisteminden bahsetmektedirler. Bir yandan araçları NATO ve Avrupa Pazarları gibi organları olan başında Amerikan emperyalizmi bulunan batı emperyalist bloğu ve öte yandan yayılmacı, hegemonyacı ve savaş kışkırtıcısı siyasetinin araçları Varşova Paktı ve COMECON olan Sovyet sosyal emperyalizminin hakim olduğu Doğu bloğudur."

Fakat halklar, AEP 7. Kogresinin belirttiği gibi NATO ve Varşova Paktının üyesi burjuva ve revizyonist ülkelerin ordularıyla birlikte kapitalist ve revizyonist sistemin başlıca koruyucusu olduğunu devrime ve sosyalizme, halkların özgürlük ve bağımsızlığına karşı en büyük silahlı vurucu gücü oluşturduğunu anlamışlardır. Bu askeri bloklar ülkelerini yabancılara satan ve onları boyunduruk altına sokan milli egemenliği tasfiye eden güçlerin iç gericiliğin ve vatan hainlerinin güçlerine dayanacaklardır. NATO ve Varşova Paktı savaş hazırlıkları ve savaş başlangıcı araçları olmaya devam etmektedirler.

TİRAN RADYOSU 22 EYLÜL 1977 :

Marksist - Leninisi partiler modern revizyonizme karşı mücadeleyi daha kararlılıkla sürdürerek devrimci çizgiyi ileriye doğru götürmektedirler

Devrimci faaliyetlerinde Marksis-Leninist partiler, başında Sovyet revizyonistleri bulunan modern revizyonistlerin siyasetini ve hain çizgisini teşhir etmek; Marksizm-Leninizmi onların saldırıları ve çarpıtmalarına karşı savunmak ve emekçi kitlelerin saflarındaki revizyonist etkiyi zayıflatıp bozguna uğratmak için çalışmaya ve mücadeleye büyük bir önem vermektedirler.

Bu gün Marksist-Leninistlerle modern revizyonistler arasında yürütülen mücadele uluslararası komünist ve işçi hareketindeki en büyük mücadeledir. Bu mücadele amansız bir nitelik kazanmıştır. (Marksizm-Leninizmle modern revizyonizm) arasındaki çelişmelerin daha yüksek bir düzeyde şiddetlenmesi, kapitalizmin genel bunalımının sürekli derinleşmesi ve Sovyet revizyonizminin saldırgan ve emperyalist bir devlet olarak açığa çıkması şartlarında proletaryayla burjuvazi arasındaki, sosyalizm ve kapitaliz arasındaki sınıf mücadelesinin ifadesidir.

Uğradıkları yenilgilere ve ihanetlerinin teşhir edilmesine rağmen modern revizyonistler devrim ve halkların milli ve sosyal kurtuluş dâvasına büyük zarar vermeye devam etmektedirler. Onlar (işçi sınıfının silahlanmasına engel olarak): devrim saflarında siyasi ve ideolojik bakımdan kafa karıştırarak barışçı ve reformcu hayalleriyle proletaryanın bir kısmını aldatmaya devam etmektedirler.

Bu karşı devrimci faaliyeti tamamen teşhir etmek ve kitleleri devrim yoluna sokmak üzere, modern revizyonizme karşı mücadelenin güçlendirilmesinin gerekliliği daha acil bir hale gelmektedir. Enver Hoca yoldaşın Arnavutluk Emek Partisi 7. kongresinde belirttiği gibi; genel olarak revizyonizme özel olarak da Sovyet revizyonizmine karşı verilen ideolojik mücadelenin sürdürülmesi ve yaygınlaştırılması, 1960 Moskova toplantısından sonra başlayan büyük tartışmanın daha da derinleştirilmesi, bütün marksist- leninistler ve bütün devrimciler için önemli ve zorunlu bir görevdir. Revizyonist saldırı ve sapmalara karşı Marksizm-Leninizmi savunmak, burjuvazi ve çeşitli oportünist güçlerin etki ve baskılarına karşı, gerçek komünist hareketin devrimci çizgisini savunmak, Sovyet sosyal emperyalistlerinin büyük devlet şovenizmine ve öteki oportünistlerin burjuva milliyetçiliğine karşı, proleter enternasyonalizminin savunulması tarihi görevi o sıralarda olduğu gibi bugün de marksist- leninistlere ve bütün gerçek devrimcilere düşmektedir.

Marksist-leninist partiler modern revizyonizme karşı mücadelenin çok yanlı ideolojik, siyasi ve ekonomik bir mücadele, sosyal faaliyetin bütün alanlarını kapsayan bir mücadele olduğunun bilincindedirler. Marksist-leninist partiler her şeyden önce revizyonistlerin karşı-devrimci tezlerini teşhir etmek ve her revizyonist sapma ve çarpıtma karşısında, Marksizm-Leninizmi savunmak için ideolojik mücadeleyi güçlendirmişlerdir. Nitekim devrimci ajitasyonları ve propagandaları aracılığıyla İtalya Komünist Partisi Marksist-Leninist (İKP-ML), İspanya Komünist Partisi Marksist-Leninist, Yeniden Kurulmuş Portekiz Komünist Partisi ve diğer Marksist-Leninist partiler, sosyalizmi sözde bilen, barışçı ve parlamenter yolları, Berlinguerci ve Carillocu revizyonistlerin tantanalı bir şekilde reklamını yaptıkları "tarihi uzlaşma", "milli uzlaşma" ve diğer barışçı ve reformcu sloganları, bu sloganların gerçek amaçlarını; kitleleri devrim yolundan saptırmayı ve kapitalist düzeni sürekli kılmayı amaçlayan siyaseti teşhir etmektedirler.

Geçtiğimiz günlerde çalışmalarını yapmış olan Yeniden Kurulmuş Portekiz Komünist Partisi'nin 2. genel toplantısında şunlar belirtilmektedir:"Cunhal'in revizyonizmine karşı mücadeleyi ideolojik bakımdan yükseltmek üzere Parti, Cunhalcilerin işçileri aldatmak üzere söyledikleri yalanları birer birer teşhir etmelidir. Marksist-leninist eğitim, revizyonistlerin manevralarını teşhir etmek, Marksizm-Leninizmin saflığını göstermek ve geniş halk kitlelerinde daha Lenin'in zamanındaki revizyonizme karşı büyük mücadeleyi açıklığa kavuşturmak üzere, güçlü bir harekete girişmek Partimize düşmektedir."

Marksist-leninist partilerin revizyonist ihanete karşı yürüttükleri mücadele, sosyalist devrimin kaderine, her şeyden önce emekçi kitlelerin devrimci eğitimine, marksist-leninist çizgisinin doğruluğuna ve revizyonistlerin ihanetine olan inanca, proleter devrime adım adım hazırlanmak üzere proletaryanın, burjuvazinin gücüne karşı kararlı mücadele için örgütlenmesine ve onun bu mücadeleye atılmasına bağlı olan hayati bir mücadeledir. Marksist-leninist partiler, revizyonist partilerin faaliyetlerinin çok yanlı teşhir edilmesi için, kitlelerle bağlarını güçlendirmek, saflarını genç öncü savaşçılarla doldurmak, onları revizyonistlerin reformcu ve barışçı hayallerinden koparmak ve böylece kitle hareketinde önder ve örgütleyici rolünü güçlendirmek mücadelesini zorunlu bir şart olarak ele almaktadırlar.

Almanya Komünist Partisi Marksist-Leninist'in (AKP-ML) 3. kongresinde şunlar belirtilmiştir:"Oportünizmi yenmeden işçi sınıfının en büyük bölümünü onun etkisinden koparmadan, ne tek bir ülkede, ne de dünyada sosyalist devrim zafer kazanmaz."

İspanya Komünist Partisi Marksist-Leninist'in 2. kongresi faşist monârşiye karşı mücadeleyle, Carillocu revizyonistlere karşı mücadele arasında var olması gereken yakın bağlantıyı belirterek şunun üzerinde durmuştur: "Eğer Corilloculuk çürütülmezse, işçi sınıfı çıkmaza sokulacaktır. Carillokliğinin yıkılması işçi sınıfı için monarşinin yıkılması kadar gereklidir. Çünkü birincisini yıkmadan ikincisi yıkılmaz."

Latin Amerika'daki marksist-leninist partiler de kitlelerin mücadelelerini dizginlemeye, emekçileri aldatmaya ve kendi patronlarına hizmet etmeye çalışan, ülkedeki revizyonist kliklere karşı kararlı bir mücadele yürütmektedir. Bu partilerin ortak bildirisinde belirtildiği gibi, marksist-leninist partilerinin önderliğindeki Latin Amerika devrimci halk güçlerinden başkası revizyonistleri yıkamaz. Olaylar revizyonizmin, marksist-leninistler, tutarlı devrimciler için, emperyalist burjuvaziden daha az tehlikeli olmayan, büyük bir tehlike olarak kaldığını göstermektedir. Bu güçlerin, bu yönde hiç bir hayal beslememelerinin sebebi budur. Tam tersine, onlar modern revizyonizme karşı mücadeleyi esas bir şart ve halkların özgürlüklerinin ve bütün dünyada devrimin zaferi için mücadelelerinin bir parçası olarak ele almaktadırlar.

22.9.1977
TİRAN RADYOSU

— MEMURLAR İÇİN GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI SAĞLANMALIDIR
— MEMURLAR ÜZERİNDE UYGULANAN SİYASETLE UĞRAŞMAMA YASAĞI KALDIRILMALIDIR. MEMURLAR İSTEDİKLERİ PARTİYE GİREBİLMELİ, SİYASETLE AKTİF BİR ŞEKİLDE İLGİLENEBİLMELİDİRLER.
— MEMURLARIN DEMOKRATİK TALEPLERİNİ BOĞMAYI AMAÇLAYAN FAŞİST KÖKENLİ TÜM YASALAR KALDIRILMALI, 1630 SAYILI DERNEKLER KANUNU DEĞİŞTİRİLMELİDİR.
— İŞYERİNDEKİ YÖNETİCİLER, O İŞYERİNDE ÇALIŞAN MEMURLAR TARAFINDAN SEÇİLMELİDİR. SÜRGÜN VE KIYIMLARA SON VERİLMELİDİR.
— MAAŞ KATSAYISI SİSTEMİ DEĞİŞTİRİLMELİ, EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET ÖDENMELİDİR. YAN ÖDEMELER KALDIRILMALI ASGARİ GEÇİM İNDİRİMİ YÜKSELTİLMELİ, VERGİLER KALDIRILMALIDIR.
— MEMURLARIN YAŞAMA DÜZEYİ YÜKSELTİLMELİDİR.

Ankara TÜS - DER kongresi yapıldı

SOSYAL-FAŞİST DERNEK AĞALIĞI YIKILACAKTIR!

Sosyal-faşistler yurtseverlerin yönetiminde olan şubeleri feshederken Ankara'daki güçlü muhalefetin karşısında da ideolojilerine yakışır biçimde yaklaşık 230-250 TÜS-DER üyesini ihraç ettiler. Ayrıca sağlık personelinin kongreye gelmesini engellemek için hastahaneleri dolaşıp, maocuları içeriye almayacaklarını, kongre günü olaylar çıkacağı propagandasını yaptılar. Geçen sene yapılan kongrede olduğu gibi bir çok yurtseverin adını listeye yazmadılar. Üye olduğu halde isimlerinin listede olmadığını gören yurtsever sağlık işçileri kongrenin yapıldığı salonun önüne biriktiler. Sayıları 60'ın üzerindeydi. Kongre boyunca gelip gidenler de oldu. Ama büyük çoğunluk şiddetle yağan yağmura rağmen salonun önünde, kararlı bir şekilde, içerdeki arkadaşlarına destek olmak için bekliyorlardı.

Hastane müdürlerinin, başhekimlerin uşağı, Rus sosyal-emperyalizminin işbirlikçilerine karşı içerde mücadele eden proleter devrimci arkadaşlarıyla dayanışmayı kongre süresince devam ettirdiler.

Biz Halkın Kurtuluşu siyasetini savunan devrimciler olarak sosyal-faşist yönetimin anti-demokratik uygulamalarını boşa çıkarmak için-sağlık kesiminde güçlü olup tek başımıza liste çıkaracak durumda olmamıza rağmen- TÜS-DER sosyal-faşist yönetimine karşı en geniş anti-faşist, anti- revizyonist cepheyi oluşturmak için çeşitli görüşlere ittifak çağrısında bulunduk. Halkın Birliği ve bir başka grup çağrımızı olumlu karşılarken, Devrimci Yol siyasetini savunan arkadaşlar "meseleyi fedarasyona götürün, onlarla tartışın" diye cevap verdiler. Daha sonra görüştüğümüz bir ortayolcu arkadaş, fedarasyon tek kişi de olsa Devrimci Yol'un ayrı liste çıkaracağını söyledi. Devrimci Derleniş grubu, hizipçi-tasfiyeci bir akımın da katılacağı bir ittifakı kabul edeceğini, değilse ittifak yapmayacağını söyledi. Biz bu akımla ittifak yapamayacağımızı söyleyince de ittifak görüşmelerinden çekildiler. İttifak çağrımızı Aydınlık siyasetini savunanlara da yapmıştık. Fakat bu oportünist akım, ittifak içinde yer almayacaklarını gerekirse Devrimci Yol'u destekleyeceklerini söyleyerek çekildiler. Bunun üzerine biz Halkın Birliği ve bir grup başka arkadaşla ittifak kurduk. Her iki gruptan da birer arkadaş olmasına rağmen, dar grupçu bir zihniyetle hareket etmemek için meseleye güçler açısından bakma yanlışına düşmeden ittifak kurduk.

Çalışma programımız şöyleydi:

1-Sağlık personelinin sorunlarına çözüm yolları göstermek ve sosyal-faşist baskıları teşhir etmek,

2-Kongre öncesi sorunlarımızı kitlelerle tartışmak için bir salon kiralamak,

3-İş yerlerinde görüşlerimiz doğrultusunda çalışmalar sürdürmek,

4-Yönetimde görev alacak arkadaşları tesbit etmet,

Toplantı salonunu tutma girişimimiz emniyetçe engellendi. Diğer çalışmalarımız ise genellikle olumluydu.

Kongreye 20 gün kala, TİP, TSİP, Vatan Partisi ve Devrimci Yol'un hem bize, hem de TÜS-DER yönetimine karşı ittifak oluşturduklarını duyduk. Burada dikkat çekici olan, yayın organlarında revizyonizme karşı olduklarını söyleyen Devrimci Yol'dan arkadaşların, kendilerine hergün goşist diye saldıran TİP, TSİP, Vatan Partisi gibi revizyonist, sosyal-faşist partilerle proleter devrimcilere karşı ittifak yapmaktan çekinmemeleridir.

Kongre günü, sabahın erken saatlerinde 300 kadar eli sopalı İGD'li besleme tüm salon kapılarını tutmuştu. Divan seçimi yapıldı. Geçen yılki kongrede olduğu gibi iki aday vardı. Birincisi yönetimdeki sosyal-faşistlerin adayı, diğeri ise TİP, TSİP, VP, Devrimci Yol'un adayıydı.

Bütün engellemelere rağmen 60'ın üzerinde arkadaşımız kongre salonuna girmişti. Divan başkanlığı seçimini 101 oyla Birlik ve Dayanışma grubu alır - ken, diğer grup 44 oy alabildi. Biz çekimser kaldık. Devrimci Yol'un divan katipliğine gösterdiği adayı destekledik. Devrimci Yol'un"kongrede bizi destekleyin" şeklinde kongre sırasında geliştirdik leri önerilerini şu açıdan reddettik: TİP, TSİP,VP gibi revizyonistlerle hiç bir ittifaka girmemiz mümkün değildi.

Bu arada sosyal-faşistler çalışma programını o-
kudu. Bir arkadaşımız sosyal-faşistlerin çalışma
programının eleştirisini yaptı. Diğer bir arkadaşı-
mız bizim bildirimizi ve çalışma programımızı oku-
du, bir arkadaş da genelde siyasi içerikli bir ko-
nuşma yaptı. Seçimlere geçilmeden önce Devrimci Yol
ittifaklarının bozulduğunu Vatan Partisi ile ortak
bir liste çıkaracaklarını söyleyerek bize de itti-
fak teklif ettiler.
Bu ittifak teklifini de üç açıdan reddettik:
1-VP ile ittifak yapamayacağımız için,
2-Yalnız Devrimci Yol'la ittifak halinde kongre
yi alamayacağımız için,
3-En önemlisi de çalışmaların başından beri
sosyal - faşistlerle ittifak kurup bizim it-
tifak teklifimizi reddettikleri ve kongre sonunda
bizim eleştirilerimizi azaltacağımızı hesapladıkla
rı için o anda görüş değiştirerek bize ittifak tek

Dev.Sa.7,Sü.1'de

TÜM-DER İstanbul kongresinde revizyonistler teşhir oldu

2 Ekim 1977'de TÜM-DER İstanbul Şubesi'nin 2. Olağan Kongresi yapıldı. Kongre çeşitli grupların gerçek yüzlerinin ortaya çıktığı bir arena oldu.

Kongre öncesinde, TÜM-DER İstanbul Şubesi içerisinde revizyonistlerden, orta yolculardan ve yurtsever, devrimci,demokratlardan meydana gelen on grup vardı.

YURTSEVER DEVRİMCİ MEMURLAR grubu, kongre öncesinde biri İETT'li memurlara, diğeri genel olarak memurlara olmak üzere iki bildiriyi ve programı çeşitli işyerlerinde dağıttılar. Yaptıkları grup toplantılarında da programı açıklayarak tartışmaya açtılar.

Daha sonra, YURTSEVER ANTİ-FAŞİST MEMURLAR grubu ve DEVRİMCİ MÜCADELE BİRLİĞİ grubu ile YURTSEVER DEMOKRATİK BİRLİK blokunu oluşturarak kongreye blok olarak katıldık.

Kongrede, Devrimci Yol görüşünü savunan ve TÜM-DER şube yönetiminde bulunan DEVRİMCİ MEMURLAR grubu ile BİRLİK-DAYANIŞMA grubu ve DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK grubu ise diğer üç ana grubu oluşturuyordu.

Divan seçimlerini, yönetimde bulunmanın avantajlarından yararlanarak Devrimci Memurlar grubu kazandı.

YURTSEVER DEMOKRATİK BİRLİK grubu, divan seçimlerinde, geçen olağanüstü kongrede olduğu gibi Devrimci Memurlar grubunu desteklemek gibi bir hataya düşmedi ve seçimlere ayrı bir listeyle katıldı. Yurtsever Demokratik Birlik grubu divan seçimlerinde 93 oy aldı.

Divan seçimlerinde,Birlik-Dayanışma grubu kongreyi terketti. Daha sonra ise Demokrasi İçin Birlik grubu aynı yolu izledi. Revizyonistler, böylece bir kez daha, kitle örgütlerini kendi revizyonist emellerinin gerçekleşmesi için bir araç olarak gördüklerini ve bu bütünüyle gerçekleşmeyince kitle örgütlerini ve çalışmaları reddettiklerini gösterdiler. Bu davranış, Devrimci Memurlar grubu için uyarıcı olmalıdır. Çünkü revizyonistler, bu davranışlarıyla, kimseye özgürlük ve yaşama şansı tanımadıklarını göstermişlerdir.

Devrimci Memurlar grubu, kongre boyunca genel olarak anti-demokratik bir tutum izledi. Bunun en açık örneği, TÜM-DER Eskişehir Şubesi delegesine divanın söz vermemesi ve bu şubenin gönderdiği mesajı okumamasıdır.Halbuki aynı divan, Kongrede usulsüz olarak DEV-GENÇ Sekreteri'nin konuşmasına izin vermiştir.

Divan, TÜM-DER Eskişehir Şubesi delegesine söz vermemekle, yurtsever devrimci memurlara karşı revizyonistlerin aldığı tavrın aynısını almış ve revizyonist Genel Merkezin Eskişehir Şubesine karşı takındığı anti-demokratik tutuma ortak olmuştur.

TÜM-DER Eskişehir yönetimi bir kez Genel Merkezce görevden alınmış, fakat yapılan seçimlerle tekrar yurtsever-devrimciler yönetime gelmişti.Genel Merkez anti-demokratik tutumunu devam ettirerek, Eskişehir Şubesini yeniden görevden almış,fakat 1 Ekim'de yapılan seçimlerde yurtsever-devrimciler, kongreye katılanların tümünün oylarını alarak yine seçilmişti.

Eskişehirli memurlar, revizyonist Genel Merkeze hak ettiği cevabı verirken, İstanbul Şubesi seçimlerinde orta yolcu Kongre Divanı bu şubeye söz hakkı vermiyordu. Böylece orta yolcuların lafta revizyonizme karşı çıkarken, pratikte revizyonistlerle uzlaşmaları bir kez daha ortaya çıkıyordu. Divan, Yurtsever Demokratik Birlik grubunun Eskişehir Şubesine söz verilmesi yolundaki önergesini oylamaya sunmadı. Divan'ın revizyonistlerle uzlaşmasının diğer bir örneği de, kongre öncesi grup temsilcilerinin toplantısında alınan kararın aksine,Demokratik Merkeziyetçilere söz vermesiydi.Halbuki divan, aynı tutumu Halkın Birliği taraftarlarına karşı uygulamadı.

Kongreye katılan TÜM-DER Genel Başkanı Erhan Tezgör bütünüyle çelişkiler taşıyan ve kendi revizyonist emellerini sergileyen bir konuşma yaptı. O, demokratik derneklerin mücadelesini ekonomik mücadele ile sınırlandırıp, dernekte çeşitli siyasi yoğunlukların ve özellikle yurtsever, devrimci ve demokratların revizyonizme karşı yürüttükleri mücadeleyi bastırmak, geniş memur kitlelerinin halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde yerlerini almalarını engellemek istiyordu.

Öte yandan Erhan Tezgör konuşmasında,revizyonistlerin oluşturacağı bir cephede TÜM-DER'in yer alacağını söylüyor ve örgütü kendi revizyonist görüşlerinin yayılma aracı olarak gördüğünü ortaya koyuyordu. Hem mücadeleyi reformist taleplerle sınırlandırarak,düzenin sınırları içinde eritmek ve hem de bu mücadeleyi sosyal emperyalizmin yayılmasının bir alanı haline getirmek konusunda düğümlenen revizyonist amaçlarını sergiliyordu.

Kongre boyunca,Yurtsever Demokratik Birlik grubu, gerek verdiği önergelerde ve gerekse yaptığı konuşmalarda,revizyonistlerin gerçek yüzünü açığa çıkardı ve orta yolcuların revizyonistlerle uzlaşmalarını teşhir etti.

Kongrede kabul edilen önergelerden en önemlisi, TÜM-DER revizyonist Genel Merkezinin uyguladığı ihraç ve fesihleri, özel olarak da TÜM-DER İstanbul Şubesi'nden ihraç edilen 4 yurtsever devrimci memurun ihracını protesto eden ve bu memurların üyeliğe tekrar kabulü konusunda Genel Kongreye temenni kararı sunmayı isteyen önerge idi. Bu önergenin Genel Kurulda kabul edilmesiyle,İstanbul'daki TÜM-DER üyeleri,Genel Merkezin anti-demokratik uygulamalarına en iyi cevabı verdiler.

Yeni Yönetim Kurulu seçimlerinde, Yurtsever Demokratik Birlik grubu, 87 oy aldı. Devrimci Memurlar grubu ise 445 civarında oy alarak tekrar yönetime geldi.

Yurtsever devrimci memurlar, en geniş memur kitlesiyle birleşerek revizyonistleri ve ortayolcuların revizyonistlerle uzlaşma tavırlarını altedecektir.

Yurtsever Devrimci Birlik gurubunun TÜM - DER İstanbul Şubesi Genel Kurulu'nca onaylanan önergeleri

BİRİNCİ ÖNERGE

Halkımızın ekonomik, demokratik, siyasi çıkarları doğrultusunda bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi veren yurtsever devrimci basın üzerindeki faşist ve revizyonist baskıların genel kurulumuzca protesto edilmesi doğrultusunda bir karar alınmasını öneriyoruz.

İKİNCİ ÖNERGE

Halka ve onun çıkarları doğrultusunda fedakarca mücadele veren yurtseverlere, devrimcilere yapılan işkence ve siyasi cinayetlerin genel kurulumuzca protesto edilmesini öneriyoruz.

ÜÇÜNCÜ ÖNERGE

Hayatı çekilmez hale getiren faşist diktatörlük halkımızın ve onun bir parçası olan biz memurların konut sorununa çözüm getirmediği gibi halkın bütün çaresizlikler içinde yaptırmış olduğu gecekonduları da tanklarıyla, panzerleriyle, polis ve sivil faşist beslemeleriyle kanlı bir şekilde başına yıkmaktadır.

Bunun en son örneği olan Ümraniye katliamının protesto edilmesinin genel kurulca kararlaştırılmasını öneriyoruz.

DÖRDÜNCÜ ÖNERGE

Bu soygun ve sömürü düzeninin kurbanı olan zindanlarda çürütülen tüm mahkumları ve halkın kurtuluşu için çalışan tüm devrimcileri kapsayan "ZİNDANLAR BOŞALSIN, GENEL AF" şiarı altında genel kurulumuzca karar alınmasını öneriyoruz.

BEŞİNCİ ÖNERGE

Halkımıza gerçek kurtuluşuna gitme mücadelesinde baskı ve terör uygulayan faşist diktatörlük ve onların uşakları Ülkü Ocaklı faşist beslemeleri devrimcilerin ölülerinden de korkmakta ve onların mezarlarına saldırmakta, tahrip etmektedirler.

Bu insanlık dışı faşist saldırıların genel kurulumuzca protesto edilmesini öneriyoruz.

ALTINCI ÖNERGE

Yurtsever Devrimci Memur mücadelesini omuzladığı, öncülüğünü fedakarca sürdürdüğü için kıyılan, sürülen, açığa alınan ve işten atılan tüm memurların göreve dönmesi ve yapılan bu faşist uygulamaları protesto eden bir kararın genel kurulca alınmasını öneriyoruz.

İstanbul'dan yurtsever devrimci memurlar

Memur mücadelesi revizyonizmi yıkarak yükselecektir!

Ülkemizde sınıf mücadelesi yeni boyutlara vararak gelişmektedir. Fabrikalarda işçilerin grevleri,tarlalarda köylülerin toprak ve özgürlük, yurtsever devrimci gençliğin öğrenim özgürlüğü, can güvenliği ve memur kitlelerinin sömürü ve baskılara karşı mücadelesi gün - geçtikçe yükseliyor.Bugün artık hizmetliler sektöründe çalışan ve işvereni devlet olan memurlar "kapıkulu" haline getirilmelerine karşı çıkıyor,halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde yerlerini alıyor,ekonomik-demokratik haklarını elde etmek için mücadele bayraklarını yükseltiyorlar.

İşbirlikçi egemen sınıflar halkın ve yurtsever memurların yükselen mücadelesini bastırabilmek için yeni oyunlar, yeni tertipler peşindedir. Bir yandan baskı ve terörünü yoğunlaştırırken,öte yandan yeni baskı yasaları getirmekte, işyerlerini faşistlerle doldurarak memurları yıldırmak istemektedir.

15-16 Eylül'de emekçi halkın mücadelesi sonucu işlevlerini yitiren DGM'yi yine gündeme getiren egemen sınıflar emekçi halkın ve memurların zulme karşı her kıpırdanışını boğmak çabasındadırlar.

İşyerlerinin faşist yuvalar haline getirilmek istenmesi ise tertiplerin en önemli yanıdır. Dün Taris'te, Seydişehir'de olanlar bugün Tekel'de,Sosyal Sigortalarda, hastanelerde oluyor. İşyerleri sivil faşistlerle doldurularak memurların düzene, faşist diktatörlüğe karşı muhalefeti bastırılmak, baskı, tehdit, dayak yoluyla memurlar sindirilmek istenmektedir. Yurtsever, devrimci,demokrat memurlar sürgünden sürgüne gönderilmekte, işten elçektirilmektedir.

Faşist diktatörlüğe karşı yükselen mücadelemizin önündeki en önemli engellerden biri de Rus sosyal emperyalizminin işbirlikçisi olan revizyonistlerdir. Onlar da sosyal - faşist yöntemler kullanarak memur mücadelesini kendi revizyonist emelleri için kullanmak istiyorlar. Yurtsever,devrimci,demokratları derneklerden atarak devrimci görüşlerin geniş memur kitleleri arasında yayılmasını engelleyerek, faşist diktatörlüğün uyguladığı siyaset yasağını onlar da aynen uyguluyorlar. Tabanıyla bütünleşen ve tabanın seçtiği yönetimleri feshederek kendi adamlarını tepeden atama yoluyla yönetime getiriyorlar.

Milyonlarca memur kitlesi siyaset yasağının kaldırılmasını ve grevli toplu sözleşmeli, sendika hakkının tanınmasını istemektedir. Bu yüzden,bu talepler mücadelemizde tutacağımız ana halkalardan biri olmalıdır. Çünkü siyaset yasağının kalkmasıyla memurlar dünya ve ülkemizde gelişen olayları daha yakından izleyebilecekler, düşüncelerini, görüşlerini özgürce açıklama olanağına kavuşacaklardır. Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkını elde etmekle memurlar dağınık örgütlenmeden kurtulacak,daha aktif mücadele yöntemlerine sahip olacak, iş ve yaşam şartlarının düzeltilmesi için daha etkin mücadele edecek, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde sendikalarıyla gereken yerlerini alacaklardır.

İstanbul'da çalışan yurtsever devrimci memurlar olarak bağımsızlık mücadelesini ve ekonomik haklarımızı alma mücadelesini geliştirmek ve en geniş memur kitlelerine ulaştırmak için çalışmalarımızı gözden geçirdik. TÜM-DER İstanbul Şubesi yaptığı 2. olağan kongre bizi,bir çok konudaki eksiklerimizi tespit etmeye ve bunları giderme yollarını araştırmaya yöneltti. Önceki tespitlerimizin haklılığını kanıtladı.

En geniş memur kitleleriyle birleşmek ve onları yurtsever, devrimci görüşler etrafında toparlamak için yaptığımız çalışmalarda önümüze çıkan en büyük engel program oldu. Dünya, ülkemiz, demokratik kitle örgütleri ve memur sorunlarını içeren bütünlüklü bir programa sahip değildik.Özellikle memurların geçmişteki mücadeleleri, memur örgütlenmesi, grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkını elde etme yolunda bugün atmamız gereken adımlar, Ulusal Demokratik Halk Devrimi aşamasında memurların talepleri, Emekli Sandığı, Meyak, katsayı vb. konularda açık net görüşlerimiz yoktu.

Bunun iki temel nedeni vardır. Bunlardan birincisi ülkemizde henüz proletarya partisinin inşa edilememiş olması ve parti programının ortaya çıkmamış olmasıdır.Çünkü memur mücadelesini yönlendirecek temel program ancak proletarya partisinin programına bağlı ve onun bir parçasını oluşturmak üzere ortaya çıkabilir.

Türkiye proleter devrimci hareketinin bu en önemli eksikliğinin memur mücadelesine yansımasını tespit etmek,bizi memurlar konusunda bugün bir programımız olamıyacağı yanlışına götürmez. Biz bugünkü somut şartları göz önünde tutarak ve hedeflerimizi tespit ederek geçici programlar oluşturabiliriz ve oluşturmalıyız.

İkinci neden ise, işte tam burada ortaya çıkmaktadır. Bizim yukarıda saydığımız konular hakkında inceleme ve araştırmamız yoktu. Bu yüzden programımızda memur sorunlarıyla ilgili yeterince yer

Dev.Sa.7.Sü.7'de

YAŞASIN MEMURLARIN DEVRİMCİ BİRLİĞİ

2 Ekimde yapılan TÜM-DER İstanbul Şubesi kongresi öncesinde, YURTSEVER DEVRİMCİ MEMUR GRUBU, İstanbul'daki memurlar arasında bir bildiri dağıtmıştır. Ülkemizdeki memur mücadelesini ve memur sorunlarını dile getiren, revizyonistleri ve ortayolcuları teşhir eden bu bildirinin bir bölümünü yayınlıyoruz.

"Sosyal-faşistler, reformistler, sınıf işbirlik-
çileri ve her türden oportünistler emekçi halkın mü
cadelesini saptırmaya teslimiyete dönüştürmeye ça-
lışıyor. İşçilerin ve memurların kitlevi örgütleri
nin yönetimini darbeci yöntemlerle ele geçiren sos
yal faşistler geniş memur yığınlarının faşist dik-
tatörlüğe karşı mücadelesini düzenin sınırları i-
çinde tutarak eritmek ve bu mücadeleyi sosyal- em-
peryalizmin ülkemizdeki hegemonya mücadelesinin
bir aracı haline getirmek istiyorlar.
Bunun en somut örneklerini örgütümüz TÜM - DER
içerisinde olanca açıklığı ile görüyoruz. TÜM-DER
Genel Merkez yönetimindeki sosyal-faşistler ekono-
mik-demokratik haklarımızı elde etmek için hiç bir
çaba göstermemişlerdir. Grevli, toplu sözleşmeli
sendika hakkının alınması, faşist diktatörlüğün me
murlara uyguladığı siyaset yasağının kaldırılması,
işkence ve siyasi cinayetlerin, sürgün ve açığa a-
lınmaların durdurulması, can güvenliğinin sağlanma
sı, memurların yaşam ve çalışma koşullarının düzel
tilmesi yolunda hiç bir adım atmamışlardır. Aksine
memurların mücadelesini pasifize etmeye çalışarak
geniş memur yığınlarının devrimcilerle olan bağla-
rını kesebilmek, yurtsever, devrimci görüşle -
rin memurların arasında yayılmasını engellemek i-
çin yurtsever devrimci memurları TÜM-DER'den atma-
ya ve yurtsever devrimcilerin yönetimlerinde oldu-
ğu TÜM-DER şubelerini feshetmeye başlamışlardır.
TÜM-DER Genel Merkez yöneticileri memurlara si-
yaset yasağının kaldırılması için mücadele etmek
bir yana, örgüt içinde bizzat bunun uygulayıcısı ol
muşlardır. Onlar emekçi halkımızın ve onun bir par
çası olan memurların emperyalizme, özellikle iki
süper devlet ve işbirlikçilerine karşı bağımsızlık
ve demokrasi talebini dile getiren görüşlere taham
mül edemiyor, bu görüşlere yasak koyuyorlar.
Ankara'daki 5 Şubat mitingindeki olanlar bu ya-
sağın uygulanmak istenmesinden başka bir şey değil
dir. TÜM-DER Genel Merkez yöneticileri TÖB-DER,TÜS
DER yöneticileri ile birlikte yurtsever devrimcile
re polislerle el ele saldırmışlar, memurları poli-
se ihbar ederek yakalattırmışlardır.
İstanbul TÜM-DER Şubesi yönetimi ise sosyal-fa-
şist genel merkez yöneticilerinin bu yasak uygula-
malarına karşı çıkacaklarına, dernek içinde demok-
rasiyi savunacaklarına,pratikteki hareketleriyle
bu uygulamaların ortağı olmuşlardır.
Geçen kongrede biz yurtsever, devrimci memur-
lar,
a) Revizyonizmin esas olarak teşhiri için mücade
le,
b) Örgüt içi demokrasinin işlemesi ve açık siya
si mücadelenin kabulü,
c) Görev dağıtımında yurtsever devrimci memurla-
ra yer verilmesi konusunda bir protokol imzalaya-
rak "Devrimci Memurlar" (o zamanki adı "Yurtsever
Devrimci Memurlar" idi.) grubunu desteklemiştik.

Dev.Sa.7.Sü.3'de

TEK GIDA-İŞ sendikasının 3. olağan genel kurulu sendika ağalarının yalan vaadlerini ortaya çıkardı

25 Eylül'de TÜRK-İŞ' e bağlı TEK GIDA-İŞ Sendikasının 3. olağan gelen kurulu yapıldı.

TEK GIDA-İŞ Sendikasının Ankara Şubesi'ne Ankara'dan dört, Antalya, Çorum, Yozgat vb.'den on olmak üzere toplam ondört şube bağlıdır. Kongrede bu şubeleri 60-70 kadar delege temsil ediyordu. Delegelerin bir kısmı ise kongreye katılmamıştı. Üye işçilerin kongreye girişleri serbest olmasına rağmen, kongreyi izleyen işçi sayısı oldukça azdı. Çünkü, binlerce işçiyi ilgilendiren bir genel kurulun yapılacağı üyelere duyurulmamıştı.

Kongrede söz alan delegeler hayat pahalılığı, zamlar ve asgari ücretlerin düşüklüğü üzerinde durdular. Delegeler yapılacak ilk işin, asgari geçim indiriminin ve asgari ücretlerin yükseltilmesi için mücadele edilmesi gerektiğini, asgari ücret konusunda pazarlığa oturan TÜRK-İŞ yöneticilerinin işçilerini oyaladığını söylediler ve TÜRK-İŞ yöneticilerini teşhir ettiler.

Kongrede söz alan proleter devrimci bir delege uzun bir konuşma yaparak işçi sınıfının gerçek kurtuluşa giden mücadelesinin önünde faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarının büyük bir engel teşkil ettiğini söyledi, ve sınıf sendikacılığını vurguladı.

TEK GIDA-İŞ'in 3. olağan kongresinde proleter devrimci işçinin yaptığı konuşma, işçi sınıfındaki uyanışın somut bir göstergesidir. Bu konuşmanın bir bölümünü aşağıda yayınlıyoruz.

TEK GIDA-İŞ'in yönetimi yeniden faşist ve reformist sendika ağalarının yönetiminde kalmış olsa bile, işçilerdeki sınıf uyanışı ve işçi sınıfının yükselen mücadelesi TÜRK-İŞ'in ve DİSK'in başına çöreklenmiş faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarını bertaraf edecektir.

TEK GIDA - İŞ Kongresi'nde proleter devrimci bir delegenin yaptığı konuşma:

İşçi sınıfı kendisine ve tüm halka gerçek kurtuluşu uğruna verdiği mücadelede önderlik edecek olan siyasi örgütüne yani kendi partisine sahip olmadığı gibi, işçilerin ekonomik demokratik kitle örgütü olma iddiasında olan sendikalar da faşist, sosyal-faşist, ve reformist sendika ağalarının yönetimindedir.

Halkın mücadelesinin sömürü ve baskı karşısında kabarmasına rağmen henüz işçi sınıfının kendi partisinin olmayışı nedeniyle mücadele sırasında kalıcı ve ileri mevziler, haklar elde etmesini, sömürüden kurtulma yolundaki mücadelesini zorlaştırmaktadır. Tüm devrimciler, işçiler işçi sınıfının partisini kurma yolunda çaba sarfetmelidirler.

Burada bir hususa işaret etmek gerekir. İşçi sınıfı partisi, altı ayda bir gazetelere verilen "Türkiye'de sosyalist işçi partisi kurulmalıdır." demeçleriyle kurulamaz. Başında bulundukları en büyük sendika Tek Gıda-İş'i sınıf sendikası haline getirmeyen ve bu yolda adım atmayan, gerçek işçi önderlerinin işçi düşmanları tarafından işten atılmasına seyirci kalan sendikacıların işi de değildir. Sendikaların yönetimini ele geçirmiş faşist, sosyal-faşist, revizyonist reformist, sermaye sınıfıyla uzlaşan, sendikalarımızı düzen partilerinin yan kuruluşu, oy deposu haline getirmek isteyen sendika ağaları işçi sınıfının mücadelesi önünde yıkılması gereken bir engel olarak durmaktadır. Bu sendika ağaları kitle katliamları, gecekondu yıkımları, zulüm, işkence, yolsuzluk, işçi ücretlerinin dondurulma hazırlıkları, iş kanununun işçiler aleyhindeki 13, 17,21. madde gebi hükümleri karşısında kayıtsız kalırken, kiralandıkları siyasal partilere yöneltilen eleştiriler konusunda kucaklar dolusu demeçler vermektedir.

TÜRK-İŞ ve DİSK gibi iki büyük konfederasyonda örgütlenen işçiler arasında yaygın olan yanlış bir eğilimden söz etmek istiyorum. TÜRK-İŞ yönetimine karşı olan devrimci işçiler çareyi DİSK'e katılmakta görüyorlar. DİSK ve DİSK'e bağlı sendikaların yönetimindeki sosyal-faşist, revizyonist, reformist işçi düşmanı sendika ağaları aynı iş kolundaki GIDA-İŞ'de örgütlenen AYKENT'li arkadaşlarımızı, Maden-İş kolundaki Kayseri ASYA MAKİNA SANAYİİ'ndeki işçi arkadaşlarımızı mücadelelerinde yalnız bıraktılar. Bu ve buna benzer ihanet örneklerini DİSK'i tek çare olarak gören işçi arkadaşlarımız iyi incelemeli, tek yolun her sendikada işçilerin sendika yönetimine geçmeleri olduğunu görmelidirler.

Sendikamız TEK GIDA - İŞ'te durum:

Kardeşler,

Sendika yöneticileri bizlere "çalışma barışına uyun" diyorlar. Evet, işçiler çalışma barışına uysun ki, AKMAN işvereni 1200 liraya işçi çalıştırmak için işyerine noter çağırıp işten atma tehditiyle sizi sendikadan istifa ettirsin. YAYLA MAKARNA FABRİKASI işvereni yetim çocuklarına bir dilim fazla götürmek için işgücünü üç-beş lira pahalıya satmak amacıyla sendikaya girmek isteyen bir kadın işçiyi dövsün. Fırın işvereni 15-20 yıllık fırın işçisinin kıdem tazminatına göz dikip, ürettiği 2,5 liralık bir ekmeği çaldı iftirasıyla işten atsın.

Çalışma barışına uyun ki, ARAL ŞARAP işvereni emeğinizin verimliliği azaldıkça sizi üçer-beşer kapıya koysun. Halk düşmanı Çay-Kur paketleme müdürü hakkını arayan temsilciyi iki uşağının ifadesiyle işten atsın ve sözleşmeden doğan haklarını vermesin- Kapıda bekleyen hasta çocuğunu doktora götürmesine izin vermesin. Tekel-Bira'da zorba bir memur, kadın erkek demeden sizi döver, ananıza avradınıza söverse çalışma barışını sağlamak, demokrasiyi korumak, ülke kalkınmasına katkıda bulunmak için siz susunuz, direnmeyiniz ki, huzur bozulmasın. Susunuz ki Çay-Kur Müdürü yeğenlere vergi iadesi için hazineye milyonlar akıtsın. İşverenler fabrikalarına fabrika katsın. Tüm değerleri yaratan emekçiler aç durup, başını sokacak gecekondular yaptığında yıkımcılar gelirse mülkiyet hakkının özüne dokunmamak için boyun eğsin. İşte bize yapılan bunca işkenceler ve baskı grubu olduğunu söyleyen, bizlere sağladıkları hakları öve öve bitirmeyen sendikacılar.

Kardeşler,

Sendikamızın toplu sözleşmelerde izlediği tutum yanlış ve ücret artışları yetersizdir. Biz işçiler sözleşmelerin düzenlenmesinden, gelişmesinden habersiz, sözleşmeleri bittiği zaman basından öğreniyoruz. İşçilerin ve şubelerin sözleşmelerde söz ve karar sahibi olmamaları yüzünden büyük haksızlıklar olmaktadır. Örneğin Tekel'de son sözleşmeyle alınmış bazı haklar geri verildi. Zamlı çalışma konusunda aynı fabrikadaki vardiyalı işçiler ve değişik fabrikalardaki işçiler arasında (bekçi, itfaiyeci) işçi sınıfının bütünlüğünü bozan ayrıcalıklar yaratılmaktadır. Disiplin ve imtihan komisyonlarında işçi temsilcilerinin azınlıkta oluşları önümüzdeki günlerde faşist uygulamalarla daha büyük haksızlıklara sebep olacaktır. Tekel'de sözleşmelerle sağlanan ortalama ücret artışları hiçbir zaman insanca yaşama olanağını yaratmamıştır. Ama et-balık, yem sanayi, fırınlar, şarap ve meşrubat fabrikalarında ortalama ücretler Tekel ortalamasının bile % 50 oranında gerisindedir. İşçi ailelerinin bu ücretlerle insanca yaşamaları, sağlık şartlarına uygun beslenme ve barınmaları mümkün değildir. Sendikacıların sözleşmelerdeki ücret isteklerini, patronların sundukları kar- zarar bilançolarına göre tesbite kalkmaları kendileri açısından zavallılık, işçiler açısından ihanettir. Maliyenin yüzlerce memurla tesbit edemediği doğru karların sendikacılarca tesbiti mümkün değildir.

Görevle taşraya giden işçilere sözleşmeyle verilen harcırah ortalama 55 liradır. Oysa sendikacılar taşraya gittiklerinde sendikadan her gün için 200 lira harcırah alıyorlar. Kendilerine sormak gerekir. 55 lira yetiyorsa siz neden 200 lira alıyorsunuz? Gerçek ihtiyaç 200 liraysa neden işçilerin her gün için 150 lirasını patrona hediye ediyorsunuz? Patronun "zarar ediyorum" ifadesine göre şubenin yetkisizliği nedeniyle Coca-Cola'da yapılan bir sözleşmeyle asgari ücretin altına düşürülmüştür. Meşrubat işyerlerinde sözleşme ve iş yasasına aykırı olarak işçiler zorla mesaiye bırakılmakta ve ay sonunda mesai ücretleri eksik ödenmektedir. Sözleşmeden işçilerin haberi olmadığından her hangi bir tavır konulamamaktadır. Coca-Cola'da yapılan iş geçici olmadığı halde üç ayda girdi-çıktı yapılarak geçici işçi gibi gösterilirler. İşveren istedği anda işçileri tazminatsız işten atar. Sendika bunun karşısında sesini çıkarmadığı gibi, bu işçileri temsilci seçimine almamakla işverenin ekmeğine yağ sürer.

Sendikamız örgütlenme konusunda da yetersizdir. YAYLA makarnasında ve AKMAN'da işverenin çıkardığı zorlukları yenememiştir. Eğitim konusunda ise işçilerin ve yasaların zorlamalarına rağmen hiç bir adım atılmamıştır Yasalara uyma şampiyonu sendikacılar eğitim konusunda yasal zorunlulukları yerine getirmelidirler. Sendikamız, üyelerine yapılan saldırıları da göğüsleyememiştir. Tekel'de ve Çay-Kur'da işçileri kadın erkek ayrımı yapmadan döven, onurunu ayaklar altına alan memura yeterli hiçbir işlem yapılmamıştır. Bu konuyla ilgilenen işçiler, memurun eşi tarafından şöyle uyarılmaktadır: Kocam sendikacılarla aynı masada rakı içiyor, ona kimse birşey yapamaz" Çay-Kur paketlemede ise işçilerin sözleşmeyle doğan hakları hergün gaspedilir. Muvakkat işçi alım ve çıkarmalarda sözleşme ve idari emirlere göre değil, zorba müdürün keyfine göre hareket edilir.

Kardeşler,

Burada bir hususa daha değinmek istiyorum. İşçi temsilcisi Mustafa Niğdelioğlu sendikaca kendisine verilen görevi yerine getirdiği için faşist müdürün tertibiyle "küfür etti" gerekçesiyle tazminatı verilmeden işten atıldı. Bu olaya bakan mahkeme suçun varit olmadığını tesbit ederek, işe dönme kararı verdiği halde işe alınmadı. Olaya müdahalesi istenen sendika Genel Başkanı, Fabrika Müdürü ile muhatap olamayacağını belirtti. Oysa aynı kişi iki yakınının işe alınması için rahatça muhatap olmuştur. Hepimizi düşündüren bir haksızlık da sendikamızda çalışan büro emekçilerine, çalışmalarının karşılığının verilmeyişidir. Yöneticiler beşer-onar bin lira aylık alırken bu emekçilerin 1500-2000 liraya çalıştırılmaları emeğe olan saygının ifadesidir.

Bugüne kadar faşist saldırı ve baskılardan belli ölçüde uzak kalan Tekel işyerleri, yeni MC'nin kurulmasıyla faşist saldırı ve baskıların yoğunlaştığı bir alan olacaktır. Diyarbakır'da Tekel'le ilgili gelişen bazı olaylar bunun işaretidir. Bu faşist baskı ve saldırıların çeşitli kademelerden sendikacılar tarafından hoşgörü ve destekle karşılanması mümkündür. Biz devrimci, yurtsever işçiler işyerlerimizin faşist militanlarca doldurulmasına, işçilere baskı yapılıp haraca bağlanmalarına gücümüzün yettiği oranda karşı durma azim ve kararındayız.

Hedefimiz işçi sınıfı sendikacılığıdır:

Özet olarak şunu belirtmek isterim: İşçi sınıfının ve TEK GIDA-İŞ üyesi emekçilerin sorunları geçmiş yönetimin veya bir benzerinin tekrarı ile çözüm bulmayacaktır. Hedefimiz sendikamızı işçi sınıfının devrimci sendikası haline getirmektir.

İşçi sınıfı sadece ekonomik mücadele ile bu yıkılası düzene son veremez. İşçiler Devrimci Demokratik Halk İktidarını kurmak için ve gerçek kurtuluşuna kavuşabilmek için ekonomik mücadelesini devrimci siyasetle birleştirmelidir. Bunun aracı olan sendikaları da mücadele okulları haline getirmelidir. Ancak devrimci işçiler işçi sınıfını ilerdeki zorlu günlere hazırlar, içinde bulunduğu sorunlara çözüm getirebilir. Üyelerimiz mücadele içinde gördüğü, sınadığı, işçi sınıfının bilimini kendine rehber edinmiş, hayatını halkının kurtuluşuna adamış işçileri yönetime getirip, sendikaları gerçek işçi örgütleri yapmalıdır. Yönetime getirdiği kişileri denetlemeli onların yozlaşıp gitmelerine göz yummamalıdır. Ancak bu yolla sömürüye, baskıya karşı tek vücut olarak ilerleyebilir. Ve kendi gibi sömürülen diğer sınıfları da kurtarabilir.

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

YAŞASIN İŞÇİLERİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ!

KAHROLSUN FAŞİST, SOSYAL-FAŞİST, REVİZYONİST VE REFORMİST SENDİKA AĞALARI

YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

HALKIN KURTULUŞU Yıldırım Tarım Makinaları işçileri ile konuştu :

"Sendika ağalarını yönetimden alaşağı edeceğiz"

H.K.- Nerede, nasıl bir işte çalışıyorsunuz?

- Ankara Esenboğa yolu üzerinde Yıldırım Tarım Makinalarında, mantajda (mimzer montajı) çalışıyorum.

H.K.- İşyerinde kaç işçi var? Ayrıca kaç personel mevcut?

- 343 işçi, 37 personel.

H.K.- İşçilerin hepsi montaj işinde mi çalışıyor?

- Hayır. Ayrı ayrı branşlar üzerinde çalışıyorlar. Burada talaşlı imalat (tornalarda çalışma), pres, döküm, kaynak, boya işleri yapılır.

H.K.- Ücretlerinizin en düşüğü ve en yükseği nedir?

- En az ücret asgari ücret olan 60TL. En yüksek 85TL. Tabii ki bunların hepsi brüttür. Hatta 10 yıllık işçiler bu 85 TL.'yi alanlar.

H.K.- Hangi sendikaya kayıtlısınız ve sendikaya nasıl girdiniz?

- Türk-İş'e bağlı Türk-Metal Sendikasına üyeyiz. İşçiler olarak kendimiz sendikaya üye olduk.

H.K.- İşkolunuzda başka sendikalar olduğunu biliyor muydunuz? Biliyorduysanız Türk-Metal'i seçmekteki gayeniz ne idi?

- Evet DİSK'e bağlı Maden-İş'in olduğunu biliyorduk. Türk-Metal'i seçmekteki neden bizlerin bilinçsiz oluşumuz.

H.K.- Neden sendikalaştınız? Sendikalı bir işçi ile sendikasız bir işçi arasındaki farklar nelerdir?

Haklarımızı alabilmek için, işverenin yapmış olduğu baskılar karşısında birlik ve beraberlik halinde yani örgütlü olarak mücadele edebilmek için sendikalaştık.

Sendikalı işçi yetersiz de olsa haklarını minnetsiz olarak alabiliyor. Kendi aralarında birlik, dayanışma ve beraber mücadele etme fikri kuvvetleniyor.

Sendikasız olanlar ise patronların vermiş olduğu inayetlere boyun eğiyorlar. Ayrıca birlik ve dayanışmaları da zayıf kalıyor.

H.K.- Neden Greve gittiniz?

- Ücretlerimiz çok düşüktü. Sosyal hakların hiç biri yoktu, sadece yemek vardı. Bunun da kalitesi çok düşük, çoğu zaman yiyemiyoruz. Ücret, prim, ikramiye, yakacak gibi maddelerde anlaşma sağlanamayınca 15-8-1977 günü greve çıktık.

H.K.- Greve tüm işçiler katıldı mı? Katılmayan oldu mu? Neden?

- İşçilerin hepsi katıldı. Personel katılmadı, çünkü sendikasızdılar. Bunun da nedeni işverenin onlara fazla ücret vermesidir.

H.K.- Daha önce grev yapmış mıydınız? Grevinizde neler hissettiniz?

- Bu ilk grevimizdir. Hepimiz çok heyecanlıydık. Grevin doğru dürüst ne olduğunu bilmiyorduk. Sendikacılarımız da bugüne kadar (16 aydır örgütlüyüz) bu konuda en ufak bir bilgi vermediler. Ancak kendi aramızda kendiliğinden gelen bir dayanışma görüldü. Aramızdaki bazı ufak tefek sürtüşmeler de ortadan kalktı.

H.K.- Greviniz ne kadar sürdü? Sonunda isteklerinizi aldınız mı?

- Grevimiz 23 gün sürdü. İsteklerimizi tam olarak alamadık.

H.K.- Neden alamadınız?

- Sendika yöneticilerinin patrondan yana olmalarından, kendimizin de bilinçsiz oluşumuzdan. Bu durumdan faydalanan yöneticiler bizi açıkça sattılar.

H.K.- Ne gibi haklar aldınız?

- Sözleşme iki yıllık imzalandı. Ücret zammı "1. yıl için 42TL. 2. yıl için 44 TL.", yakacak 600 TL. giyecek olarak sadece iş elbisesi (aslında bu elbise yasa gereğidir.) Senede 2 ikramiye, 50 TL. çocuk parası, işyerinde 1 seneden 5 seneye kadar çalışmış olanlara 15 gün senelik izin, 6 seneden fazla çalışanlara 21 gün senelik izin, eğitim yardımı (İlk okul: 200TL. ortaokul 250 TL. lise üniversite 275 TL.) yemek yadımı 1. yıl için 12.50 TL. 2. yıl için 15.00 TL. doğum yardımı 300TL. yakınların ölümü halinde 500 TL. işçinin kendi ölümü halinde 3000TL. kıdem tazminatı yasada olduğu gibi 30 gün.

Birikmiş paralarımızı sene sonuna kadar maaşlarımızın üzerine yan ödeme olarak ekleyip verecekler. İşverenin istediği biçimde bir protokole imza atarak, sendika bizlerden yana değil işverenden yana olduğunu ispatlamıştır.

H.K.- Konuşmalarınız arasında grevin bitiminden sonra da tekrar 2 gün direniş yaptığınızı söylediniz. Bunu açıklar mısınız.

- 343 işçiden 50 tanesi fabrikadaki insaatta çalışıyor gösterilmektedir. Bu arkadaşlar ücret zammından faydalanamadılar. Bizler ücret zamlarımızın ağustos ayına düşen farkını avans olarak aldık. İşte bu 50 arkadaşa bu fark verilmedi. Bunun üzerine tüm ardaşlar topluca işi bıraktık. İşveren bu direniş karşısında ikinci gün bu arkadaşların da parasını vermek zorunda kaldı. Biz de direnişi kaldırdık.

H.K.- Toplu sözleşmenizde bu ardaşların yararlanmasına dair hüküm yokmu?

- Aslında toplu sözleşmenin ne gibi haklar getirdiği, hatta protokol bile işçiye açıklanmamıştır. Ücret zamları ve sosyal haklar konusundaki bilgiyi sendika şube başkanının almış olduğu notlardan öğrendik.

H.K.- Sendikaların bu tutumunu neye bağlıyorsunuz.

- a) Sendikanın başta söylediğim gibi gerçekten biz işçileri savunan bir sendika olmadığına,

b) Sendikamız Gnl. Başkanı Mustafa Özbek'in patronların partisi olan AP ve MHP'nin görüşünde oluşuna,

c) Böylece biz işçilerin bilinçsiz olmalarından da yararlanarak bizden gizli patronun istediği gibi toplu sözleşme imzalıyorlar.

H.K.- 50 arkadaşınız için yapmış olduğunuz direnişi nasıl değerlendiriyorsunuz? Sendikacılar geldiler mi ? Tavırları ne idi?

- Fabrika içindeki işçilerin birliği ve beraberliği karşısında gerek patronun gerekse de sendikanın gücünün dayanamadığı görüşülmüştür. Bu birlik ve beraberliğimiz kendiliğinden olmuştur. Sendika Ankara 1 No'lu Merkez Şubesi başkanı, Fevzi Korkmaz ikinci gün geldi. Konuştu. Buğünkü şartlara göre bütün isteklerin uygulanacağını, bu arkadaşların da haklarının verileceğini bilirtti. Aslında başkanın konuşması hiçbir etki yapmadı. Bizlerin kararlı direnişimiz sonunda arkadaşlarımız haklarını aldılar.

H.K.- Bilinçsiz olduğunuzdan söz ediyorsunuz. Bilinçlenmek için ne yapmak gerekir?

- Türkiye'deki sendikaların büyük çoğunluğu patronların dümen suyunda yürümektedir. Ülkemizin her yönü ile geri kalmış olması çoğu gerçeği görmemizi engelliyor. Hatta biz işçilerin tabanda birleşip patronlara karşı çıkmasını sendikacılar ve patronlar birlikte engelliyorlar.

Sendikacıların engellemesinin nedeni işçilerin sırtından sürdürdükleri tatlı yaşamlarını devam ettirebilmektir.

Bilinçlenmemiz için kendi sınıfımızın birleşmesi için kendi sınıfımızın devrimci düşüncesi ile donanması ve tek bir yumruk olması gerekir. Kendimizi ve çevremizi aydınlatmak için devrimci arkadaşlarla ilişki kurmak ve aydınlanmak zorundayız. Bundan sonra da sendikalarımızı bu bir avuç sendika ağasına teslim etmeyiz. Sahip çıkarız.

Dev.Sa.7.Sü.3'de

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

FAŞİST VE SOS SENDİKA A SALTANATI SON

İşçi sınıfı kendiliğinden nitelikli ekonomik mücadelesinin sınırları içinde Amerikancı faşist sınıf düşmanlarını "sezgiyle" tanımış ve onları büyük ölçüde başından defetmiştir. Bu Amerikancı faşistlerin işçi sınıfı saflarındaki etkinliğinin tamamen veya belirleyici bir şekilde kırıldığı anlamına mı gelir? Elbette kastettiğimiz bu değildir. Bugün işçi sınıfının büyük bir geri kesimi hâlâ Amerikancı faşist siyasetin etkisi altındadır. Hâlâ yüzbinlerce işçi Süleyman Demirellerin, hatta aynı ölçüde olmasa bile Türkeşlerin temsil ettikleri Amerikan işbirlikçisi siyasetlerin etkisi altındadır. Amerikancı faşistlerin denetiminde olan Türk-İş'in önderliği hâlâ yüzbinlerce işçi üzerinde siyasi etkinliğe sahiptir.

Amerikancı faşistlerin suratları, gerçek nitelikleri işçi sınıfının bilincinde tam ve yeterli olarak açığa çıkarılabilmiş değildir. Gerek AP, MHP, vb. Amerikancı partilerin, gerekse Amerikancı sendika ağalarının işçi sınıfının belli bir kesimi üzerindeki etkinlikleri bunu ortaya koyuyor. Proleter devrimciler, bu durum karşısında nasıl bir yol izlemelidirler? Onlar, şimdiki, temelleri kendiliğindenci, özü reformist olan "sezgisel" "anti-Amerikancılık"la yetinebilirler mi? Onlar bu anti-Amerikancılıkla yetinemezler. Onlar ayrıca, işçi sınıfının sadece en ileri unsurlarının "anti-Amerikancılığı"yla da yetinemezler. Proleter devrimciler, bu nedenle Amerikan emperyalizminin ve onun işbirlikçileri olan yerli Amerikancı faşistlerin sınıfsal niteliğini, savundukları sömürü ve baskı düzeni taraftarı ideolojiyi sistemli bir tarzda teşhir etmeye devam etmeli, Amerikan emperyalizmi ve onun yerli işbirlikçilerinin her an karşısında yer alarak işçi sınıfının bilincinde bu emperyalizmin ve onun işbirlikçilerinin niteliğinin keş-

DİSK'e bağlı Yeni haber-İş Sendikası Adana Şube Başkanı Bekir Bahçeci'nin basına açıklaması

DİSK'e bağlı Yeni Haber-İş Sendikası Adana Şube Başkanı Bekir Bahçeci'nin basına açıklamasını; mektup elimize geç ulaştığından ancak bu sayımızda yayınlayabiliyoruz.

HALKIN KURTULUŞU

DİSK üst yöneticileri Adana Bölge Temsilciliği seçimini anti-demokratik bir şekilde yaparak, işçi sınıfı düşmanlarını göreve getirmek istiyorlar

DİSK ağalarının UDC çağrısı işçi sınıfı menfaatlerine ters, karşı-devrimci bir çağrıdır...

İşçi sınıfının en ileri kesiminin tabanını oluşturduğu DİSK'in yönetimini bugün işçi sınıfına düşman, TÜRK-İŞ'li sendika ağalarıyla hiç farkı kalmamış olan Kemal Türkler ve avanesi gaspetmiştir.

Sosyal - faşistlerin DİSK'i alèt etmelerine izin verilmemelidir

İşçilerden kesilen aidatları istedikleri gibi yiyen bu ağalar, Konfederasyon içinde sendikal demokrasiyi yok etmişler. Emperyalist bir devlet haline gelen Rusya'nın uşaklığını yapmayan gerçek yurtsever ve devrimciler anti-demokratik yollarla ihraç edilmişler ve yerlerine lafta sosyalist özde faşist olan sosyal-faşist unsurlar tepeden inme yöntemlerle getirilmişlerdir.

2.10.1977 günü Genel başkan Kemal Türkler Adana'ya gelerek, yönetim kurulunda geçirtemediği UDC çağrısının propagandası için toplantı düzenleyecek ve arkasından da Bölge temsilcisi seçimi yapılacaktır.

Önce şunu belirteyim ki, UDC DİSK'e maledilemez. UDC çağrısı bugün kendilerine "toplumsal ilerlemeciler" diyen, Rusya'ya köleliği savunan sosyal-faşistlerin çağrısıdır. Karşı-devrimci bir çağrıdır. Kemal Türkler ve avanesi sosyal- faşist olabilirler, ama işçi sınıfının örgütü olan DİSK'i kirli amaçlarına alet etmelerine izin verilmemelidir. Bulundukları mevkilerden yararlanarak giriştikleri yanlış uygulamalar karşısında sessiz kalınılmamalıdır.

Sosyal - faşist yönetmelikler

DİSK yürütme kurulunun hazırladığı temsilci yönetmeliğine göre üst yönetimin istemediği hiç bir kimse bölge temsilciliği kademelerinde görev alamamaktadır. Aday olabilmesi için, DİSK'in seminerlerinden başarı belgesi alabilmesi ve yürütme kurulunca onaylanabilmesi şarttır. Bu şartların dışında taban birisini seçerse, DİSK yönetimi tarafından geçersiz sayılmaktadır. İlişikte sunduğumuz Temsilci Seçimi çağrısı yazısının fotokopisinden de açıkça görülmektedir. Kendilerine çakallık yapabilecek olan ve kendileri tarafından tesbit edilen sekiz sosyal-faşist adayın dışında kimsenin seçilme imkanı yoktur.

Kemal ağanın ağzından düşürmediği "Demokrasi Toplumsal ilerleme" nin ne olduğu görülmektedir. TÜRK-İŞ'in sendika ağalarıyla nitelik bakımından hiç bir farkı kalmamış olan bu sendika ağalarının da davranışını protesto ediyor, işçi sınıfıyla beraber bunlara karşı mücadele edeceğimizi basın yoluyla kamuoyuna açıklıyoruz.

...OSYAL-FAŞİST ...AĞALARININ ...A ERECEKTİR !

...kin bir şekilde kavranması için çalışmalıdırlar. Bu ihmal edilmemesi gereken bir görevdir.

Sosyal emperyalizmin ve onun işbirlikçileri olan sosyal-faşistlerin karşı-devrimci niteliklerinin işçi sınıfına kavratılması, daha da güç, fakat diğeri ile eşit önemde bir görevdir.

Sosyal faşistler ve efendilerinin suratlarındaki "devrimci" maske ve ağızlarındaki "sosyalist" laf kalabalığı henüz kendi partisinden ve büyük ölçüde marksist-leninist önderlerinden yoksun bulunan işçi sınıfının özellikle ileri kesimlerini etkilemektedir.

Hayat, hem Amerikancı faşistlerin hem de sosyal faşistlerin suratlarındaki maskenin yırtılması için her gün sayısız fırsatlar yaratıyor. Proleter devrimciler bu somut örneklerden hareket ederek sosyal-faşizm ve Amerikancı faşizme karşı mücadele etmelidirler.

Gazetemize çeşitli fabrikaların ve diğer işyerlerinin işçilerinin, proleter devrimci işçilerin ulaştırdıkları haberler, incelemeler, değerlendirmeler, hakim sınıfların bu iki siyasi çizgisini sendikal mücadeleler planında da gittikçe daha derinlemesine teşhir etmektedir.

DİSK içinde sosyal-faşist sendika ağalarının işçi sınıfından ağır şamarlar yemeye başladığı; Amerikancı faşistlerin ipliğinin iyice pazara çıktığı günümüz şartlarında bu teşhir faaliyeti daha da önem kazanmaktadır.

Bütün proleter devrimciler faşist ve sosyal faşistlere karşı mücadeleyi yükseltirken, bu mücadelenin önemli bir unsurunun da, faşistlerin ve sosyal faşistlerin sadece mahalli ölçekte değil fakat merkezi olarak da, proleter devrimci basın aracılığıyla teşhir edilmesi olduğunu sürekli hatırda tutmaktadırlar.

2.10.1977 pazar günü saat 10.00 da DÖRTYOL AĞZI [illegible] KÖŞK SALONUNDA yapılacak olan BÖLGE TEMSİLCİLER MECLİSİ gündemi aşağıdadır.

GÜNDEM

1- AÇILIŞ
2- HÜKÜMETİN YAPTIĞI ZAMLAR KARŞISINDA DİSK'in GÖRÜŞÜNÜN VE [illegible] KARŞI DEVRİM [illegible] VE ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE (UDC) İLE İLGİLİ GÖRÜŞÜ
3- KAPANIŞ

NOT: DİSK Genel Başkanı Sayın Kemal TÜRKLER'in de hazır bulunacağı BÖLGE TEMSİLCİLER MECLİSİ ile ilgili alınacak [illegible] 29.9.1977 PERŞEMBE GÜNÜ SAAT 18.00 DE Adana'daki sendikalarımız Bölge Temsilcileri ve [illegible] bir toplantı yapılacaktır. 2. Bölge Temsilciliğimiz binasında yapılacak toplantıya [illegible]

Dostça selamlarımızla.

DİSK
2. Bölge Temsilcisi
[illegible]

[illegible] DİSK 11. (Adana) Bölge Temsilcilik Konseyi 2.10.1977 Pazar günü Saat: 10.00'da Cemal Gürsel Caddesi Kelebek Pasajı Kat: 2 ADANA adresindeki TÖB-DER toplantı salonunda aşağıdaki gündeme göre yapılacaktır.

Yürütme Kurulumuzun 13.9.1977 günkü toplantısında adaylardan Yürütme Kurulumuzca düzenlenen eğitim seminerine katılan, Bektaş AVŞAR, Aziz [illegible], Haydar ÜSTÜN, Celalettin GELEN, Muhittin ASLAN, Yaşar ARIKAN, Zeki SOLMAZ, Atilla KARATAŞLI'nın adaylıklarının onaylanmasına karar verilmiştir.

Bölge Temsilciliği yönetmeliği [illegible] adaylık başvurusu olmayan ve adaylıkları onaylanmayanların seçimlere katılması söz konusu değildir.

Sendikamızın Yürütme Kurulu kararı ile delege olarak gösterildiğiniz Adana Bölge Temsilcilik konseyinde hazır bulunmanız gerekmektedir.

Dostça selam ve başarı dileklerimizle.

[illegible] Örgütlenme Dairesi Başkanı — Mehmet KARACA Genel Sekreter

GÜNDEM
1- Yoklama ve açılış
2- Divan seçimi ve saygı duruşu
3- Bölgedeki işçi sorunlarının görüşülmesi ve öneriler
4- Bölge temsilcisinin seçimi
5- Kapanış

Sosyal-faşistlerin, örgüt içi demokrasiyi tamamen yokederek DİSK'i kendi çiftlikleri haline getirmelerine işçi sınıfı ve proleter devrimciler izin vermeyeceklerdir. Yukarıda DİSK yönetiminin sosyal-faşist anlayışı açıkça sergilenmektedir.

Eskişehir Entil Döküm Fabrikası işçileri :

Sosyal faşist sendika ağaları grev kırıcılığı yapıyor !

Bizler Eskişehir Entil Döküm Fabrikası'nda çalışan proleter devrimci işçileriz. Fabrikada 225 işçi çalışmaktadır. Sendikamız DİSK'e bağlı Maden-İş'tir. Fabrikamız Eskişehir'in en eski ve en kararlı mücadele veren fabrikalarından biridir. İşyerimizin örnek bir özelliği de faşist, reformist ve sosyal-faşist sendika ağalarının kararlı mücadelelerimiz karşısında gerçek yüzlerinin ortaya dökülmesidir.

Bu durumu bir kaç örnekle gözler önüne serelim:

Paralarımızı almadan işbaşı yapmadık

Bundan epeyce önce maaşlarımızın zamanında ödenmediğinden direnişe geçmiştik. O zamanlar bölge başkanıolan Atik, fabrikaya gelerek bizlere: "Arkadaşlar, bu yaptığınız kanunsuz bir eylemdir. Herkes işinin başına dönsün" demişti. O zaman gerekli dersi hem sendika ağasına, hem de patrona vermiş, paralarımızı almadan işbaşı yapmamıştık.

İşten atılan arkadaşlarımız için direniş

Yine üç arkadaşımızın işten atılması üzerine arkadaşların işe alınması için direnişe geçtik. Direnişe geçmeden önce hem patrona hem de sendikaya arkadaşların tekrar işe alınmasını sağlamasını istedik. Kararlılığımız karşısında telaşa düşen patron ve sendika ağası Mustafa Atik sırayla, aynı ağızdan birer konuşma yaptılar. Bugün sınıf sendikacılığını devrimci önderliği dillerinden düşürmeyen DİSK'in başına çöreklenmiş olan sosyal-faşist sendika ağalarının temsilcisi olan bölge başkanı faşist Mustafa Atik'in konuşmasından bir bölümünü aktaralım ve gerçek yüzlerini görelim: "Arkadaşlar sizin bu yaptığınız kanuna karşı gelmektir. Siz böyle yaptığınız sürece biz sendika olarak hiç bir şey yapamayız. Arkadaşlar bugün iş mahkemesi var, iş yasası var, kanuna saygılı olalım, anlayışlı davranalım. Biz bu konuyu işverenle görüşüyoruz ve mutabık kalmak üzereyiz. Bunun için herkes işinin başına dönsün." dedi. Sonra gördük ki, iki arkadaşımız (bu arkadaşlar 5 ve 7 yıl kıdemlidir.) Her yıl için biner lira almaya sendika ve işveren tarafından zorlanmış ve mahkemeye vermekten vazgeçirilmişler. Burada da açıkça gördüğümüz gibi sendika ağaları bizim çıkarlarımızı savunmuyorlar. Biz işçiler tüm bunları merkeze ilettiğimiz halde hiçbir araştırılma yapılmadı. Bu da bizlere (ve bunun gibi birçok olay) gösterdi ki merkezdeki ağalar da aynı potanın malıdır.

Dursun Sabur'un devrimciliği

Bugün bölge başkanı, önce merkezden atamayla (kararlı mücadelemizle faşist sendika ağası M. Atik istifa etmek zorunda kaldı) koltuğa yerleştirilen ve bu süre içerisinde (8 ay) Eskişehir'in en lüks oteli olan Şale Oteli'nde işçinin parasıyla yangelip yatan ve bugün antidemokratik bir seçimle bölge başkanlığına getirilen sosyal-faşist Dursun Sabur'dur. Bu zat, keskin devrimci pozlarındadır. Bu nasıl "devrimcilik"tir ki işçinin parasıyla en lüks otellerde kalınsın, bar pavyonlarda eğlenilsin. İşte bu sosyal faşistlerin sözde kalan devrimciliğidir.

İşçilerin mücadelesinin engelleri

Fabrikamızda toplu iş sözleşmesi görüşmeleri 1.4.1977 tarihinde başladı ve 8.7.1977 tarihinde grev kararı alındı. Bugüne kadar greve çıkmamız çeşitli yollarla engellendi. İşçi sınıfının işbirlikçi tekelci burjuvazi ve onun örgütü olan MESS'e karşı açmış olduğu mücadele bayrağı altında mücadeleye atılmak isteyen bizler ve bizler gibi onbinler, sosyal faşist sendika ağaları tarafından çeşitli oyalama taktikleriyle ve tehditleriyle engellenmek istenmektedir. Bunun somut örneğini daha yeni yaşadık, bunu, bütün işçi sınıfının önemli dersler çıkarması açısından, aktarmayı görev biliyoruz.

24.9.1977 tarihinde avanslarımızın verilmemesi üzerine işi bırakma eylemine geçtik. Bugüne kadar yüzünü çok seyrek gördüğümüz bölge başkanı sosyal-faşist sendika ağası Dursun Sabur geldi. Bizler dökümhanenin içerisinde toplanmış durumu tartışıyorduk. Sosyal-faşist Dursun Sabur dökümhaneye girdiğinde mücadelemizde kararlılığımızı kavratmış olacak ki, tir tir titriyordu. Konuşmasını aynen aktarıyoruz:

"Arkadaşlar, bu bir grev başlangıcı filan değil, sakın böyle değerlendirilmesin ve sakın bu türden propagandaya kanılmasın. Bu sadece uyarı direnişidir. Avanslarınızı aldığınızda haklı direnişiniz bitmiş olmalıdır. Greve ne zaman çıkıp, çıkmayacağınıza merkez yürütme kurulu karar verir; ve sıranız geldiğinde yürütme kurulundan bir görevli gelir veya bana resmi olarak görev verilir, işte ancak o zaman greve çıkabilirsiniz. Ben şimdi işverenle görüşmeye gidiyorum" dedi. Biraz sonra gelerek işverenin şimdi parası olmadığını, şimdilik ikiyüzer lira verebileceğini ve pazartesi de geri kalan üçyüz lirayı ödemeye söz verdiğini söyledi ve ekledi.

"Arkadaşlar, bu durumda başka yapılacak birşey yok, isterseniz ikiyüz lirayı alın, isterseniz pazartesi günü hepsini birden alırsınız. Böyle durmak meseleyi çözmez. Kesin söz verdi. Pazartesi verecek" Dağılmamızı bekledi, ama bizlerin kararlılıkla yerimizden bile kıpırdamadığımızı görünce telaşa düşerek gerçek yüzünü yani faşist yüzünü sergilemek mecburiyetinde kalarak şöyle dedi:

Arkadaşlar, bakın tekrar ediyorum; bu kesinlikle bir grev değildir. Merkez yürütme kurulu karar vermeden de olamaz." Burada da açıkça görüyoruz ki "söz ve karar sahibi tabandır" ilkesi tamamen kağıtta kalmış ve sosyal-faşistlerin faşist yüzünü gizlemenin bir aracı, devrimci, yurtsever işçileri kandırma, yüzlerini saklama amacıyla başvurdukları bir demagoji haline gelmiştir. Sınıf mücadelesinin kızıştığı dönemlerde onların taktıkları bu türden maskelerin çabucak düştüğünü faşist yüzlerinin apaçık ortaya çıktığını görüyoruz.

Duvardaki grev kararı nedir ?

Bu somut durumda durumu kavrayan bir arkadaş: "İlan tahtasında asılan grev kararı nedir? Yoksa bir aldatmaca, bir süs mü? demesi üzerine sosyal-faşist sendika ağası Dursun Sabur: "Benden söylemesi, sonradan söylemedi demeyin. Merkez Yürütme Kurulunun kararı olmadan çıkılan grevlere sahip çıkılmayacağına dair elimde karar var. Şimdi greve çıkarsanız, grevinize sahip çıkamayız, haberiniz olsun." dedi ve çekti gitti. Sözü tabanın değil, sosyal-faşist sendika ağalarının verdiği ve bunu kesinlikle ellerinden çıkarmamaya çalıştıkları, burada da açıkça görülüyor. "Devrimci" önderliğe, "devrimci" siyasete, sözde "devrimci" sendikacılığa, bakın hele! Bütün bunlar sosyal-faşist ideolojinin uygulamalarıdır. Bu ideolojiyi ve sözcüleri sendika ağalarını iyi tanıyalım.

Yukarıda somut olarak ortaya koymaya çalıştığımız olaylarla, sendikalarımızın kimler tarafından gaspedildiğini, amaçlarının neler olduğunu açıkça tüm işçi sınıfına bildirmeyi borç bildik.

Tüm dürüst temsilci arkadaşlara sesleniyoruz: sosyal-faşist sendika ağalarının aleti olmayalım; onların alçaklığını, sınıf düşmanlığını paylaşmayalım; anti-demokratik girişim ve uygulamalara karşı çıkalım; bir avuç sendika ağasını başımızdan alaşağı etme mücadelesi için devrimin bayrağı altında birleşelim; örgütümüzü korumak, sosyal-faşizme alet olmakla değil, sosyal-faşist sendika ağalığına karşı mücadele etmekle gerçekleşir. Sendikalarımıza sahip çıkalım, sendikalarımız bir avuç sosyal-faşist sendika ağalarının değil, bizlerin işçi sınıfının ekonomik-demokratik örgütüdür.

Tüm işçi sınıfına sesleniyoruz: Faşist, reformist ve sosyal-faşist sendika ağalığını yıkmadan devrimci mücadelemiz her zaman engellenecek, pasifize edilecek ve satılacaktır. Önümüze çıkan tüm engelleri aşarak, faşist, reformist ve sosyal-faşist sendika ağalığını yerle bir edelim. İşçiler Sendika Yönetimine şiarını hayata geçirerek sınıf sendikacılığını yaratalım.

Kurtuluşumuzu getirecek olan, proletarya partisi önderliğinde faşist diktatörlüğü yıkma, Devrimci İşçi-Köylü İktidarını kurma mücadelesine katılalım.

ENTİL'Lİ
PROLETER DEVRİMCİLER

İskenderun Akala işçileri mücadelelerinden ders çıkarıyorlar

Bizler, en ilkel baskı, kıyım ve azılı sömürünün sürdüğü, Yahya Demirel'in sahibi olduğu Akala fabrikası işçileriyiz. 350 işçinin çalıştığı işyerinde, fabrika müdürü istediği an istediği işçiyi işten çıkarmakta, yeni alınan genç işçileri aylarca ücretsiz çalıştırmakta, kendisine uşaklık eden işçi kılıklı faşistlerce, işçiler üzerinde baskı, hakaret ve tehditler sürdürmeleri sağlanmaktadır. Bütün bu baskı ve sömürüye karşılık işçilerin uyanışlarını engelleyemeyen işveren, işçilerin mücadelesinin gelişmesini arkadaşlarımızı işten çıkartmakla engelleyeceğini sanarak işçi kıyımına başladı.

TEKSİF yönticileri

Türk-İş'e bağlı Teksif sendikası yöneticileri, fabrika işçilerinin gözünde teşhir olmuştur. İşveren yanlısı Teksif sendika yönetimi işçileri patrona satmakta, işçilerin sınıfsal çıkarları doğrultusunda gelişen her hareketin karşısında işveren safında yer almakta, işçiden yana hiç bir karar almamaktadırlar.

TEKSİF'ten ayrılıp TEKSTİL'e geçme eğilimi, Ersoy işçilerinin mücadelesi

İşçiler arasındaki uyanışın kıvılcımlanıp gelişmeye doğru yol aldığı bir sırada (Ağustos 1977'de), kendilerini ilerici, devrimci diye tanıtan Tekstil sendikasından birtakım kişiler geldi. Kayıtlı bulunduğumuz Teksif sendikasının işveren yanlısı olduğunu, kendilerinin kuracakları sendikanın devrimci olduğunu anlattılar. İşçilerin çoğunda Teksif'ten ayrılıp Tekstil'e geçme eğilimi doğdu. Biz, her ne kadar yeni sendikanın da gerçek bir sınıf sendikacılığı siyaseti olmadığını, meselenin sendika değiştirme değil, var olan sendika yönetiminin hedeflenmesi yolunda mücadelenin gerektiğini açıklamaya çalıştıksa da, arkadaşlarımızı yeni eğilimlerinden vazgeçiremedik.

Söz konusu yeni sendika, bir yıl önce yakınımızda bulunan Ersoy işçilerini üye yapmış ve işçilerin mücadelesi sonucu Teksif'ten yetkiyi almış, buna rağmen işçilerin sınıfsal çıkarları doğrultusunda tutarlı bir mücadele vermemişti. İşçilerin ekonomik ve siyasi talepleri için mücadele konusundaki yanlış siyasetinin sonucu olarak, sadece sınırlı ekonomik mücadele yolunu seçti, işçilere siyasi hedefler göstermedi. Talepleri uğruna greve gitmek isteyen işçilerin haklı direniş istekleri Tekstil'in bağlı olduğu DİSK Bölge Temsilcisi Selahattin Uyar adındaki sosyal-faşist tarafından reddedildi ve greve başlanırsa DİSK'in yardım yapmayacağı belirtildi. Buna karşılık Tekstil yetkilileri, orta-yolcu siyasetleri gereği, sosyal-faşist temsilciye karşı tavır almadıkları gibi işçilerin greve gitme yolundaki isteklerinin yarar sağlamayacağını öne sürdüler. İşçilerin grev konusundaki kararlılıkları, Ersoy işvereninin lokavt ilan etme tehdidi ve bunun gizlilik içinde yürütülmesi, Tekstil yetkililerinin kayıtsızlığı, Ersoy işçilerinin mücadelesinin engellenmesine yol açtı. İşveren, birçok işçiyi izne ayırdı. Fabrikada bulunan pamukların büyük bir kısmını gizlice fabrikadan çekti. Artık işçiler greve gitse bile, üretim yapılmayan fabrikada konulan grevin bir anlam taşımayacağı ve işverenin lokavt ilan edebileceği ortadaydı. Böyle bir durumda greve gidilemedi. Tekstil yöneticisi ile işveren arasındaki toplu sözleşme imzalandı. İşçiler amaçladıkları zam talebinin altında bir zam aldılar. Bütün bu mücadele boyunca Ersoy işçilerinin çoğu sosyal-faşist sendika ağalarının işçi düşmanı yüzlerini ve onlarla uzlaşan orta-yol siyasetinin, kendi mücadelelerine ışık tutamayacağını anladılar.

Direnişlerimiz

Akala işçileri, Ersoy işçilerinin aldıkları hakkı, onlara sendika tarafından bahşedilmiş olarak gördüler. Ersoy işçilerinin mücadelesi sonucu kazanılmış bir hak olduğunu değerlendiremiyorlardı. Kavrayan işçiler olarak azınlıktaydık. Daha sonra Akala ve Ersoy işçileri bir sendikada toplanırsak mücadelemizi birleştirirsek güçlü bir mücadele verebileceğimiz kararı alındı. MİSK ve Tekstil üye kaydetmeye başladılar. MİSK'e üye olmamız için, işyerindeki yöneticiler ve faşistler tarafından baskıya uğradık. Teksif'te kalmaktan, MİSK'e üye olmaktansa Tekstil'e üye olmak doğrudur diyerek, kaydolduk. MİSK'e üye olan faşistlerle, Tekstil'e üye olan devrimciler arasındaki mücadele hızlandı. Ağustos ayında iki kez direnişe geçtik. Önce üretimi düşürme yolunda oldu. Daha sonra düzenlediğimiz yürüyüşlerin ikincisinde, İskenderun Demir Çelik işçileri de bizi destekleyerek aramıza katıldılar. "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "İşçiler Sendika Yönetimine, Kahrolsun Sendika Ağaları" vs. gibi sloganlarla sürdürdüğümüz yürüyüş polisin saldırısıyla karşılaştı. Polis kitleyi dağıttı, birçok arkadaşı gözaltına aldı. Daha sonra iki arkadaşımız tutuklandı. Tutuklananlardan biri bizi destekleyen Demir Çelik işçisiydi.

Bütün bunlardan sonra mücadele daha da hızlandı. İşveren tarafından dışarıdan getirilen faşistlerle fabrika içindeki patron uşağı faşistler, her vardiya değişimi fabrikaya gelen ve fabrikadan çıkan işçilere saldırıyorlar, devrimci işçileri sahte ihbarlar öne sürerek işten çıkarmak istiyorlar, bu işçiler hakkında raporlar düzenleyip işverene sunuyorlardı.

Fabrikaya giriş ve çıkışlarda devrimci işçilerin üzerleri arandı ve giderek süreklilik kazandı. Eylül ayının ilk haftasında, faşistler saldırılarını yoğunlaştırdılar. Biz ailelerimizle birlikte fabrikaya gitmeye başladık. Mücadelemiz, ailelerimizin ve diğer fabrikalardaki işçilerin desteğini kazandı. Bu durumu gören işveren, biri 18 yıllık olmak üzere iki arkadaşımızın çıkışını verdi. Faşist ustabaşı Mehmet Ersen (şimdi şef yardımcılığına yükseldi), arkadaşlarımız hakkında rapor tutup müdür Rahmi'ye vermişti. Arkadaşımız çıkış kararını almadı. İşine son verilen arkadaşlarımızın işe alınması isteğiyle direnişe geçtik, işi bıraktık. Azınlıkta kalan faşistler işe devam ettiler. İşyerine gelen polisler, işten çıkarılan arkadaşımızı karakola götürmeye kalktılar. Dirençle karşı koyup arkadaşlarımızı aldık. Polislerle gelen komiser "arkadaşlarınız hakkında tutulan raporu inceledim. Suçsuz olan bir kimse işten çıkarılmaz" diyerek faşist diktatörlüğün ucuz bir komiseri olduğunu kanıtladı. Biz hep bir ağızdan, arkadaşımızın hiçbir suçu olmadığını, direneceğimizi haykırdık. O "siz makinalarınızın başına geçin, ben işverenle konuşacağım, arkadaşınızı tekrar işe aldırmaya çalışacağım" diyerek bir boş vaadde bulundu. Bazı işçiler bu yalana inandı. Biz, komiserin sözüne inanılmamasını, direnmezsek sıranın bize geleceğini, diğer iki vardiyadaki işçilerin de bize katılacaklarını, direnişimizde kararlı olmamız gerektiğini savunduk. Yeni üye olduğumuz Tekstil sendikası başkanı "direnişe devam etmenin anlamsızlığı, işverenin kimseyi işten çıkarmaya gücü yetmeyeceği" yollu bir konuşma yaparak işçileri direnmedeki kararlılıklarından vaz geçirdi.

Artan faşist baskılar

Daha sonraki günlerde, faşistler baskılarını artırdılar. Sürekli bizi suçlayarak hakkımızda rapor tutmaya başladılar. Bunların başında, iki aydır fabrikada üç vardiyaya da gelen (dinlenmesini de fabrikada geçirmektedir), hiç çalışmadan işçiler arasında dolaşan Yılmaz adlı faşistle, Celal Eren adlı faşist bizlere şu şekilde baskı yapıyorlar:

1-İşi aksattığımız gerekçesiyle tuvalete gitmemizi engelliyorlar,

2-Makinalardaki iplikleri kasıtlı olarak dolaştırdığımız ve parçaladığımız şeklinde ihbar yapıyorlar,

3-Devrimci propaganda yaptığımız iddiasıyla, işçiler arasındaki 1 dakikalık süren konuşmaları bile yasaklıyorlar,

4-Ustabaşına karşı geldiğimiz bahanesiyle, hakaret, tehdit ve küfürle karşılaşıyoruz. Ustabaşı, makinaları iyi çalıştırmadığımızı söyleyerek bizi dövmeye çalışıyor. (Bir defasında, bir kız arkadaşın saçlarını makinaya verdi ve diğer işçiler kurtardılar)

5-Gazete, kitap vs. şeyleri fabrikaya götürmek, okumak yasak,

6-MİSK'e üye olmamız için her türlü baskı sürdürülüyor.

Son olarak, C postasından, B postasına, şef kararıyla bir işçi kız gönderildi. (Amaç belliydi: C postasında bir tek faşist yoktur. Bu nedenle kız arkadaşı faşistlerin olduğu yere gönderiyorlardı.) İşveren uşağı faşist Yılmaz, kız arkadaşın MİSK'e üye olması için baskı yaptı. Kız arkadaş ona; "defol! Benim köpeklerin arasında işim yok" deyince, o tehdit etti. Bir başka işçi, baskı yapmanın yararsız ve yanlış olduğunu söyleyince, faşistin saldırısına uğradı. Karşılıklı döğüşmeye başladılar. Faşist Yılmaz dışarı kaçarak, elinde bir sustalı ile geri döndü ve arkadaşın üzerine yürüdü. İkinci bir faşist de arkadaşı bıçaklamak üzereyken, arkadaşımızı ellerinden aldık. O sırada 10 kadar faşist bize saldırdılar. Bir kısmı fabrikanın giriş kapısını tutarak, dışardan gelenlerle beraber bizi taşa tuttular. Fabrikanın camlarını kırdılar. Olayın olduğu 24 Eylül sabahı 7.30'da biz çıkacak, yeni vardiyadakiler girecekti. Çatışma nedeniyle dışardakiler giremedi. Aynı fabrikanın dokuma bölümündeki işçiler saflarımızda yer aldılar. Faşistler saçlarından tutarak sürükledikleri bir kız arkada-

Dev. Sa. 7. Sü. 3'de

Erzurum'dan proleter devrimci gençler

Yaşasın Erzurum DER-SAN T.A.Ş. işçilerinin grevi

Erzurum Der-San T.A.Ş. (Erzurum Deri Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi) işçilerinin 46 gün önce başlattıkları grev devam etmektedir. İşçiler, Türk-İş'in DERİ-İŞ sendikasına bağlıdırlar. Fabrikada 170 işçi çalışmaktadır. Erzurum'daki tüm gerici, idealist ve faşist kuşatmaya ve baskıya rağmen işçiler direnişe geçtiler. Bu 46 gün içinde onlar, dost ve düşmanlarını daha iyi tanıdılar ve tanıyacaklar.

İşçiler greve destek olmaya çalışan devrimci gençlerin kendi dostları olduğunu, tüm karşı-devrimci propagandaya rağmen, dile getirmekten çekinmiyorlar.

İşçiler, fabrikadan mal çıkarmaya çalışan patronun kamyonlarını fabrika içine hapsettiler. Bunun üzerine harekete geçen gerici çevreler, faşist savcının da yardımıyla silahlı askerleri işçilerin üzerine saldılar, fakat arabalar fabrikadan çıkarıldı. İşçiler komutanın yüzüne "patron uşağı" olduğunu haykırdılar. Olaydan sonra sendika başkanı ve bir işçi gözaltına alındılar ama sonra bırakıldılar.

Tüm bu faşist baskı ve terör Der-San T.A.Ş. işçilerinin haklı direnişini engelleyemeyecektir.

Biz HALKIN YOLU ve HALKIN KURTULUŞU'ndan proleter devrimciler olarak Der-San T.A.Ş. işçileriyle bir röportaj yaptık. Bu röportajın gazetelerimiz olan HALKIN KURTULUŞU ve HALKIN YOLU'nda yayınlanmasını istiyoruz. Bu, grevdeki işçilerin mücadelelerine destek olacaktır.

H.Y.-H.K.-Çalıştığınız işyerinde iş ve can güvenliğiniz var mı?

- Hayır yok. İşveren kızdığında tuvaleti kapatır. İşyeri ve içilecek su mazot kokmaktadır. Hastane için vizite kağıdı alamıyoruz. İş kazaları çok. Arkadaşlardan birinin parmakları koptu. Yemekhane yapıldığı halde, patron keyfine kurt köpekleri besliyor yemekhanede. Solüsyon ve benzolle çalışıyoruz, bunun için süt ve yoğurt vermesi gerekirken (toplu sözleşmede var) verilmiyor. Kostik tozu ve solüsyondan FAZIL KİLOĞLU adında bir arkadaşımız öldü. Bu işyerinde 14 senedir çalıştığı halde 3,5 yıllık sigortalı idi.

H.K.-H.Y.- Son zamlar hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Zaten geçinemiyorduk. Bu zamları yapanlar işçiden, yoksuldan yana değil. 170 işçinin 120 tanesi asgari ücretle çalışıyor. 1500 lira ücret alandan vergi kesiliyor. Sekiz nüfus, geçinemiyoruz.

H.Y.-H.K.-Sigortalı mısınız, bu konuda patronun tavrı nedir?

- Ben 11 senedir işçiyim, 7 senelik sigortam var.

- 1964'den beri çalışıyorum, 68'den itibaren sigortalıyım. 4 senelik sigortamız yapılmamış durumda. Patrona durumu anlattığımızda 'çalışmasaydınız' diyor. Fabrika 1962'den beri üretime başladı. 71'den sonra bazı sosyal haklarımıza kavuştuk.

H.Y.-H.K.- Türk-İş yöneticileri grevinize destek oluyorlar mı?

- Türk-İş 5. Bölge temsilcisi işyerine geldi. Bize işyerini tahrip etmememizi öğütledi. Bunlar işçiden yana mıdırlar, patrondan yana mı? Grevle uzaktan yakından ilgilenmediler.

H.Y.-H.K.- Grev sizlere neler öğretti?

- Birlikte mücadeleden güç doğduğunu öğretti. Kimlerin işçiden yana, kimlerin düşmandan yana olduğunu öğretti.

- Grevimizi kırmaya çalışanlara karşı daha çok birlik olmalıyız.

(Mektup 17 Eylül 1977 tarihlidir.)

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ

Biz Almanya'da çalışan ve öğrenim gören, Halkın Kurtuluşu'nu savunan bir grup devrimciyiz. Bu yaz tatili sırasında kendi aramızda bir çalışma kampanyası açarak, 500 Mark topladık. Çalışma kampanyasının sonucunda topladığımız bu parayı, yaşaması için her türlü fedakarlığı yapmaya hazır olduğumuz gazetemiz Halkın Kurtuluşu'na gönderiyoruz.

*

Biz Balıkesirli devrimciler olarak gazetemizi yaşatmak için yardım kampanyası açtık ve 1000 lira topladık. Yardım kampanyasını ve gazetemizin satışını aktif bir şekilde sürdüreceğiz.

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

BALIKESİR'DEN
BİR GRUP DEVRİMCİ

*

İdeolojik ve siyasi olarak bize rehber olan gazetemiz Halkın Kurtuluşu'na katkıda bulunmak amacıyla yurtsever, devrimci mühendis ve mimarlar olarak topladığımız bir miktar bağışı gönderiyoruz.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!

İSTANBUL'DAN BİR GRUP
DEVRİMCİ MÜHENDİS VE
MİMAR

*

Biz Avgan köyü proleter devrimcileri olarak Halkın Kurtuluşu'nun ancak halkın desteğiyle yaşayacağının bilincindeyiz. İmkanlarımız dahilinde toplayabildiğimiz 300 TL. yı gazetemiz Halkın Kurtuluşu'na gönderiyoruz.

HALKIN KURTULUŞU'NU HALK YAŞATACAK!

Faşist baskılar mücadelemizi engelleyemez !

Biz Ürgüp'ün Ayvalı köyünden devrimcileriz. Halkımızın bilinçlenmesi, köyümüzün ilerlemesi için "AYVALI KÖYÜ KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ" adı altında dernek açtık. Derneğin açılışına başta köy yöneticileri olmak üzere bütün faşistler karşı çıktılar. Dernek, açılalı bir hafta olmadan, bütün köylüye faşist kişiler tarafından komünist yatağı diye adlandırıldı.

Köyümüzün yol ve su düzensizliğine karşı çıktık. Köy yöneticilerinin köye ait olan arsaları satıp, parasını yediklerine karşı çıktığımızda yine bizi haksız çıkardılar. Derneğimizde bulunan afiş, fotoğraf ve gazetemiz olan Halkın Kurtuluşu gazetesini halka kötülediler.

Bunlara rağmen mücadelemiz var gücüyle devam etmektedir. Gazetemiz olan Halkın Kurtuluşu siyaseti yolunda halkımızı var gücümüzle bilinçlendirmeye çalışacağız.

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!

KURTULUŞUMUZ ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ İLE GERÇEKLEŞECEKTİR!

ÜRGÜP'TEN VE AYVALI KÖYÜNDEN HALKIN KURTULUŞU TARAFTARLARI

Kırka Boraks'tan yurtsever ve devrimci işçiler :

Kurtuluşumuz Devrimci İşçi-Köylü İktidarındadır

Kırka Boraks Açık İşletme Dekapaj ve İstihsalde görevli şöförler olarak Halkın Kurtuluşu gazetesine işyerimizdeki siyasi baskıları ve oynanan oyunları açıklamak istiyoruz.

İşletmenin ana servis görevini yürüten biz işçilere bu son günlerde gittikçe artan baskılar uygulamaktadırlar. Bizler bir hafta gece, bir hafta gündüz çalışırız. İşyerimizde can güvenliğimiz yoktur. İşlerimiz o kadar yorucudur ki işten sonra daha yemeğimizi yerken uykumuz gelir. Vücudumuz yorgunluktan ağrılar içinde kalır. Bunlar yetmiyormuş gibi, bize en ağır hakaretleri etmekte, bir sigara yakmaya dahi bağırıp çağırmaktadırlar. Faşist mühendisler mevkilerine dayanarak işyerlerimizi değiştirmekte bazı arkadaşlarımızın vardiyelerini birbirinden ayırmaktadırlar. İşletmenin her türlü olanaklarından yararlanan bir avuç faşist üzerimizde baskı uygulamaktadır. Müdür kendine yağ çekenleri, muhbirlerini işyerlerine salmakta haksızlığa karşı çıkan işçi kardeşlerimizi ihbar ettirmektedir. Ondan sonra o arkadaşa her türlü ağır baskılar yapılmaktadır. Biz bu adamların birleşmemizden korktuklarını geç olsa da anladık.

Bizi sürü yerine koyan işletme yöneticileri, mühendisler, ustabaşılarının işleri rahat ve kolaydır. Ücretleri ise bizden çoktur. Geçen günler bir arkadaş arabaya su koyuyordu, yönetici birisi "Ulan ne duruyorsun çalış!" başka birisi arkadaş su içerken "Niye durdun çalış" diye bağırıyordu. Beş dakika nefes almışsan bir günlük yevmiyeni kestirirler. Bir başka mühendis gelir zorla mesai dışı bedava çalıştırmaya kalkışır. Fabrikanın veya aracın bir parçası kırılsa parasını bizden alırlar. Oysa yıpranan makina elbette kırılır, arıza açar. Hasta olan arkadaşımız doktora sevkedilmez. Bunlar daha aklımıza gelenler.

Bütün bunların sebebi bizlerin dağınık, örgütsüz olması. Sendikamız işçilerin yararına çalışan bir sendika değildir. Sendikaya en ağır işlerde çalışan işçiler geçer, bütün işçileri eğitir, işçiler örgütlenirse, bu baskılara karşı mücadele edebilirler.

Yerli - yabancı işçi ayırımı yaparak bizleri bölen yine bu adamlardır. Bunlara alet olan işçi arkadaşları uyandıralım. Bizim kurtuluşumuz birleşerek mücadele edersek olur. Dağınık olursak baskılar artıyor, artar da...

Kurtuluşumuzun işçi-köylü iktidarı ile olacağına inanıyoruz. Durmadan her şeye zam yapan işbirlikçi hakim sınıfların iktidarı, bizleri her gün daha çok sömürmenin yollarını aramaktadırlar. Yapılan zamlar aldığımız ücretlerin en az yarısını şimdiden alıp götürdü. Sömürdükçe kuduran emperyalizmin uşakları bu zamlarla da yetinmezler.

KAHROLSUN İŞÇİLER ÜZERİNDE BASKI YAPAN FAŞİSTLERİN UŞAKLARI...

YIKILSIN SENDİKA AĞALIĞI, İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE...

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!...

KURTULUŞUMUZ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARIYLA OLACAKTIR...

Düzeltme

Gazetemizin 76. sayısında bazı teknik aksaklıklar nedeniyle önemli dizgi ve düzenleme hataları olmuştur. Bu konudaki hatalarımızın tekrarlanmaması için çaba harcayacağız.

1- 3. sayfadaki "İkinci Bir Kemalist Devrim mi?" yazısının 6. sayfadaki devam bölümünde baştan 28 satırlık bölümü aynı kolonun alt kısmına girecek.

2- Yine 6. sayfadaki "Muş deprem şantiyesinde işçiler ölüm orucunda" başlıklı yazının 2. sütununun 2. ve 18. satırları arasındaki bölüm yazının baş kısmı olacaktır.

3- Bazı yazıların devam kısımlarının hangi sayfa ve hangi sütunlarda bulunduğunu belirten ibareler konulmamış, bazılarınınki ise yanlış olarak konulmuştur.

Düzeltir, bütün okuyucularımızdan özür dileriz.

HALKIN KURTULUŞU

Kasabanın panayırında kitap sergisi açtık

Bizler Çanakkale'nin Çardak kasabasından proleter devrimcileriz.

Biz geleneksel olarak her yıl yapılmakta olan panayırda halkımıza bir şeyler verebilmek için kitap sergisi açmaya karar verdik. Kitap sergisinin açılmasıyla birlikte, başta Belediye Başkanı olmak üzere hakim sınıflar bu eylemimizden ürktüler. Panayırın birinci, ikinci ve üçüncü günleri (halkımız büyük bir ilgi gösterdi) kitapların çoğu satıldı. Halkın Kurtuluşu gazetesinin yeni sayısının bütünü satıldığı gibi eski sayılarının da çoğu satıldı.

Halkın kitap sergisine karşı büyük ilgisi üzerine hakim sınıflar sergiyi kapattırabilmek için ellerinden geleni yapmaya başladılar. Panayırın üçüncü günü gecesi, serginin önünden geçen birkaç faşistin orada oturan arkadaşları tahrik etmesiyle, gereken cevabı aldılar. Bu olay bahane edilerek ve de yasak kitap sattığımız gerekçesiyle tüm kitaplarımız toplatıldı.

Ama onlar, kitap toplatmayla, mahkemeye vermeyle devrimci mücadelemizi durdurabileceklerini sanıyorlarsa yanılıyorlar. Halkımız faşist diktatörlüğün yüzünü bu olayla bir kere daha görmüştür. Faşist yöntemler bizi ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ yolumuzdan ayıramaz.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

UŞAK'TA İŞKENCE !

Faşist polis devrimcilere azgınca saldırıyor

Bölgemizde faşist diktatörlüğün saldırısı her geçen gün daha da azgınlaşarak sürüyor.

Kısa bir süre önce Halkın Kurtuluşu'nun izinli afişlerini asarken karakola götürülen bir arkadaşımıza iki gün süreyle aç susuz bırakarak işkence yaptılar. İstedikleri ifadeyi alamayınca şehir çevresindeki mezarlıklara götürüp orada dövdüler, ölümle tehdit ettiler. Çevredeki ormanlarda da aynı şekilde işkence yaptılar. "Seni öldürüp çaya atacağız, kimse ne olduğunu bilemez" diyerek tehdit ettiler. Ama istedikleri ifadeyi gene alamadılar. Ve mahkeme kararıyla serbest bırakmak zorunda kaldılar.

Birkaç gün önce de, bir arkadaşımız sokak ortasında yaka paça karakola götürüldü. Bir buçuk gün işkence gördü, ama polisin istediği ifadeyi vermedi. Bunun üzerine mahkemeye çıkarılmadan serbest bırakıldı.

Bu arkadaş olayı şöyle anlatıyor:

H.K.-Karakola neden ve nasıl götürüldünüz?

-Neden götürüldüğümü, neye dayanılarak götürüldüğümü hala bilmiyorum. Sabahleyin tek başıma giderken, kimliklerini bile göstermeyen, sonradan polis olduğunu öğrendiğim iki kişi tarafından zorla götürüldüm.

H.K.-Sizi orada ne kadar tuttular, ne yaptılar?

-Orada 40 saat tutuldum. aç-susuz sürekli işkence yaptılar.

H.K.-Sizden ne istiyorlardı?

-Hiç ilgim olmayan bir olayla ilgili, bazı kişilerin tarifini yapıyor ve benden bunların kim olduklarını soruyorlardı. İsim vermeyince de işkenceye geçiyorlardı.

H.K.-Nasıl işkence yaptılar?

-40 saat hiç bir şey yemedik içmedik. Benden daha önce oraya gelen kişilere de bir lokma ekmek, bir yudum su vermemişlerdi. Bunun dışında en az on beş sefer dayak seansı uyguladılar. Sürekli olarak sırtıma ve ayaklarıma copla vuruyorlardı. Her seferinde grup halinde saldırıyorlardı. Birbirleriyle yarışırcasına vuruyorlardı.

H.K.- Sizin ifadeniz kayda geçti mi?

-Hayır, ne ifademi zapta geçirdiler, ne de karakol kayıtlarına işlediler. Yani resmiyette benim gibi bir adam o karakolu görmedi bile.

H.K.-Sizce bu zulüm neden yapılıyor? Nasıl kalkar?

-İşbirlikçi burjuvazi, toprak ağalarının halkımıza uyguladığı sömürü her gün biraz daha yoğunlaşıyor. Buna karşı halkın yükselen tepkisinden korkan faşist diktatörlük, silahlı güçlerini hızla büyüterek halka saldırısını artırıyor. Baskıyla, zulümle halkı sindirmeye çalışıyor. Halkın kanıyla canıyla aldığı bütün hak ve özgürlüklerini yok etmeye çalışıyor. Ama başaramayacaklar. Halkımız, reformistlerin zulme boyun eğme çağrılarının, faşist saldırıya karşılık vermeme çağrılarının faşist diktatörlüğün çıkarlarını korumak için yapıldığını görüyor. Kurtuluşunun silahlı mücadeleden ve ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ'nden geçtiğini her gün biraz daha kavrıyor. Faşist diktatörlük yıkılmadan, işçilerin-köylülerin devrimci iktidarı kurulmadan baskı ve zulmün kalkmayacağını biliyor.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK !

YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!

FAŞİZME ÖLÜM
HALKA HÜRRİYET!
FAŞİZME ÖLÜM
İŞKENCEYE SON!

UŞAK'LI
PROLETER DEVRİMCİLER

CHP nereye

Baş.ta.sa.1'de

sılığından boşuna sözetmemiştir.

Parti içinde orta burjuvazinin aşağı ve orta kesimlerinin çıkarlarını savunan, demokrat, yurtsever, devrimci nitelikli unsurlar tasfiye edilmekte, hem de şiddetli bir baskıyla karşılaşmaktadırlar. Bütün ilerici sesler susturulmakta, anti-faşist, demokrat, anti-emperyalist, anti-feodal bir hat önerenler veya buna yaklaşanlar, ya da çeşitli nedenlerle şimdiki yönetimle anlaşamayanlar partinin etkili mevzilerinden "temizlenmekte"dirler.

CHP, özellikle günümüz koşullarında alabildiğine gerici, teslimiyetçi ve her bakımdan kitlelerin menfaatlerine ters düşen bir tutum içindedir. CHP tabanı tamamen hiçe sayılır bir durumda bırakılmıştır. CHP'nin göstermelik "muhalefet"ini bile yürümez hale sokan olgular işte bunlardır. CHP faşist ve sosyal faşistleri "kazanma", emekçi yığınlardan ise "tamamen kurtulma" gayretleri içindedir.

Uzlaşmacı, teslimiyetçi ve reformcu bir orta burjuva partisi olan CHP, giderek bu özelliklerini bile tamamen yitirip tam bir hakim sınıflar partisi haline gelme tehlikesiyle karşı karşıya bulunmaktadır. Merkezi yönetimin tasfiye faaliyetini hızlandırması sadece buna işaret etmektedir.

CHP boş vaadleriyle birlikte, en çok oy almasına rağmen, karaya oturmuştur. Onun büyük bir yalancı ve aldatıcı bir uyuşturucudan başka bir şey olmadığını herkesten önce CHP'yi vargüçleriyle destekleyen emekçiler görmektedirler.

CHP bir bakıma siyasi iflasın eşiğine ulaşmıştır.

Ancak önemli olan CHP'nin akibeti değil, kitlelerin durumudur.

Bu açıdan bakıldığında, CHP büyük başarı kazanmış, faşist sömürü ve zulüm düzenini bir kez daha becerikli bir ustalıkla savunmuştur. Kitlelerin devrimci şahlanışını siyasi bir bilince kavuşturmak yerine onun kendiliğindenci niteliğini alabildiğine sömürmüştür.

Buhran derinleştikçe CHP yönetiminde hızla daha da sağa kayma süreci iyice belirgin bir hale gelmektedir. Faşistlerle ve sosyal-faşistlerle uzlaşma ve işbirliğini daha da derinleştirmek isteyen parti içi gruplar bu nedenle şimdi şekillenmekte açık seçik görülür olmaktadır. CHP içinden MHP ile ittifak, hatta koalisyon çığlıkları bile yükselirken ana faşist parti AP ile koalisyon hemen tüm CHP yönetici kadrolarının rüyasına girmektedir.

Fakat, emekçi yığınlar, CHP'deki bu yeni gelişmeleri dikkatle izlemektedirler. Onlar, proleter devrimcilerin binlerce defa işaret ettiği, dikkat çektiği gelişmeleri, bunların yönünü, şimdi elle tutulur bir somutlukta kendi siyasi tecrübeleriyle yaşamakta, kavramaktadırlar.

CHP'nin "Umudumuz Ecevit" dönemi kapanmakta, kitleler CHP'nin bir umut olamayacağını giderek daha açık bir şekilde görmektedirler.

CHP'nin tabanı da gerçekleri kavrayacaktır ve kavramaktadır. CHP içinde gelişmekte olan muhalefetin temelinde CHP tabanının hoşnutsuzluğu ve hareketlenmesi yatmaktadır. CHP'nin anti-emperyalist, anti-faşist gövdesi, şimdiki sağcı yönetimi, faşizmle uzlaşma ve hatta bunlara hizmet etme eğilimlerini, bütün sözde kalan "muhalefet"leri ezerek gerçek saflarında mutlaka yeralacaktır.

Halkın Kurtuluşu

Baş.ta.sa.1'de

Faşist polis bizleri kıstırdıkları yerde tartaklamaya başlayarak arabaya tıktılar. Karakola kadar süren yolculuğumuz boyunca sürekli dayak ve küfürlere maruz kaldık; çoğumuz rapor alacak hale getirildik. Anamıza, bacımıza sövüldü, sayıldı, yasal olduğu halde gazetelerimiz alınıp yırtıldı, kitleye gözdağı verildi. Ama ne dayak yemeler, ne de sövülüp, ezilmeler bizi kararlı yolumuzdan döndüremedi. Aksine onlara olan direncimizi bir kat daha arttırdı.

Bizler Karşıyakalı yurtsever devrimciler olarak iki süper devlete, faşizme ve sosyal faşizme karşı Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda savaşmakta kararlıyız.

KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL FAŞİZM !

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ YOLUNDA VERİLEN MÜCADELE !

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET !

İZMİR- KARŞIYAKALI
YURTSEVER DEVRİMCİLER

41 "Demokratik"

Baş.ta.sa.1'de

orta yolcuların oluşturduğu "anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist" eylem birliği geçtiğimiz Cumartesi günü "NATO'ya Hayır" konulu bir açık oturum düzenledi. Toplantıya 1000-1500 kişi katıldı. Revizyonistler ve orta yolcular Spor ve Sergi Sarayı'nda düzenledikleri bu toplantıya katılanları görünce suratları bir karış aşağı inmeğe başladı. Çünkü onlar en azından 7-8 bin kişi bekliyorlardı. Toplantıda tam 14 konuşmacı vardı. Konuşmacıların çoğu revizyonistlerdi. Hemen her konuşmacı konuşurken aynı şeyleri papağan gibi tekrarlayıp durdular. Kitle konuşmalardan sıkıldığı için beşinci kişi konuşurken çoğu çekip gitmişti.

Toplantı daha başlamadan Sergi Sarayı'nın önünde biriken bir grup İGD'li sosyal-faşist, KURTULUŞ dergisine mensup unsurların gece dış duvarlara yazdıkları "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Kahrolsun Emperyalizm", "Halklara Özgürlük" vs. sloganları silmeye başladılar. Bu arada Kurtuluş grubuna mensup bazı arkadaşlar ve diğer bir kısım yurtseverler yazıların silinmesine karşı çıktılar. Revizyonistler, "komite böyle karar almıştır" diyerek, yazıların silinmesi gerektiğini söylediler. Biraz direnen Kurtuluşçular, tekke şeflerinden birisi gelince rahatlıkla uzlaştılar ve İGD'li sosyal-faşistler büyük bir zevkle yazıları silmeye başladılar.

İGD'li sosyal faşistler emperyalizme karşı bol bol laf ettiler. Arkasından bugünkü sosyal-emperyalist Rusya'yı savunup propagandasını yaptılar. "UDC"nin propagandasını yaptılar. DEV-GENÇ Genel Sekreteri orta yolcu Bülent Uluer konuşurken, "NATO'ya karşı yalnız sosyalistler mücadele vermez, aynı zamanda yurtsever demokratlar da NATO'ya karşı mücadele vermelidir" dedi. Bülent Uluer'in bu söyledikleri doğrudur. Fakat Bülent Uluer sosyal-faşistlerle ittifakını haklı göstermek için kendisini bu kadar zorluyordu. "Yaşasın Rusya" diye bağıranlarla "bağımsızlık mücadelesi" vermesini haklı göstermek için onlara yurtsever demokrat sıfatını, kendilerine de sosyalist sıfatını yakıştırıyordu. Tam bir utanç içinde bağıra çağıra ateşli bir biçimde bunu anlatmağa çalışıyordu. Fakat DEV-GENÇ kitlesi sürü değildi ve bir tepki olarak yavaş yavaş salondan çıkıp gidiyordu.

Şimdi özellikle DEV-GENÇ'lilere soruyorum: Rus uşaklarıyla birleşip bağımsızlık mücadelesi verilebilir mi? Sosyal-faşistlerle birleşip anti-emperyalist, anti-faşist mücadele verilebilir mi? Faşist ordunun Kıbrıs işgali için işçilerin alın terinden biriken aidatların dan 1,5 milyon bağış yapan DİSK'in başındaki sosyal faşistlerin beslemesi İGD'lilerle birleşip anti-şovenist mücadele verilebilir mi? Çok büyük görünmek, 41 demokratik örgütün eylem birliği gibi id dialarla ortaya çıkmak, göstermelik olsun diye bir birlik oluşturmak. İşte revizyonistlerin ve orta yolcuların, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist mücadeleden anladıkları budur. İçi boş, kof, göstermelik, ilkesiz bir birlik, oluşturulduğu andan itibaren iflas etmiştir.

Bu göstermelik birlik, sosyal-faşistlere yaramaktadır. Onlar hiç bir zaman bir araya getiremiyecekleri kitlelere Rusya'nın hizmetindeki "UDC" propagandasını yapıyorlar. Kitlelerin anti-faşist, anti-emperyalist duygularını sömürerek, muhalefeti peşlerine takmaya çalışıyorlar.

İGD'li sosyal-faşistlerin NATO'ya karşı çıkması Rusya'nın VARŞOVA Paktı'nı güçlendirmek ve onun propagandasını yapmaktan başka bir şey değildir. Fakat DEV-GENÇ'in tekke şefleri bu gerçeği görmezlikten geliyorlar. İki emperyalist saldırgan örgüt olan NATO ve VARŞOVA, birine karşı mücadelede diğerine dayanma veya birini görmeme. İşte orta yolcuların ilkesiz birlikleri: Onlar, İYDGD ile birleşme yerine, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde kardeş örgüt ilan ettikleri İGD'li sosyal-faşistlerle birleşiyorlar. Kitlelerin bunlara itibar etmiyecekleri ve sahte sol yüzlerin açığa çıkacağı günler pek uzak değildir. DEV-GENÇ'in tabanında yer alan yurtsever demokrat unsurlar bu olayı devrimci bir tarzda değerlendirmeli ve doğru tavrı almalıdırlar.

TEKKECİLİĞİ YIKALIM
[illegible] KAPICILIĞA SON !
HALKIN VE DEVRİMİN ÇIKARLARINI ESAS ALALIM !

İSTANBUL'DAN
BİR DEVRİMCİ

gazetemizi

Baş.ta.sa.1'de

kolda tutulduktan sonra bırakıldı. 18.9.1977 günü alınan 200 gazeteye zabıt tutulmadı. 4.10.1977 günü arkadaşımız yine 1.Şube'ye götürüldü. Faşist polisler "işte bugün toplatılma kararı çıktı" diyerek, arkadaşımıza 4.10.1977 gününe ait zaptı imzalatmak için baskı yaptılar.

19.9.1977 tarihinde de "yasaktır" gerekçesiyle 115 tane 74 sayılı Halkın Kurtuluşu'na ve bir miktar 13 sayılı Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik'e el konuldu. Bu uygulamaları protesto eden arkadaşlarımız bütün direnmelerine rağmen mahkemeye çıkarılmadılar.

Faşist diktatörlük, işçi sınıfının ve tüm emekçi halkın gelişen mücadelesi karşısında korkuyor ve giderek azgınlaşan bir terör uyguluyor. Faşistler devrimci gazetelerin ve yayınların, devrimci mücadelenin ayrılmaz bir parçası olduğunu bildiklerinden, saldırılarını yoğunlaştırıyorlar. Bu saldırılar hangi yöntemlerle yapılırsa yapılsın, devrimci yayınların dağıtımcıları ve okuyucuları gerilemeyecek, kararlı ve bilinçli bir tutumla direneceklerdir. Geleceği ellerinde tutanların aktif ve başeğmez tutumları, faşist, sosyal-faşist her tür saldırganı geriletecektir. Bu ve benzeri saldırılara uğrayan arkadaşlarımız devrimci direnişlerinin yanı sıra yasal haklarını savunmaktan da bir an geri durmamaktadırlar. Örneğin, toplama kararı olmaksızın, polisin gazeteye el koymasına kesinlikle izin vermemeli, yasal olmayan zabıtlara imza atmamalıdırlar. Devrimci proletaryanın bilimiyle silahlanan devrimcilerin silahlarını iyi kullanmaları ve hedeflerini doğru saptamaları durumunda, altedemeyecekleri faşist saldırgan yoktur. Tarihin tekerleği, ezilen sınıfların faşist diktatörlüğü toprağın altına gömeceği günlere doğru durmaksızın ilerliyor.

ÇIN DEVRIMI

Baş.ta.sa.8'de

sarılmak gerekiyordu.

Mao Zedung Liu Şao- Çikliğine karşı Büyük Proleter Kültür Devrimi'ni başlattı. Geniş halk kitleleri büyük bir hareketin içine girdi, sınıf mücadelesi içinde çelikleşti ve bu mücadele içinde revizyonizme karşı eğitildi. Bütün Çin halkının coşkuyla seferber olduğu Büyük Proleter Kültür Devrimi burjuvaziye karşı yürütülen büyük bir siyasi devrim oldu. Halk kitleleri bu devrim içinde revizyonizmi Marksizm- Leninizmden ayırdetmeyi, ona karşı uyanık olmayı öğrendiler.

1969 Nisan'ında toplanan Dokuzuncu Parti Kongresi tarafından Büyük Proleter Kültür Devriminin kazançları onaylandı.

Daha sonra parti düşmanı Lin Biao kliği ezildi.

Sosyalizm altında sınıflar ve sınıf mücadeleleri hala mevcuttur. Çin halkı, Çin proletaryası ve onun öncü müfrezesi proletarya diktatörlüğü altında 28 yıldır sürdürdüğü sınıf mücadelesine bundan böyle de devam edecek, Marksizm-Leninizme, büyük önder Mao Zedung'un anısına sadık kalacak, sosyalist sistemi koruyacak ve sağlamlaştıracaktır.

sosyal-faşist

Baş.ta.sa.3'de

...lif etmeleri tutarsız olduğundan reddettik. İçerideki arkadaşlar divana 43 imzalı bir önerge vererek kongre salonunun önünde bekleyen sağlık personeli arkadaşlarımızın içeri alınmasını istediler. Sosyal-faşistler verilen önergenin aleyhine bir konuşma yaptılar. Arkadaşımız hem görüşlerimizle ilgili olarak konuşmak, hem de sosyal-faşistlerin önceleri bize ideolojik olarak yaptıkları saldırıları cevaplamak için söz hakkı istedi. Söz hakkı verilmeyince kürsüye çıktı. İGD'li sosyal-faşistler, arkadaşı zorla kürsüden indirdiler. Bunun üzerine arkadaş bir sandalyenin üzerine çıkarak önceden hazırladığı yazıyı okumaya başladı. Tam bu sırada sosyal-faşistler tekrar saldırıya geçti, arkadaşı zorla indirdiler. Arkadaş tekrar başka bir sandalyenin üzerine çıkarak bu kongrenin ta başından beri anti-demokratik olduğunu vurguladı. Bu şartlar altında seçimlere katılamayacağımızı, bu yüzden kongreyi boykot ettiğimizi söyledi. "Demokratik Seçim", "Kahrolsun Faşistler, Sosyal-faşistler" sloganlarını atarak dışarı çıktık. Dışardaki arkadaşlarla kongre salonunun önünde toplandık. Bir arkadaşımız seçimlerin anti-demokratik olduğunu onun için seçimleri boykot ettiğimizi yüzlerce arkadaşımızın listelerde isminin bulunmadığını ve diğer anti-demokratik uygulamaları vurguladıktan sonra "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Kahrolsun Faşistler, Sosyal-faşistler", "Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi" "Yaşasın Sağlık İşçilerinin Örgütlü Mücadelesi" sloganlarını atarak dağıldık. Tam bu sırada Devrimci Yol'da kongreyi terketti. Bu davranışları olumlu idi.

Bu çalışmalar sırasında tesbit ettiğimiz başlıca eksikliklerimiz şunlardır:

1) Kongre öncesi dağıtılan bildirilerin sorunlarımızı daha iyi kavratan nitelikte olmasını sağlayamadık.

2) Kollektif çalışmayı yeterince hayata geçiremedik.

3) Revizyonizmi iyi kavramamıza rağmen, çalışmalarımızda dar bir alan içine sıkıştık. Geniş kitlelere revizyonizmin teşhirini gerektiği gibi yapamadık.

YAŞASIN SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
KAHROLSUN SOSYAL-FAŞİST DERNEK AĞALIĞI!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

BİR GRUP YURTSEVER DEVRİMCİ
SAĞLIK ELEMANI

Dersim bir şehidini

Baş.ta.sa.1'de

gara yanıklarıyla doluydu sırtı. Çekilmiş tırnakları gören halk faşistlere lanet ediyordu. 1000 kişilik toplulukla, işkencelere ve katliamlara olan nefretlerini dile getiren sloganlarla mezara gidildi. Bir konuşmacı arkadaş Pir Ahmet'in hayatını ve mücadelesini anlattı ve işkenceleri teşhir etti. Devrim andı içilerek dağılındı. Evet, Dersim'in yiğit bir evladı daha gömülüyordu. İhtiyar dedelerimiz ve ninelerimiz uzaklara dikilmiş gözleri ile maziyi hatırlıyor ta 1938'lere gidiyorlarda. 1938'de şehitlerine halkımız şu ağıdı yakmıştı:

"Teseliya mıke aşirura kote
Çeki nanro dergusê cewres miye"

(Türkçesi: "Umudum aşiretlerden kesilirse, beşikteki bebeğe silah kuşandırırım" demektir.)

Şimdi de şöyle mırıldanıyorlardı:

"Pero piya jubime; Hefe cencune ho bijeme"
"Hep birlik olalım, gençlerimizin öcünü alalım"

Pir Ahmet Solmaz'ın ölümü bize aşağıdaki gerçekleri kavramamızda bir vesile teşkil etmelidir.

1- İşkencelere, faşist katliamlara karşı halkla beraber sistemli bir mücadele yürütülmeli, her faşist katliamda aktif kitle mücadeleleri düzenlenmeli, demokratik kuruluşlar baskı aracı olarak kullanılmalı, halkın aktif desteği sağlanmalıdır.

2- Her baskıda, her tutuklanma olayında, halk seferber edilmeli, sokağa dökülmeli ve kesinlikle sessiz kalınmamalıdır.

3- Her geçen gün, devrimcilerin birliği sorununu daha da acilleştirmektedir. Dağınıklık sürekli devrimci mücadeleye sekte vurmaktadır. Her somut olayda devrimciler aralarındaki ilke ayrılıklarını gözardı etmeden mutlaka güçlerini birleştirmelidirler. Sekter eğilimlerle mücadele edilmelidir.

4- Her somut olay CHP reformizmi ve lideri "karınca ezmez" Ecevit'i daha da teşhir etmektedir. Proleter devrimciler bu teşhir işini mutlaka sürdürmelidirler.

PİR AHMET YOLDAŞ KANIN YERDE KALMAYACAK !
FAŞİZME ÖLÜM İŞKENCEYE SON !
İŞKENCECİ KATİLLERDEN HESAP SORACAĞIZ !
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

OVACIK'TAN
HALKIN KURTULUŞU TARAFTARI
PROLETER DEVRİMCİLER

Elazığ Cezaevi'nde bulunan

Baş.ta.sa.1'de

Faşist cellatlar başta polis Hurşit olmak üzere, uğrunda her türlü fedakarlığı göze aldığı halkının kurtuluşu ve ülkesinin bağımsızlığı mücadelesinde arkadaşlarını ele vermesi için ona böyle ağır işkenceler uygulamışlardı. Fakat onlar muradına kavuşmadı. PİR AHMET onların karşısında kırıldı ama eğilmedi. 6 Eylül akşamı bitkin bir halde getirildiği Elazığ cezaevinde de PİR AHMET üzerindeki baskı devam ettirildi. Faşist cellatlar, onu, siyasi tutuklu olduğu halde cezaevinde siyasi tutukluların bulunduğu hücre bölümüne vermediler. İki gün ayrı bölümde tutarak faşistlerden tokat yemesine ve hakaret görmesine neden oldular.

Faşist işkenceciler onun tedavisini engellemek için her türlü yola başvurdular. 4 defa cezaevinden rapor ve muayene için hastaneye sevkedildiği halde faşist doktorlar MUSA DUMAN ve VAHDETTİN AYIK kendisine her tarafı yara bere içinde ve ağzından devamlı kan geldiği halde "Yalan söylüyor, bir şey yok, sağlamdır" demiş ve hiç bir şeyi olmadığına dair rapor vermişlerdir. Ve ölüme terkedilen PİR AHMET 13 Eylül'de böylece öldürülmüştür.

PİR AHMET SOLMAZ'ı biz burada, cezaevinde tanıdık ve onun faşistler karşısındaki kararlılığına, onları kudurtan tavrına burada tanık olduk.

O, İbrahim Kaypakkayalar, İ.Gökhan Edgeler, Hasan Doğanlar gibi işkencelerde yiğitçe direnerek şehit düşen devrimcilere yoldaş oldu.

O, ABD emperyalizmine, Rus sosyal emperyalizmine, faşizme ve sosyal-faşizme karşı halkımızın Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde toprağa düştü.

Bizler aşağıda imzası bulunan tutuklu ve hükümlüler, onun mücadelesine sahip çıkıyor, faşist işkenceci katillerden hesap sorulmasını istiyoruz. Faşist katilleri protesto ediyoruz.

PİR AHMETLER ÖLMEZ !
FAŞİST İŞKENCECİLER BULUNSUN HESAP SORULSUN !
FAŞİST DOKTORLAR MUSA DUMAN VE VAHDETTİN AYIK'TAN HESAP SORULSUN !

Mehmet Altın, Aziz Şen, Bekir Çakıcı, Ahmet Bakır, Mazlum Sağıroğlu, Atilla Çorum, Hikmet Kuran, Ahmet Demirdöven, Menşe Aydın, Hüseyin Çakmak, Zeki Kırkçeşme, Rıza Yüksel, Mehmet Yerlice.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL • SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: MUSTAFA YILDIRIMTÜRK • YÖNETİM YERİ: ORDU CAD. SELİMPAŞA SOKAK HOCAOĞLU İŞ HANI, KAT 5 AKSARAY-İSTANBUL • ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. YURT DIŞI YILLIK 300 TL. 6 AYLIK 150 TL. • İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 50 TL. • BASKI: DAILY NEWS WEB • GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL • YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL •

İskenderun

Baş.ta.sa.5'de

şın kolundan ısırarak yaraladılar. İki arkadaşımızı bıçakladılar. Atılan taşlarla yaralanan arkadaşlarımız oldu. Saat 10'a kadar süren olay bittikten sonra polis geldi. Olanlardan hiç haberi yokmuş gibi davranan, yaralıları hastaneye götürmek üzere toplayan polis, yardımsever tavrına girince, bir arkadaş onlara "buraya faşistleri korumaya geldiniz, her zaman yaptığınız gibi. Ama bizi aldatamazsınız Kime hizmet ettiğinizi anlıyoruz artık" deyince "para herşeyi yapar" diye yanıt verdi, polisin biri.

Olayın hemen ardından "işçi fazlalığı" gerekçe gösterilerek 6 arkadaşımızın işine son verildi. Diğer yandan, fabrikaya sürekli faşist kişiler yeni işçiler olarak alınmakta ve kayıtları yapılmaktadır. İşverenin bundaki amacı, işçilerin birliğini parçalamak, dirençlerini kırmak ve faşist çeteleri işçilere saldırtarak mücadelelerini engellemektir.

Bütün bu olanlardan çıkardığımız hata ve eksiklerimiz:

1-Çalıştığımız fabrika işçilerin daha önceden bir tecrübesi olmadığından, faşist diktatörlüğün polisinin ve işverenlerin saldırganlığını ve işçi sınıfı hakkındaki politikasını somutta görmediğinden, işçiler faşizmin azgın sömürü ve baskısını kavrayamamışlardı. Yükselen mücadeleye öncülük edemedik. Örgütlü ve kararlı bir mücadele yöntemi uygulamada yetersiz kaldık.

2-İşçi sınıfının sınıf sendikacılığı hareketinin nasıl olması gerektiği konusundaki yetersizliğimiz "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganını kavramadaki eksikliğimiz nedeniyle, mücadelemizi, siyasetini yanlış gördüğümüz sendikal önderliğe yöneltmemiz (öndersizlik demek daha olur. Çünkü sendikanın önderliği pratikte somutlanmamıştır. Sadece dört duvar arasındaki sendika toplantıları ile sınırlanmıştır) kitlenin mücadelesinin hedefsizliğe sürüklenmesine yolaçtı.

3-İşten ilk çıkarılan iki arkadaşın tekrar işe alınması için başlattığımız direnişi, kararlı bir biçimde sürdürmeli, bunun doğruluğunu kitleye kavratabilmeliydik.

4-Fabrikanın dışındaki, diğer fabrika işçilerinin ve ailelerimizden gelen destekle beraber kendi işyerimizdeki hareketi bile örgütleyemedik.

YAPMAMIZ GEREKENLER:

1-Faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarını teşhir etmeliyiz. Bunlara karşı verilen mücadeleyi faşist diktatörlüğe karşı verilen mücadeleyle birleştirmeli, kitleye ekonomik taleplerini ve siyasi hedeflerinin ne olması gerektiğini kavratmalıyız.

2-Edindiğimiz tecrübelerden yararlanarak, "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganını hayata geçirmek için mücadele etmeli, kandiliğinden gelişen mücadeleye doğru önderlik ederek mücadelenin yükselmesini sağlamalıyız.

3-İşveren uşağı faşistlerin çıkartılması, atılan işçilerin işe alınması için kampanya açmalı, işverenin bozguncu faaliyetlerini mahkum etmeli, işyerinde ortak çıkarlar için birlik ve diğer işçilerden ve halktan destek sağlamalı ve dayanışma içinde olmalıyız.

İSKENDERUN AKALA FABRİKASI'NDAN
DEVRİMCİ KIZ İŞÇİLER

Yıldırım Tarım

Baş.ta.sa.4'de

H.K.- Grev sırasında herhangi bir olay oldu mu?

- Evet. Patronun isteği üzerine Çubuk jandarma başçavuşu Yaşar Günaydın grev yerine sivil olarak geldi. Grev çadırının yanına gelerek bize gözdağı vermek ve grevi kırmak istedi. Başçavuşun bu tavrı üzerine, bu yapılan baskıya karşı, ne olursa olsun grevi sürdüreceğimizi, sendikal haklarımızı sonuna kadar kullanacağımızı söylememiz üzerine silahını bizlere çevirerek: "Sizleri vururum" diye korkutmaya çalıştı. Grev çadırını da yıkmak istedi. Ancak işçi arkadaşların tepkisi üzerine oradan uzaklaşmak zorunda kaldı.

H.K.- Jandarmanın dipçiğini grevini sürdüren işçilerin üzerine çevirmesini ve patronun yanında yer almasını neye bağlıyorsunuz?

- Devletin, askerini işçilere karşı alet olarak kullanmasına yorumluyoruz. Yani ordu da polis gibi patronların çıkarlarını korumaktadır.

H.K.- Bu faşist sendikacıların tavırları karşısında ne yapmak gerekir?

Bütün işçi arkadaşların kendi sınıf davalarına sahip çıkması için bilinçlenmesi ve gerçekten tabanda yapılacak bir çalışma ile işverenlerle bir olup işçileri sömüren sendika ağalarını sendikaların yönetiminden alaşağı etmek gerekir.

Bugün sendikamız Türk Metal-İş faşist yöneticilerin elindedir. Bizlerin görevi tabanda devrimci bir çalışma yaparak bu faşist sendikaları sınıf sendikaları haline getirmektir.

H.K.- Geçenlerde İstanbul'da Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi gecekondu halkının 2000 gecekondusu yıkıldı. 1 Mayıs Mahallesi halkı polisin, askerin tüm baskı ve zulmüne rağmen karşı koydu. 6 ölü ve bir çok yaralı verdi. 37 kişi de tutuklandı. Bunu nasıl karşılıyorsunuz?

- 1 Mayıs Mahallesi'nde oturan emekçi kardeşlerimizin bu direnişleri, haklı davalarını herşeye rağmen (asker, polis kurşunu, panzeri vs.) korumaya çalışmalarıdır. Biz işçiler olarak, 1 Mayıs gecekondu mahallesinde oturan emekçi kardeşlerimizin haklı davalarının yanında olduğumuzu ve desteklediğimizi bildirir, Halkın Kurtuluşu aracılığıyle selamlarımızı iletiriz.

H.K.- Halkın Kurtuluşu aracılığıyle halkımıza iletececeğiniz bir mesaj var mı?

- Bu sömürü düzeni ancak işçi-köylü-tüm dar gelirli emekçilerin devrimci saflarda yerlerini almalarıyla yıkılacaktır. İşte bu yüzden tüm işçiler sendikalarının başına çöreklenmiş sendika ağalarını alaşağı etmeli, sendikaları sınıf sendikaları haline getirmeli ve köylü ve diğer emekçi kardeşlerimizin davalarına aktif olarak sahip çıkmalıdırlar.

Yaşasın Memurların

Baş.ta.sa.3'de

Fakat 10 aylık pratikte gördük ki şimdi "Devrimci Memurlar" grubu olarak kongreye katılan yönetim bu protokole uymamış, revizyonistlerle ortak hareket etmiştir. Genel Merkezin anti-demokratik uygulamalarına ses çıkarmamıştır. 5 Şubat mitinginde yurtsever devrimci memurlara saldırılmasına gözyummuş, polisten kaçan memur arkadaşları arasına almayarak bu saldırılara ortak olmuştur. 5 Şubat ve 1 Mayıs olaylarının tartışılması sırasında yurtsever devrimci memurlara söz hakkı vermeyerek sosyal-faşistlerin gerçek yüzlerinin teşhir edilmesine engel olmuştur.

Emekçi halkın faşist diktatörlüğe karşı mücadelesinin yükseldiği, protesto eylemlerinin çoğaldığı günlerde yurtsever devrimci örgütlerle güç birliğine gideceğine İGD, İKD gibi besleme örgütlerle güç birliği çalışmalarına girmiştir. Bu örgütlerle yapılan güç birliğinin halkımızın ve memurların faşist diktatörlüğe karşı mücadelesine bir katkısı olmadığı, hatta engellendiği şuradan açıktır ki; çalışmaların başlamasından bu yana iki ay geçmesine rağmen hiç bir somut adım atılmamıştır.

Ümraniye 1 Mayıs Mahallesindeki katliama karşı çıkmak ve gecekondu halkına yardımda bulunmak isteyen yurtsever devrimci memurların önerileri güç birliğine katılan grupların ortak hareket etmesi gerekçesiyle reddedilmiş ve gecekondu katliamını protesto etmekte geç kalınmıştır.

Ekonomik-demokratik haklarımızın alınması konusunda genel merkez gibi hareketsiz kalınmış, memur mücadelesini ilerletici kararlar alınamamış ve uygulanamamıştır.

Ne varki şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da ne faşistlerin ve sosyal-faşistlerin saldırıları, ne revizyonistlerin ve reformistlerin ihanetleri, ne de ortayolcuların onlara ortak olan tavırları yurtsever devrimci memurları yolundan çeviremeyecektir.

Biz yurtsever devrimci memurlar en geniş memur kitlesiyle birleşip ekonomik-demokratik haklarımızı alma mücadelemizi "ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ" mücadelesiyle birleştirme yolunda kararlılıkla yürüyeceğiz."

Yeni faşist tedbirler

Baş.ta.sa.1'de

kü Ocaklarında yetişmiş, sokaklarda kan dökerek pişmiş katillerle doldurulmaktadır.

Faşistler bu kadarıyla da yetinmeyeceklerini, biraz güçlenince bunun kat kat fazlasını planladıklarını çeşitli vesilelerle sezdirmekte, ortaya koymaktadırlar.

Bunlardan bazıları, 1973'de yürürlüğe giren Kimlik Yasası'nın uygulamaya konulması, özel koruma kuvvetleri, özel tedbirler vb. faşist tedbirlerdir.

Geçen hafta, Ankara'da okullara polis yerleştirme, toplu arama gibi girişimlerin ele alındığı bir özel tedbirler toplantısı yapılmıştır. Hükümet valilikler aracılığıyla da baskı ve şiddeti sürdürmete kararlı gözükmektedir.

Sonuç olarak, "hükümet ortaklarının birbirine düştüğü", "bu hükümetin dayanamayacağı" gibi varsayımlara dört elle sarılarak bekleyen CHP yönetimi ve diğer sahte demokratların hemen hemen tümüyle etkilerini yitirdikleri, üstelik halk yığınlarını da aynı boş hayallerin peşinden bir AP-CHP koalisyonu da dahil yeni "istikrarlı hükümet"lere doğru sürüklemeye çalıştıkları bir dönemde, emekçiler ve devrimciler üzerinde ekonomik, siyasal baskılar müthiş bir hızla arttırılmakta, faşistler, faşist diktatörlüğü pekiştirmektedirler.

Hükümet içindeki partiler birbirlerine düşmüşler, iç çelişkiler alabildiğine şiddetlenmiştir. Bu daha önce çok kez anlattığımız gibi buhranın doğal bir sonucudur. Hükümetin ömrünün uzun olmaması da beklenebilir. Bunlar zaten halkın yükselen kendiliğinden mücadelesinin bir ürünüdür. Mücadele etmeden halkın mücadelesini de engellemeye çalışarak ama yine de halkın mücadelesinin meyvalarını açgözlülükle yemek, CHP'nin sağcı yönetimi ve diğer sahte demokratların özelliğidir.

Faşist diktatörlük hakim sınıfların şiddetlenen iç çelişmelerinin sarsıntısını geçirmektedir. Fakat aynı zamanda ve belirleyici olarak halkla hakim sınıflar arasındaki çelişki şiddetlenmektedir.

Düzen savunucusu, "meşru" muhalefetin yaptığı, bu iki farklı çelişkiyi karıştırmak, halkın mücadelesini her zaman olduğu gibi hiçe saymak, gözardı etmektir. Bu nedenle onlar, düzen içinde bir alternatif olma niteliklerini koruyarak, hakim sınıfların kendi aralarındaki boğuşmanın sonucuna umutlarını bağlamaktadırlar.

Bu "liberal" tutum, sadece ve sadece faşist diktatörlüğün daha da güçlenmesine hizmet etmektedir.

Hükümet partileri birbirleriyle çatışmaktadırlar, hükümet zayıp bir hükümettir. Fakat, halkla hakim sınıflar arasındaki çelişme şiddetlenmektedir. Faşist diktatörlük, bu çelişkinin şiddetlenmesinin doğruduğu bir sonuç olarak kendini pekiştirmekte, halka saldırısını yeni tedbir ve uygulamalarla şiddetlendirmektedir. Hakim sınıflar bütün ayrılık noktalarına rağmen halka saldırı konusunda birleşmekte ve etkin bir mücadele vermektedirler.

O halde yeni faşist tedbirler, faşist diktatörlüğün yeni saldırıları karşısında boş hayallerle avunmak halk kitlelerinin, işçi sınıfının harcı olamaz. Yeni faşist tedbirlere boyun eğilmeyecektir. Emekçiler, işçiler, köylüler ve bütün devrimciler, korkuyla geri çekilen sahte demokratların bütün engelleme çabalarını boşa çıkartarak, faşist diktatörlüğe karşı kararlı mücadelelerini sürdürecek lerdir.

Faşist diktatörlük bir gün halkın ayakları altında ezilecek, Devrimci İşçi-Köylü İktidarı bir güneş gibi emperyalizmin ve faşizmin karanlık gecesini yırtarak doğacaktır.

DİSK içindeki

Baş.ta.sa.1'de

leter devrimci hareketin işçi sınıfının siyasi önderliğini henüz belirleyici anlamda kazanamamış olması, sosyal-faşistlerin yenilgisinin belirleyici bir yenilgi olmamasına yol açtığı gibi önemli bir tehlikeyi daha doğurmaktadır.

Sosyal-faşistlerin geriletilmesindeki temel nedenin ve gücün işçi sınıfı olduğunu daha önce söylemiştik.

Ancak, bugünkü koşullarda, sosyal-faşizmin geriletilmesi hangi siyasetin gelişmesinin önünü açmakta, ya da hangi siyaset işçi sınıfının kendiliğinden mücadelesinin gücünü kendi sınıfsal çıkarları doğrultusunda kullanmak istemektedir?

Sosyal-faşistler hakkında ihraç kararı alanlar, "UDC"yi engelleyenler reformistlerdir. Sosyal-faşistleri tasfiye ederek DİSK üzerinde, dolayısıyla işçi sınıfı üzerinde hegemonya kurma sevdasına düşenler reformcu sendika ağaları, reformist burjuvazidir. Reformist burjuvazi, işçi sınıfını kendi etkinliği altına almak istemekte, ve bunu yaparken sosyal-faşistlerle kısmî ve asla teslimiyet sınırlarını aşmayan bir çatışmanın içine girmektedir. Bu çatışma "anti-faşist özlü" bir çatışma olarak nitelendirilemez, çünkü reformist siyaset, özellikle CHP'nin şimdiki yönetimi, anti faşist ve anti-emperyalist bir yol değil, fakat düpedüz teslimiyetçi, uzlaşmacı bir yol izlemekte ve gittikçe daha sağa kaymaktadır. Bu nedenle reformist sendika ağalarıyla sosyal-faşist sendika ağaları arasındaki çatışma taktik bir nitelik taşımaktadır. Bu çatışma, reformist burjuvazinin uzlaşma, teslimiyet ve sağcılık çizgisinin doruk noktasına ulaştığı günümüz koşullarında, onun sosyal-faşizmle arasındaki iyi ilişkileri bozmaya niyetlendiğini kesinlikle düşündürtmemelidir.

Bu şartlarda DİSK için de ortaya çıkan son durumun bir başka yönünün de ağalık kavgası olduğu görülmektedir. Sosyal-faşistler mi işçi sınıfını piyon olarak kullansın, reformist burjuvazi mi?

Proleter devrimciler, sosyal-faşistlerin geriletilmesini -bu kendiliğinden nitelikli olsa dahi- büyük bir coşku ile karşılarken, reformist burjuvazinin oyununa gelmemeye ve işçi sınıfını bu tehlikeye karşı uyarmaya azami dikkat ve çaba harcamalıdırlar.

İşçi sınıfı için hiç bir zaman "sosyal-faşist ağa mı, yoksa reformist ağa mı?" diye bir tercih sorunu yoktur.

İşçi sınıfının bu konudaki hattı bellidir.

"İşçiler Sendika Yönetimine" sloganı bugün, son gelişmelerle birlikte daha da önem kazanmıştır ve işçi sınıfının haklı ve devrimci özlemlerinin, sendikal mücadele alanında en açık ifadesidir.

"İşçiler Sendika Yönetimine" sloganıyla ifade edilen doğru sendikal mücadele hattının işçi yığınlarına kavratılması için son derece olumlu şartlar mevcuttur.

Proleter devrimciler, DİSK içindeki gelişmeleri bu açıdan ele almalı, faşist, sosyal-faşist siyasetlerin teşhirine ve onlarla mücadeleye ağırlık verirken, reformist ağalara karşı da kararlılıkla mücadele etmeli, "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganını yüzbinlerce işçinin malı ve inancı haline getirmelidirler.

DİSK içindeki sınıf mücadelesinde, proleter devrimciler esas darbeyi sosyal-faşistlere indirmeli, reformistlerin sosyal-faşistlerle uzlaşma eğilimlerine karşı şiddetli bir mücadeleye girişmeli, sosyal-faşizmin teşhiri ve gerçek niteliğinin kavratılması çabalarına ağırlık vermeli, fakat aynı zamanda reformist siyasete karşı da proletaryanın bağımsız siyasetinin bayrağını cesaretle kaldırmalıdırlar.

devlet kademelerinde

Baş.ta.sa.1'de

lan eli kanlı sivil faşist çeteler, faşist diktatörlüğe iki yanlı hizmet sunuyorlar. Birincisi diğer tüm bakanlıklarda olduğu gibi, bu kuruluşun üniformasız muhafız gücü, ya da faşist milis gücünü oluşturuyorlar. İkinci ve daha önemli olarak türlü yollarla gümrüklerde el koydukları ya da silah kaçakçılarından sağladıkları silahlarla diğer faşist sürülerini donatıyorlar. Böylece, yoksul halktan sağılan vergilerle kurulan bir bakanlık, deyimin tam anlamıyla, azgın faşist çetelerinin destek üssüne dönüştürülüyor. Faşist diktatörlüğün faşist çeteleri, devlet eliyle doldurdukları cephaneliklerinin başında, kana susamış sırtlanların iğrenç liğiyle, yeni cinayet hesapları yapıyorlar.

Azgın faşist sürüleri hangi hesabı yaparlarsa yapsınlar, kendilerini bekleyen sondan kurtulamıyacaklardır. Emekçi halka, devrimcilere ölüm kusan silahları, bir gün kendilerini mezara gömecektir.

Memur mücadelesi

Baş.ta.sa.3'de

veremedik, sorunlara açıklık getiremedik.

Program konusunda bu zaafların aşılması için bir yandan proletarya partisinin inşası için ideolojik ve siyasi çalış- ideolojik ve siyasi çalışmalarımıza hız verirken, diğer yandan merkezi bir yurtsever devrimci memur programı çıkarabilmek için memurların çeşitli sorunlarını incelemeli, araştırmalı ve vardığımız sonuçları, deneyleri birbirimize aktarmalıyız.

Ayrıca (oluşturabildiğimiz kadarıyla) programımızın kongreden ancak iki-üç gün önce baskıdan çıkması da önemli eksikliklerimizden biriydi. Bu yüzden işyerlerinin çoğunda programımızı dağıtamadık ve görüşlerimiz doğrultusunda yoğun bir ajitasyon ve propaganda çalışması yapamadık.

Çalışmalarımızda karşılaştığımız diğer bir önemli sorun da geniş kitlelerle bağ kurabilme, kitlelerle birleşebilme sorunu oldu. Bundan iki ay önce yaptığımız tespitler de geniş memur kitleleriyle birleşebilme yolunun işyeri birimlerinde yapılacak çalışmadan geçtiğini tespit etmiştik. Çalışmaların Tüm-Der binası içersinde kalması bizim sadece derneğe gidip gelen ve memurların çok az bir kesimini oluşturan üyelerle ilişki kurabilmemizi sağlıyabiliyordu. Bu üyeler ise genellikle görüşleri belirlenmiş ve çeşitli gruplarda yerlerini almış üyelerdi.

İşyeri birimlerinde bulunan geniş memur kitleleri örgütlenmemiş ve yarı uykulu bir durumdadır. Düzene karşı muhalefetleri henüz olgunlaşmamış bir düzeyde ve kendiliğinden gelişmektedir. Biz bu kesime gitmeli ve onların bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde yerlerini almalarını sağlamalı, devrimci düşünce ile eğitmeliyiz. Onların gerçek kurtuluşlarının ancak Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile gerçekleşebileceğini anlatarak, devrim perspektifini gözden kaçırmadan ekonomik haklarını alma ve işyeri sorunlarını halletme mücadelesinde yanlarında, önlerinde olmalıyız. Böylece sadece siyaset vaaz eden lafazanlar olmaktan çıkacak, geniş memur kitlelerinin düzene karşı muhalefetini yönlendiren, yöneten, onlarla birlikte mücadeleye atılan devrimci önderler haline geleceğiz.

Kongreye kadarki çalışmalarımızda bu tespitimizi doğru bir şekilde hayata geçiremedik. Buna rağmen bu konuda birkaç işyerinde attığımız adımlar olumlu sonuçlarını kısa dönemde verdi. İşyeri birimlerinde gazete satışı arttı ve yurtsever, devrimci, demokrat unsurlar toparlanmaya başladı.

Bundan sonraki çalışmalarımızın ana yönü (dernek binası içersinde yürüttüğümüz mücadaleyi kesintiye uğratmadan) işyeri birimlerine yönelmek ve en geniş memur kitleleriyle çalıştıkları yerlerde ilişkilerimizi geliştirip, onlarla birleşmeye çalışmak olacaktır.

Tüm-Der içersindeki eski çalışmaların taşıdığı zaaf ve eksiklikler de bugünkü çalışmalarımızın gerektiği biçimde yapılmasını engelledi. Eski çalışmalarda demokratik merkeziyetçiliğin doğru kavranmaması ve eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik, eleştiride özgürlük ilkesinin hayata geçirilmesi için dernek içersinde yoğun bir mücadelenin verilememiş olması bizim genel olarak derneğin çalışmalarına ve eylemlere gerektiği biçimde katılmamızı önlüyordu. Bu durum revizyonistler ve ortayolcular tarafından istismar ediliyor, hatta bazı toplantılarda söz hakkımız kısıtlanıyordu. Biz yine üç ay kadar önce bu zaafımızı tespit etmiş, eylem önce ve sonrasında eleştiri silahını yoğun bir şekilde kullanarak, eylemde birlik ajitasyon ve propagandada serbestlik, eleştiride özgürlük ilkesinin hayata geçirilmesi için mücadele ederek dernek çalışmasına ve eylemlerine katılmaya başladık. Böylece hem orta yolcu Tüm-Der yönetimine bağımsızlık-demokrasi-ekonomik haklarımızın elde edilmesi mücadelesinde ki eminle güçbirliğine gitmesi gerektiğini gösterdik, hem de revizyonist ve orta yolcuların zaaflarımızı istismar ederek bizi tecrit etmek istemelerini önledik.

Yine eski çalışmalarda kollektif çalışma gerçekleştirilememiş, işler birkaç kişinin üzerine yıkılmıştı. Bu zaaftan arınmak için, işyeri birimleriyle ilişkilerimizi sürekli kılan ve çalışmalar da bütün arkadaşların katılmalarını sağlıyabilecek bir organizasyon oluşturduk. Arkadaşlarımızı geliştirmek ve insiyatifli kılmak için dernek toplantılarında söz almalarını, çalışmalara katılmalarını sağladık. Bundan sonra organizasyonumuzun bütünüyle işlemesi ve arkadaşlarımızın siyasi, ideolojik ve pratik olarak geliştirilmesi konusundaki çalışmalarımızı hızlandıracağız.

İSTANBUL'DAN
YURTSEVER DEVRİMCİ
MEMURLAR

emperyalizme karşı

Baş.ta.sa.1'de

beri oportünizmin batağında kulaç atan, her dönemde işbirlikçi hakim sınıfların şu veya bu kesimiyle, emperyalizmin şu veya bu mihrakıyla işbirliğinin teorisini yapan, bunlarla ittifak arayan sağ oportünist Aydınlık hareketi devrimci ve yurtsever saflarda Amerikan emperyalizmi hakkında tehlikeli hayaller yaymaya çalıştı.

Amerikan emperyalizmiyle ilgili bu oportünist hayallerin özü şuydu: İki süper devletten biri olan Amerikan emperyalizmi, saldırgan olmayan, yeni bir paylaşım savaşının kaynağı olmayan, Rus sosyal emperyalizmine karşı sürekli taviz siyaseti (Münih siyaseti) izleyen, 'dişleri dökülmüş', fevkalade pasif'bir emperyalisttir.

Oportünizmin Amerikan emperyalizmiyle ilgili yaydığı hayaller, karşı-devrimci bir emperyalist saldırı örgütü olan NATO'yla ilgili yaydığı hayallerle birleşiyordu. Önceleri NATO'nun varlığını üstü kapalı savunan, ülkemizin NATO'dan çıkmasını istemeyen oportünizm bir müddet sonra bunu açık açık savundu.

Halkın Kurtuluşu uzun bir dönemden beri sağ oportünizme karşı yoğun bir mücadele vermektedir. Oportünizmin sınıf işbirliği siyasetine karşı çıkmakta, onun Amerikan emperyalizmi, Avrupalı emperyalistler ve saldırgan savaş örgütü NATO ile ilgili hayallerle, yoğun bir şekilde mücadele etmekte, devrimci proletaryanın tutarlı anti-emperyalist siyasetini savunmaktadır. Halkın Kurtuluşu bir emperyaliste dayanılarak veya onun hakkında tehlikeli hayaller yayarak bir diğer emperyaliste karşı mücadele edilemeyeceğini geniş işçi ve emekçi yığınlara kavratmak için yoğun bir propaganda-ajitasyon çalışması yürütmektedir. Halkın Kurtuluşu emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı siyasi uyanıklığı ayakta tutan ve devrimimizin içinde bulunduğu devrede emperyalizme karşı verilen bağımsızlık mücadelesi ile yerli gericiliğe karşı verilen demokrasi mücadelesini doğru bir şekilde ele alan, bağımsızlık mücadelesi ile demokrasi mücadelesi arasındaki ilişkiyi (baş çelişki ve merkezi görevi) doğru bir şekilde ele alan bir siyaset izlemektedir.

Halkın Kurtuluşu, Amerikan emperyalizmi ile ilgili şu gerçekleri bir kez daha vurgular: Bugün Amerikan emperyalizmi Sovyet sosyal- emperyalizmi ile birlikte tarihte bilinen en büyük ve en saldırgan iki emperyalist devletten biridir. Amerikan emperyalizmi de tıpkı diğer süper devlet olan Rus sosyal-emperyalizmi gibi ve onunla eşit ölçüde halkların, devrimin, ve sosyalizmin baş düşmanıdır. Bütün gücüyle silahlanmakta, müttefiklerini silahlandırmakta ve tek başına dünya jandarmalığı için yeni bir emperyalist dünya savaşına hazırlanmaktadır. Rus sosyal-emperyalizmine karşı taviz siyaseti izlememekte, tam tersine ona karşı kıyasıya mücadele etmektedir. Rus sosyal-emperyalizmi gibi faşizmin, gericiliğin savaşın ana kaynağıdır.

Amerikan emperyalizmi ile ilgili bütün bu gerçekler, uluslararası plandaki her yeni gelişme, her yeni olay tarafından sürekli doğrulanmaktadır.

Ege sularında yapılan "KARARLILIK 77" tatbikatı bu gerçekleri doğrulayan en son olaylardan biridir.

"KARALILIK 77" tatbikatı somut olarak şu gerçekleri bir kez daha göstermiştir:

1) Amerikan emperyalizmi sağ oportünizmin yaydığı hayallerin aksine saldırganlığından ve dünyanın yeniden paylaşılması arzu ve iddiasından hiç bir şey kaybetmemiştir. "KARARLILIK 77" tatbikatı süper devlet Amerikan emperyalizminin saldırganlığının, savaş kışkırtıcılığının, dünyayı yeniden paylaşma ve dünyanın tek efendisi olma arzusunun yeni bir göstergesidir.

2) Amerikan emperyalizmi de tıpkı diğer süper devlet olan Rus sosyal emperyalizmi gibi yeni bir dünya savaşının kaynağıdır. Amerikan emperyalizmi de Sovyet sosyal-emperyalizmi gibi dünya jandarmalığı peşinde koşmakta ve onunla kıyasıya boğuşmaktadır. Ege denizinde yapılan "Kararlılık 77" tatbikatı dünya jandarmalığı peşinde koşmasının, Rus sosyal-emperyalizmi ile dünya hegemonyası için kıyasıya çekişmesinin bir ürünüdür. Yeni bir emperyalist savaş için yapılan askeri hazırlığın bir parçasıdır.

3) Bilindiği gibi "KARARLILIK 77" tatbikatına süper devlet olan ABD'nin yanısıra İngiltere, İtalya, Yunanistan ve Türkiye katıldı. İngiltere ve İtalya Avrupalı iki emperyalist devlettir. Yunanistan ve Türkiye ise iki süper devletten biri olan Amerikan emperyalizminin hegemonyası altında yarı-sömürge iki ülkedir. Bu şunu gösterir: Amerikan emperyalizmi üçüncü bir emperyalist paylaşım savaşına başını çektiği emperyalist kampla hazırlanmaktadır. ABD emperyalizmi ve ABD hegemonyası altındaki yarı-sömürge ülkelerde iktidarda olan işbirlikçi egemen sınıflar bir yeni paylaşım savaşında Amerikan emperyalizminin müttefikleri ve cephe gerisidirler. Yeni bir dünya savaşının aktif suç ortaklarıdırlar.

4) NATO bir savunma örgütü değil tıpkı Varşova paktı gibi bir saldırı örgütüdür. NATO Amerikan emperyalizminin temel askeri saldırganlık aleti olma niteliğinden hiç bir şey kaybetmemiştir.

5) "KARARLILIK 77" tatbikatı, Amerikan emperyalizminin bölgemizdeki hegemonyasını terketmemeye "kararlı" olduğunu ve Türkiye hakim sınıflarının "ambargo"ya, bütün diğer anlaşmazlıklara rağmen Amerikalı efendilerine sadakatini bir kere daha gösterdi. Bu oldukça önemlidir. Amerikan emperyalizminin ülkemiz üzerindeki kontrolünü kaybettiğini, ülkemizin hızla Rus sosyal-emperyalizminin hakimiyetine kaydığını ve Amerika'nın buna direnmediğini söyleyen oportünizme bir şamardır bu. Son tatbikatın da gösterdiği gibi ülkemiz hakim sınıfları yeni bir emperyalist paylaşım savaşında Amerikan emperyalizminin hizmetindedir. Çünkü ülkemiz ABD'nin hegemonyası altındadır. Ülkemiz hakim sınıfları esas olarak Amerikan emperyalizmi sayesinde iktidarlarını korumakta ve emekçi halk yığınları üzerinde hakimiyetlerini sürdürmektedirler.

Rus sosyal-emperyalizmine karşı verdikleri sözde mücadelelerinde Amerikan ve AET emperyalistlerini ve onların işbirlikçilerini kendilerine müttefik seçen sağ oportünistler kafalarına dank eden bu gerçeklere hala sırt çevirmektedirler. "KARARLILIK 77" tatbikatında dergilerinin sayfalarında bile bahsetmemektedirler, devrimci ve yurtsever saflardaki sessizlikten hoşnut olmaktadırlar. Elbette ki sınıf işbirlikçisi siyasetlerinin gereği olarak.

Tüm proleter devrimciler, gerek iki süper devletle ilgili gerekse de diğer emperyalistlerle ilgili varolan ya da oportünizm tarafından sürekli yayılmaya çalışılan hayallere karşı sürekli mücadele etmelidirler.

Sovyetler Birliği'nin, bugün halkların, devriminin ve sosyalizmin en büyük düşmanlarından biri haline geldiğini, onun azgın bir emperyalist olduğunu kavrayamayan, onun "yardım"ıyla devrim yapmayı düşleyen ortayolcu oportünist akımlara karşı olduğu gibi, Amerikan emperyalizmiyle ilgili hayaller yayan, onun güçsüz ve pasif bir emperyalist haline geldiğini söyleyen ve onunla işbirliği eğilimini devrimci saflarda geliştirmeye çalışan sağ oportünist akıma karşı da amansız ve uzlaşmaz bir mücadele vermelidirler.

Proleter devrimciler, devrimci proletaryanın tutarlı anti-emperyalist siyasetini devrimci saflarda hakim kılmalıdırlar.

HALKIN KURTULUŞU

Çin Halk Cumhuriyeti'nin 28. kuruluş yıldönümünde

Çin Devrimi deneyi, yarı-sömürge ülke halklarına ışık tutuyor!

1 Ekim 1977 Çin Halk Cumhuriyeti'nin 28. kuruluş yıldönümüdür. 28 yıl önce bugün Çin halkı emperyalist tahakkümden, komprador burjuvazinin ve feodal toprak ağalarının zulüm ve talanından kurtulmuş kendi iktidarını Demokratik Halk İktidarını, kurmuştu. O günden bugüne geçen zaman sosyalizmin inşası, proletarya diktatörlüğünün sağlamlaştırılması yolunda kazanılmış bir çok parlak zaferle doludur. Çin Komünist Partisi 800 milyonluk Çin'e başarıyla önderlik etmiş, sosyalizmi inşa faaliyetini coşkuyla sürdürmüş, bu yolda halk kitlelerini seferber etmiştir.

Marksizm-Leninizmi kendine rehber edinmiş devrimci bir parti, onun ışığında bir birleşik cephe ve gene partinin komutasında bir halk ordusuyla sürdürülen halk savaşı sonunda yarı-feodal, yarı-sömürge Çin, bağımsız, sosyalist bir Çin haline gelmiştir. Çin Komünist Partisi önderliğinde Çin halkı 1949 da Çin Halk Cumhuriyetini, kendi öz iktidarını kurmuştur.

Çin devrimi, dünya proleter sosyalist devriminin bir parçasıdır.

"Ekim devriminin bir devamı ve proleter sosyalist dünya devriminin bir parçası" olan Çin devrimi, bu devrimin izlediği yol, ona rehberlik eden evrensel tezler bugün bütün yarı-sömürge ülkelerin devrimleri için bir kaynaktır. Bu devrim deneyi bütün yarı-sömürge ve sömürgeler için her ülkenin somut şartlarının tahlili temelinde işlenmesi gereken bir cevherdir. Bütün proleter devrimciler Çin devrim deneyini incelemeli, onun, devrimin niteliği (iki aşamadan geçmesi Yeni Demokratik Devrim, Sosyalist Devrim), devrimin yolu, (uzun süreli halk savaşı) gibi evrensel tezlerini kavramalı kendi ülkelerinin devrim mücadelelerinde bu evrensel tezleri birer rehber haline getirmelidirler. Mao Zedung'un devrimci öğretileri ve onun Çin devrimiyle somutlaşan tezleri özellikle burjuva demokratik devrimini tamamlamamış yarı- sömürge ülke devrimcileri için eşsiz birer silahtırlar.

Çin devrimi, uzun süreli halk savaşıyla zafere ulaşmıştır.

Çin halkı ÇKP önderliğinde 1921'den 1949'a kadar, 28 yıl süren çetin mücadelelerle emperyalizmi, komprador kapitalizmi ve feodalizmi alt etmiş Çin Halk Cumhuriyetini kurmuştur.

Marksizm - Leninizmin devrimci teorisine ve devrimci tarzına göre inşa edilmiş bir komünist partisi, böyle bir partinin önderliğindeki bir ordu, ve böyle bir partinin önderliğinde bütün devrimci sınıfların ve bütün devrimci grupların birleşik cephesi; işte siyasi iktidarı ele geçirmemizin ve sağlamlaştırmamızı sağlayan üç ana silah bunlardır" (Mao Zedung)

Çin devrimi işte böyle bir yol izleyerek uzun ve karmaşık mücadelelerle başarıya ulaşmıştır.

Çin, devrimden önce yarı-sömürge, yarı- feodal bir ülkeydi. Bu durum Çin'li komünistlere kapitalist ülkelerdekinden daha farklı görevler yüklüyordu; sosyo - ekonomik yapıdan dolayı Çin devrimi iki aşamadan geçmek zorundaydı. Birincisi emperyalist tahakkümü kaldırmayı; emperyalizmin geliştirdiği ve ona binbir bağla bağlı durumda olan komprador kapitalizmini ve feodalizmi altetmeyi amaçlayan yeni tipte bir burjuva demokratik devrim yani yeni demokratik devrim, ikinci aşama ise kesintisiz olarak yeni demokratik devrimi izleyecek olan sosyalist devrim... Bunlardan birinci aşama yani demokratik devrim, sosyalist devrime hazırlıktır. Bu hazırlık olmaksızın sosyalist devrim gerçekleştirilemez. İkincisi ise demokratik devrimi zorunlu olarak izleyecektir. Mao Zedung devrimin bu iki süreci konusunda şöyle diyordu:

. "Yeni demokratik devrim, proletarya önderliğindeki geniş halk kitlelerinin anti- emperyalist, anti-feodal devrimidir. Çin toplumu sosyalizme ancak böyle bir devrimle geçebilir, başka bir yol yoktur." "Çin devrimi bir bütün olarak ele alındığında iki aşamayı kapsar: Demokratik ve sosyalist devrimler. Bunlar tamamen ayrı iki devrimci süreçtir ve ikinci süreç ancak birincisi tamamlandıktan sonra gerçekleştirilebilir.."

Çin'de yeni demokratik devrim ÇKP önderliğinde dört tarihi dönemden geçmiştir, 1921'den 1949'a yani iktidarın ele geçirilmesine kadarki süreci kapsayan bu dönemler şunlardır: Birinci Devrimci İç Savaş dönemi, Toprak Devrimi Savaşı, Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı ve Halk Kurtuluş Savaşı.

1921'de Çin Komünist Partisinin kurulmasıyla başlayan devrimci İç Savaş Dönemi 1927 yılında Guomintang'ın devrime ihaneti ile sonuçlandı ve devrim yenilgiye uğradı.

Çin komünist Partisi yeni kurulduğu sırada milli burjuvazinin devrimci kanadını temsil eden, bir devrimci demokrat olan Dr. Sun Yat-Sen emperyalizme, onunla işbirliği yapan komprador burjuvazi ile feodal toprak ağalarının iktidarını yürüten savaş ağalarına karşı mücadele ediyordu. Lenin ve Komintern bu mücadelede Sun Yat - Sen'in önderlik ettiği Guomintang'ı destekledi ve ÇKP'ne Guomintang ile birlikte mücadele etmesi çağrısında bulundu.

Birinci Devrimci İç Savaş

Daha sonra ÇKP ile Guomintang arasında Üç Halk İlkesi (Sovyetler Birliği ile dostluk ve ittifak, Komünist Partisi ile işbirliği köylülerin ve işçilerin hayat seviyesinin yükseltilmesi) temellerinde bir birleşik cephe kuruldu. Bu cephe emperyalizme, feodalizme karşı mücadeleye büyük bir hız kattı. Kanton'dan Kuzey Yang Çe'ye kadar uzanan geniş bir bölgede savaş ağalarının etkinliği kırıldı.

ÇKP ile Guomintang'ın oluşturduğu birleşik cephe sonucunda bir milli devrimci ordu kuruldu, bu ordu bir çok parlak zafer kazandı. Kanton'da İngiliz emperyalistleriyle ilişkide olan, komprador ve toprak ağalarının silahlı gücü tüccarlar müfrezesi yenildi. 1925'in başlarında doğu seferini yaparak savaş ağası Çen Çiyung Ming'in birliklerini yendi. Milli Devrimci Ordu savaş ağalarına karşı daha bir çok başarı kazandı.

Ancak bu dönemde parti içinde Cen Du-Siyu'nun temsil ettiği sağ oportünist çizgi hakimdi. Cen Du-Siyu Guomintang'la gerçekleştirilen birleşik cephe için "hep dostluk, mücadele yok" sağcı anlayışını savunuyor ve devrimin ve proletaryanın menfaatlerini bir yana atıyordu. O, Çin devrimine burjuvazinin önderlik edeceğini, proleteryanın bağımsız bir siyasi güç olmadığını bu yüzden önder sınıf olamayacağını söylüyordu. Mao Zedung bu sağ oportünist çizgiye karşı kararlılıkla Marksizm - Leninizmi savundu, bu çizgiyi mahkum etti.

Guomintang içinde de milli burjuvazinin sağ kanadını temsil eden, günden güne palazlanan, emperyalizmle ilişkilerini geliştiren komprador niteliği ağır basan, komprador burjuva olma yolunu tutmuş olan unsurlar bulunuyordu. Bunların siyasi temsilcilerinin en başında gelen de Çan Kay Şek'ti

1925 yılında Sun Yat Sen öldü. Onun ölümüyle Çan Kay Şek başkomutan ve gene milli burjuvazinin sağ kanadından olan Vang Çing Vey geçici hükümet başkanı oldu. ÇKP Guomintang ittifakından telaşa düşen emperyalistler ve tüm gericiler için Çan Kay - Şek'in Guomintang'ın başına geçmesi iyi bir kurtarıcı oldu.

Büyük toprak ağalarının ve komprador burjuvazinin temsilcisi durumuna gelen Guomintang devrime ihanet etti ve emperyalizme, feodalizme karşı mücadele eden halk kitlelerine karşı saldırıya girişti. Karşı devrimcilerin Guomintang yönetimini oldukça kolay ele geçirmelerinde Cen Du-Siyu'nun sağ oportünist çizgisinin, onun birleşik cephe siyasetinin de büyük payı oldu.

Toprak Devrimi Savaşı

ÇKP-Goumintang ittifakının dağılmasıyla 1927' de Çin devrimi yeni bir döneme girer: Toprak Devrimi Savaşı. 10 yıl süren bu dönemde yeni savaş ağalarına karşı zorlu mücadeleler verildi. Karşı-devrime karşı, devrimi devam ettirmek için bir çok işçi ve köylü ayaklanmaları oldu. Nancang ayaklanması Mao Zedung'un yönettiği Sonbahar Hasat ayaklanması, bunlardandır. Cen Du-Siyu'nun sağ teslimiyetçi çizgisi merkez komitesi toplantısında mahkum edildi. Bu dönemde Mao Zedung yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde devrimin yolu tezini daha da geliştirdi. Köylük bölgelerde üs alanları kurmak, köylerden şehirleri kuşatmak ve şehirleri zaptetmek yolunun izlenmesi gerektiğini açıkladı.

Mao Zedung bu dönemde ilk Kızıl Silahlı Kuvvetleri ve Çingkang dağlarında köylü devrimci üssünü kurdu. Giangsi, Hunan, Fugiyen gibi bir çok bölgede gerilla savaşları gelişmeye başladı.

Bu dönemde parti içinde başlarını Cu Ci - bay, Li Li-San ve Van Ming 'in çektiği üç "sol" sapma değişik zamanlarda boy gösterdi. Bunların "sol" oportünist siyasetleri sonucunda, kurulmuş olan Kızıl Bölgelerdeki kuvvetlerin yüzde doksanı, Beyaz bölgelerdeki kuvvetlerin ise hemen hemen tamamı kaybedildi. Kızıl Ordu faaliyet gösterdiği bölgeyi terketmek ve Uzun Yürüyüş'e geçmek zorunda kaldı.

Uzun Yürüyüş sırasında Kızıl Ordu bir çok parlak zafer kazandı, bu sırada Kızıl Ordunun bir bölümü kuzeye doğru ilerleyen Japonlara karşı bir birlik haline getirildi ve Kuzey Şensi'ye gönderildi. 25 bin li'lik Uzun Yürüyüş'ü Başkan Mao önderliğinde Kızıl Ordu zaferle tamamladı.

Uzun Yürüyüş sırasında yapılan Zunyi toplantısında "sol" oportünist çizgi mahkum edildi ve Mao Zedung'un devrimci tezleri onaylandı.

Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı

1937'de Çin Devrimi Japonya'ya karşı Direnme dönemine girdi. Bu dönemde öne çıkan milli görevlerin ışığında Guomintang'la Japon emperyalizmine karşı ittifak yapıldı. Çin Komünist Partisi bu dönemde Goumintang'ın anti-komünist harekatlarını püskürttü ve Japonya'ya karşı Milli Birleşik Cephede önderliği elinde tuttu. Japon istilacılarına karşı kararlılıkla direnildi. Sekizinci Yol Ordusu, Yeni Dördüncü Ordu, Japonya'ya karşı Güney Çin Gerilla Birlikleri, Japonya'ya karşı üs alanları geliştirildi. Japonya'ya karşı Direnme Savaşı sona erdiğinde üstün çalışmalar sayesinde ÇKP bir milyonluk bir orduyu ve 100 milyonluk nüfusu olan kurtarılmış bölgeleri yönetir duruma gelmişti.

Halk Kurtuluş Savaşı

Japonya'ya karşı Direnme Savaşı'nın zaferinin hemen ardından Çan Kay-Şek Amerikan emperyalizminin desteği ve yardımıyla karşı-devrimci bir iç savaş başlattı. Başkan Mao Zedung buna karşı, devrimin güçlerini hazırladı, Çan-Key-Şek'in gerici yüzünü açığa çıkardı ve onun karşı-devrimci savaşına, devrimci savaşla cevap verdi. Çin halkı Başkan Mao'nun ve ÇKP'nin önderliğinde siyasi iktidarı silahlı mücadele ile elde etti. Çin Halk Kurtuluş Ordusu ABD emperyalizminin en modern şekilde donattığı Çan Kay Şek ordusunu yoketti. Çin halkı emperyalizme, komprador kapitalizme, feodalizme karşı zafer kazandı. 1949'da Çin Halk Cumhuriyeti kuruldu.

Çin halkı ÇKP'nin önderliğinde sosyalizmin inşası yolunda.

Çin Halk Cumhuriyeti'nin kurulmasıyla birlikte Çin devrimi de yeni bir sürece girmiş, sosyalist devrim süreci başlamış oldu. Halk iktidarı komprador sermayeye el koydu, toprak reformunu gerçekleştirdi. Tarım alanında önce yarı-sosyalist kooperatifler, sonrada tam sosyalist kooperatifler geliştirildi.

İzlenen doğru siyasetle 1956 yılına gelindiğinde "kapitalist sanayi, ticaret ve el sanatlarının mülkiyet sistemi açısından sosyalist dönüşüm esas olarak tamamlandı"

Sosyalist dönüşüm esas olarak tamamlanmasına rağmen burjuvazi ile proletarya arasında mücadele hala devam ediyordu. Bu mücadele kendini en keskin biçimde parti içinde gösterdi. Parti içinde ortaya çıkan Liu Şao-çi kliği devrimin sürdürülmesine karşı çıktı. Onlar "ülkemizdeki baş çelişme ileri sosyalist sistem ile geri sosyal üretici güçler arasındaki çelişmedir." diyerek Kautsky'nin "üretici güçler teorisi "ni allayıp pullayıp yeniden ortaya attılar. Onlara göre sınıf mücadelesi artık ortadan kalkmıştı. Sosyalist sistemi sağlamlaştırmak yerine, üretime

Dev.Sa.6.Şü.8'de

Faşist diktatörlüğün tertipleri Divriği halkını yıldıramayacaktır!

10 Eylül akşamı Divriği'de Hasan ağa Camisine atılan dinamit Divriği'de yıllardır süren faşist terör ve saldırıların bir parçası olarak planlanmış bir provakasyondu. 10 Eylül akşamı (Kadir gecesi) girişilen tertip, yıllardır alevi-sünni çatışması şeklinde sürdürülmeye çalışılan, esas amacı faşist diktatörlüğe karşı devrimci mücadelenin ezilmesi ve sindirilmesi olan siyasetin bir parçasıdır. Faşist diktatörlüğün sivil ve resmi güçleri, camiye atılan dinamiti bahane ederek, cihat çağrılarıyla yalan ve yaygaralarla bir kısım halkı sokağa döktüler. Ve diğer camilerdeki olaydan habersiz dini duygularına bağlı halkı da pis emellerine alet ederek hükümet binası önünde toplandılar. Olayların önceden hazırlandığı gözler önündedir. Dinamit caminin penceresine iple bağlanmış olup camiden 10 metre uzakta patlamış, ayrıca camide hiç bir hasar yaratmamıştır. Amacın faşist saldırıya zemin hazırlamak olduğu ülke çapında girişilen katliamları, yeni yapılan zamları unutturmak, kitlelerin dikkatini başka yöne çekmek olduğu açıktır.

Faşistler daha önce hazırladıkları tertibi, hükümet binasının önüne toplanmış halkı kışkırtarak uygulamaya koyuldular. Sokaklarda rasladıkları ilerici yurtseverlere saldırarak, Yusuf Koçkaya ve Halil Koçkaya'yı ağır şekilde yaraladılar. Çarşıya inilerek ilerici yurtsever esnafların dükkanları "bunlar alevilerin, komünistlerin" denilerek, tahrip edilip yağmalandı. Bu ara faşist diktatörlüğün resmi güçlerinin olaya seyirci kalışları hatta bazı polislerin ise saldırganlarla birlikte oluşları herkes tarafından saptanıyordu.

Bu saldırı ve yağma olaylarında bir faşist öldü. Ertesi sabah olaylar faşist diktatörlüğün resmi ve sivil güçlerinin işbirliğiyle halka saldırılar devam etti. Ölen faşistin cenazesini kaldırma bahanesiyle, halk üzerindeki terör daha da azgınlaştı. Yurtseverler, devrimciler karakola götürüldü. Sokaklarda yoksul halka emniyet kuvvetlerinin de desteğiyle saldırıldı. Emekçiler dövüldü, tehdit edildi. Diğer taraftan, ölen faşistin "şehit edildiği" şeklinde sela verilip, sünni halkın galeyana gelmesini körüklediler. Faşist diktatörlüğün borozanı TRT de ölen faşistin camide öldüğünü ima eder şekilde haber yayarak kamuoyunu yanıltmaya çalıştı.

Sanki halk olayları kimin tezgahladığını bilmiyormuş gibi. Faşist diktatörlüğün resmi çeteleri de karakola götürdükleri 10 devrimciyi saatlerce gözaltında tutup dayak ve küfür yoluyla işkence yaptılar. Özellikle Sivas'tan gelen siyasi polisler, devrimcilere uygulanan işkenceleri tertiplediler. Olayla ilişkisi olmadığı bilinen devrimcileri zorla olayların yaratıcısı olarak göstermeye çalıştılar. Ama devrimcileri yıldırıp istedikleri ifadeleri vermeyi başaramadılar. Zorla yalancı şahit yapmaya çalıştıkları kişilerden şahitliği reddedenler oldu. Faşist diktatörlük bütün tertiplemiş olduğu provakasyonlarda olduğu gibi bu olayda da kendini temize çıkarabilmek için devrimcileri hapse atmıştır, ama Türkiye halkı provakasyonların ardında MİT'in, CİA'nın, Kontr- gerillanın kanlı elleri olduğunu bilmektedir.

Divriği halkı yıllardır hazırlanan bu tertiplerin Div-Pelet'i faşistleştirme çabalarının, Divriği'deki okullarda uygulanan baskı ve kıyımların, bir bütünün parçaları olduğunu daha iyi kavramaktadır.

Biz Divriği'li devrimciler olarak olaylardan şu sonuçları çıkarıyoruz:

1-Faşist cephe, ilerici anti-faşist bir potansiyele sahip olan Divriği halkını susturmak, yıldırmak, kendine taban yaratmak amacındadır. Bunun için de alevi-sünni çatışması yoluyla sünnileri kendi tabanı haline getirmeye uğraşmaktadır. Hayatın her alanında raslanan baskı ve terör (örneğin okullarda, Div-Pelet'te) bunun bir parçasıdır. En son olarak camiye atılan dinamitin Türkiye çapında yeni zamların yapıldığı döneme raslaması tesadüfi değildir. Amaç kitlelerin hedefini şaşırtmaktır.

2-Halk arasında ise durum bazı olumsuzluklara rağmen devrimci mücadelenin gelişmesi açısından oldukça elverişlidir. Halkın kendiliğinden mücadelesi yalpalamalara, geri çekilmelere rağmen CHP reformizminin barikatlarını yıkarak ilerlemektedir.

Divriği halkı günden güne özellikle CHP'yi ve parlamentoyu daha iyi tanımakta, faşist diktatörlüğün saldırılarına karşı mücadele içerisinde kurtuluşun kendi kollarında olduğunu görmektedir.

Halk hareketinin dağınıklığı, kendiliğindenliği süratle giderilmeli, halk mücadelenin gelişmesine uygun şekillerde asgari düzeyde de olsa örgütlenmelidir. Kitleler halinde, örgütlü bir şekilde faşist teröre karşı mücadele edilmelidir. Kahvelerde, köylerde toplantılar tertipleyip geniş kitlelere mücadelenin zorunluluğu ve doğru mücadele biçimleri kavratılmalıdır.

Somutlaştırırsak, bir müddetten beri uygulanan faşistlerden alış-veriş etmemek şeklindeki boykot sürdürülmeli, daha da yaygınlaştırılmalıdır. Bir avuç faşist halktan tecrit edilmelidir. Her faşist saldırıya susmakla değil, aktif kitle hareketleriyle cevap vermek ilkesi sürekli hayata geçirilmelidir. Parlamentonun niteliği ve CHP reformizmi sürekli teşhir edilmeli, faşist diktatörlüğe karşı mücadele ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ'yle gerçekleşecek olan DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI hedefine bağlanmalıdır.

Devrimciler faşist diktatörlüğe karşı birleştirilecek tüm güçleri birleştirmeli, halk arasındaki çelişkilerle, halkla halk düşmanı arasındaki çelişkileri birbirinden ayırdetmeli, yılgınlığa, teslimiyetçiliğe, aceleciliğe ve sekterliğe düşmemeli, mücadelenin derslerinden yararlanarak doğru eylemler etrafında birleşmeyi sağlamalıdırlar. Mücadele içerisinde dayanışma güçlendirilmeli, hapse düşen veya zarar gören yurtseverlerin, devrimcilerin yalnız kalmamaları sağlanmalı, güçlüklere birlikte göğüs germek için bağış kampanyaları düzenlenmeli, kitlelerin gücü seferber edilmelidir.

Anti-faşist yurtsever Divriği halkı kararlı ve örgütlü mücadelesiyle faşist diktatörlüğün hile, tertip ve oyunlarının üstesinden gelecektir. Faşist diktatörlüğün yıldırma ve sindirme çabalarını boşa çıkaracaktır.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK-YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!
ALEVİ-SÜNNİ BİR OLSUN FAŞİSTLER KAHROLSUN!
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

DİVRİĞİ'DEN
PROLETER DEVRİMCİLER

HALKIN KURTULUŞU

Batı Almanya'da kurulmaya çalışılan atom reaktörlerine hayır!

ALMANYA Türkiyeli Öğrenci Federasyonunun(ATÖF)bir bildiri yayınlayarak Alman halkının nefretle karşıladığı atom reaktörlerini protesto etmiştir. Bu bildirinin bir bölümünü aşağıda yayınlıyoruz:

Atom reaktörleri nedir? Atöm reaktörleri Uran, Plutonium vs. gibi radyoaktif maddelerin kimyasal parçalanması sonucu enerji üreten fabrikalardır. Atom reaktörleri canlılar ve özellikle insan sağlığı için çok tehlikeli olarak bilinen radyoaktif maddeler olan Uran, Plutonium vs. gibi maddelerle çalışmaktadır.

Radyoaktif ışınlara maruz kalan bir insanın kan kanseri, kemik kanseri, akciğer kanseri vs. gibi henüz tedavisi mümkün olmayan hastalıklara yol açtığı bilinmektedir.

Günümüzde ne kadar tedbir alınırsa alınsın atom reaktörleri sürekli olarak çevreye radyoaktif ışınlar ve zehirli gazlar salmaktadır. Radyoaktif ışınlardan ve zehirli gazlardan en hızlı ve en çok etkilenen bitkiler ve hayvanlardır. Beslenme yoluyla da insanlar bu hastalıklara yakalanmaktadırlar. Bir atom reaktörünün çalışmasından bir kaç yıl sonra 5 km lik kadar alan içindeki bitkisel hayatı öldürdüğü bilinmektedir. Süreç içerisinde bu çevrede yaşayan insanlar da kalıtımsal (soydan soya geçici) hastalıklara yakalanmaktadırlar.

Diğer bir tehlikesi patlamadır. Atom reaktörlerinin patlama olasılığı her an mümkündür. Bunun önüne henüz geçilememektedir. Mesala; Kalkar da yapılmakta olan Atom reaktörünün patlaması 400 km^2 lik etki alanı oluşturmakta ve bu alandaki bütün canlıları ısı, ışık ve tahrip gücüyle yok etmektedir. Bu ABD emperyalistlerinin ikinci dünya savaşında Japonya'ya attıkları atom bombasından on kat daha güçlüdür.

Atom reaktörleri heran atom bombası olarak kullanılabilinmektedir. Emperyalistlerin ve sosyal emperyalistlerin atom reaktörlerini kurmalarının esas amaçlarından biri de budur. Pazar dalaşması sonucu aralarında çıkan savaşta ve dünya halklarının emperyalizme ve sosyal emperyalizme karşı verdiği mücadelelerini bastırabilmek için silah olarak kullanmayı amaçlamaktadırlar. Emperyalistler ve sosyal-emperyalistler baskı ve sömürüye karşı baş kaldıran dünya halklarını atom bombalarıyla tehdit etmektedirler. Onların bu bombaları sahtedir. Atom bombaları ve nükleer silahlar emperyalistleri ve sosyal emperyalistleri yok olmaktan kurtaramayacaktır. Hitler faşistleri gibi onlar ölümlerini kendi elleriyle hızlandırmaktadırlar.

Son yıllarda, emperyalist ülkelerde atom reaktörlerine karşı mücadeleler büyük boyutlara ulaşmıştır. B. Almanya'da geçtiğimiz son aylarda B. Alman halkı Wyhl'de, Brockdorf'ta ve Grohnde'de tekelci burjuvazinin kendi emperyalist emelleri için yaptırdıkları atom reaktörlerine karşı güçlü mücadeleler verdiler. Aynı tehlikeyle karşı karşıya bulunan Hollanda, Belçika, Fransa, ve B. Alman halkları bu mücadelelerde birbirleriyle dayanışmaya girmektedirler.

3 Haziran'da Lyons (Fransa) yakınlarında kurulmak istenen atom reaktörü projesini protesto eden 20 -30 bin kişilik bir yürüyüşe en az 5 bin kişilik polis gücü göz yaşartıcı bombalar, coplar vs. ile saldırdı. Bombalar patlama sırasında bir protestocuyu öldürdü. Yüzlerce protetocu yaralandı ve tevkif edildi.

B.Alman devleti işçilerden kestiği milyarlarca DM vergiyi RWE (Elektrik, Enerji tekeli) ne vererek Wesel şehri içerisindeki Kalkar'da bir Atom reaktörü yaptırıyor. Böylece işçilerden kesilen milyarlar işçilerin ölümü için kullanılıyor. Alman halkı Brockdorf, Wyhl, Grohnde'de olduğu gibi Karkar'daki atom reaktörünün kurulmasını vereceği mücadelelerle durduracaktır. Kalkar'daki atom reaktörü de diğer atom reaktörlerinde olduğu gibi halkın yararına değil, B.Alman emperyalistlerinin yararınadır.